

وقایع سلطنت شاه صفی
 در تبریز
 در روزهای ۱۱ و ۱۲
 در ۱۱۷۰

۱۵
 ۱۴
 یکم و دو در ۱۵ و ۱۴

آستان قدس سنوی
 کتابخانه ملی - طهران
 شماره ۳۸۰۵
 تاریخ ثبت ۲۵ فروردین ۱۳۳۱

پاز دید شد

۱۳۵۱

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

اولا بش عنوان جلال اخبار و آخر بشع بياچه صحايف سب و آثار حمد و ثناء الملك
الملك على الاطلاق جل شانہ و عظم برهانہ که شاهان و شهریاران عمره
جهان و فرمانروایان نافذ فرمان که صاحبان تاج و افسر مسند را پادشاه الملك
هفت کشورند با همه غلبت و کامکاری و چندین وجبات خدمت جهانند از
واجب عبودیتش بر چنین در بدرگاه عرش استیاض روی نیاز و مسکت بر
دارند **نظم** خدائی که شاهان با تخت و تاج سجودش بر ندانند احتیاج **شاه**
کردن فرزند بدرگاه او بر زمین نشانی عطای جزیش عجز از راه که الملك و الحمد
و تبارش بخت و فخر و قدرت مناقب شمران آفاق و کشور گشایان با بخت
درود نامعدود و سر و فرجید انبیا و سر آغاز رسالت مفلح اصفیات
اعنی مصباح جهان افروز کشور هدایت و رسالت چرخ طالع و زرع **جلال** ستیز و

راهنای راه هدی شفیع دوزخ را حامل علوم آیین و لغزین شمس و ارمضار
 کنت نبیا و آدم بن الماء و الطین مصدوقه و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین
 مرکز فایز خالک سر آرای لولاک لما خلفنا لافلاک **نظم** عتشته لاجور
 سیر کز او کشت هستی غارت پذیر خدائی که هستی بدیدار کرد زهر و آیین
 پرکار کرد سپهری که پنی چو رخسار نایع ز نور و آفرینش چندین چراغ
 صلی الله علیه و آله علی الخصوص شاهنشاه کشور امامت و ولایت فارس مضار خلا
 و کرامت که فارسین ساری و آرت مرتبه هارونی مخصوص بجلاب بلا ازیاب
 انما اخرج فی الدنیا و الآخرة منصوص حدیث صحیح انا و علی من نور واحد علی امام
 معلا و هاشمی که بود سواد منقبش نور دین رضوان سلام الله علیه و علی ائمة
 المعصومین و اولاده الظاهرین **نما عید** باعث بر شمعین ای کلمات پنا
 و بحر ایمن فالان بیامان انکد سود او را فی اقل العباد سکندر الشاهر عینی شرح
 و تابع ایام دولت و فزائز و فی پادشاهان عظیم القدر جلجی انسان صغیر و
 که شمع سبستان خاندان بقوت و ولایت و انوار مزین در دمان امامت و کرامت
 و بعلو نسب و موحسب بزرگترین سلاطین عالم و بزرگترین ترین خواصین آن
 و بآیه و کرمات و عوالم و لیرلی و نماز و آوی زید و خلافت و معرفت جهان

عسکر تفت بخش عمالک ایران اند بهر روی همت و پاوری اقبال آن شهریاران
 بجهان صورت و خفا نفوذ بان عالمی در سیر جلد بطریق روز در سلاطین
 و شهنشاهان بر کشید بنارنج عالم ادائی عباسی موسوم گردانند **جلد اول**
 از بدو ظهور دولت و طلوع آفتاب سلطنت موسوی و جهان کشائی اندوختن
 عالیشان و مقامات عالی و صیبت حدائق معنوی آباء و اجداد عالمکامان
 در آن کشور بگون و برگزیدن کان درگاه ایندیچیزانند تا زمان جلوس ^{الحسن} سلطان
 مانوس حضرت شاهان کبکیستان ابوالفضل شاه عباس الصفوی الموسوی
 جهانارخان اسکندر الله تعالی فرادیسر الخانبان بر سبیل اقبال قمر دکلک ^{بلا}
 مفاصل گردانند و **جلد ثانی و ثالث** تا آغاز جلوس هماهون آنحضرت و تکیه بر
 سلطنت و درویش مشتمل بر دو صفحه بیان نکات و بر آن دو صفحه شالیه
 آرای قلم پرده از روی شاهد اقبال برداشته است تا بلیش از پرورش و
 آراست و بجا کوه افشان چهره پر از صورت اخبار کشته از درگاه و امواج
 توفیق اتمام آن یافت و بعد از تحقیق احوال آن شاهان خود و سرکار کسری
 و اورنگ فرماندهی بستان مهمت سفات اندر وجود فایز الجود مقدس ^{فرید}
 احبند و پیروز سعادت مندش یعنی شهباز جهان بخش و محمد و نزلان سلطان

شاه سلطان محمد پادشاه ابن ابوالقاس شاه طهماسب بن ابوالموتی شاه اسماعیل
 بن ابوالولایت سلطان حیدر بن سلطان جیپند که بنیاد غرضجهاد و اولین
 و نخستین لشکر کش ایندو دمان ولایت نداشت او فرزند کرامی صاحب ارشاد
 کوهر در پای خنایق و معارف سلطان ابرهیم المشهور شیخ شاه ابن سلطان
 خواجه علی ابن حیدر اللولایه موسی بن سلطان الاولیاء و المحقق شیخ فی الدین
 اسحق الموسوی الحنفی است قدس سر که علو درجات و آوازه مقامات و کرامت
 در شرق و غرب عالم منتشر و این نام نهال حدیقه دولت از آن بوستان و
 از آن گلستان آراش و جهانی یافته خاتم کتاب بیکر جلوس مهنت ثواب
 هایونش لختام پذیرفت و بعضی از لغزه و خلان الوفا که گاهی سیدان تقدیر و
 نظر التفات بحال این ذره خیر انداخته روان مسکین نوازی بظهور آورند
 و بعضی عنایت نظر کیمیا اثر بر آن نسخه عالم آرا انداختند بعد از مرگ سلیمان
 و خنجر شفقانه خواه از روی تکلف که معنادار باب و ولایت و سطر طرز بر کتیبه
 دهر است و خواه بموقع و نفس الامر اشاره نمودند و تکلیف کردند که در تابع زمان
 دولت و جهان آرازی این پادشاه و الاجامه و جوان و خاندان سعادت بخت اقبال و کرامت
 که بمنزله الطاف الهی بر سر پرده دولت و پادشاهی قرار گرفته بدستور در ملک خرد آورده

نکاشته قلم غیرین رقم کرد انداخت هر چه زبان معدرت کشاد معروض داشت
 که هر چند با اعتقاد جمعی از خواص انسانی روزگار در این جزو زمان نقادار
 اعیان بخیر بسیار که است و باز دار قابلیت و استعداد کساد و کالای مخمور که
 شایانی محض لافخم و اعلای داشته باشد که باشد بلکه نیست اما ندانند که
 امثال عالم در هیچ میزان بمرد آنکه چند کلمه ربط یابند بر صفحه زمان نکاش
 ت خود زاد را و مستعدان دهر و دانشوران روزگار در آورده و از پیرایه
 دکا بخر و فضل و کمال شمارد و چنین کاری بزرگ که فضیلت سلف و مستعدان
 از کتاب نموده جواهر زواهر عاربان و استعارات لطیفه که هزاران فنون حکمت
 در آن مندرج و ملوئ است با حسن و جوه و بالغ بیان در رشته ضرر در آورده
 در جهان رایج کار گذاشته مضاف و محال است از بیان زینت افزوده اند بی کفایت
 حرف ریزند چند کلام از محرمی میمانند فراموش آورده باشد تا هیچ و ابلغ نامند
 و آنچه قبل از این نکاشته کلک سخن طرا کردید از غرور و شاعر جوانی و زور و زنی
 تعلقات جسمانی بود که هر زمان که تحریک در اعیان خواطر میکردید دیدن آهوی این
 افراط معضات پوشیده داشته بود و الفضول آنان میخواند و مع هذا آنچه نگاشته
 آمد دوزخی بود که اگر یکی از فضیلت و دانشوران دهر در تکلیف این امر خطیر

در این روزگار

شکرت کردد آواز مصالح و دست افرازی باشد و آلاهای میدان دامگاه
 و پراکنده دلان مشغله روزگار را که ماصد احوال مرزبان و پیر است چنان
 و کدام نیر و گنج خست که از مشغله اسباب همیشه فراغ خواطر و دست آورد
 بدین امر رفت پر از ادعای مخصوص که غرور جوان و قدرت توانائی روی باطل
 آورده باشد خواب کامیاب شاهزاده انشاء الله تعالی عجب طبعی برساند آغاز
 شباب و جوانی و عنفوان زمان دولت و کامیابی است و در آن بمقدار زمین
 عرصه پیدا در درجه هفتاد و نول غود معلوم نیست که چندان از عمر مانده
 که چند سال و قاع زمان دولتش است و بدو غوده نسیه در آن تاب و در آن تاب
 بهای جویدین غلظت کجاست از شروع در این مطلب تفاد میفود در برخی
 این ضایع نیست دیگران لغت و صدق در حصول این مقام با غلظت غوده
 از ادب فضل و کمال که در این گفتگو سامع فروز بودند بزبان لطیف و نود
 قول لغت افزوده ایشان نمودند که چون شرح وقایع ایران بدستور زبان حضرت
 ند که بی نمان سال بسال مرغم کلاک بدایع کار میگردند تا بحیات مستعار
 زمان قدرت و توانائی بقدر مقدور سعی نموده از مشغله شکرت از خدا در کجاست
 و بهمان نیست چون نیک تامل نمودم خود خنده بن صدیق قول کردم که هر چه

از او هم از زمانه

غوده کرده غ و ز را بدلی انور
 غوده بعد نبود کردی به

ملوک

ملوك الكلام بود نموده مختلف در فرمایش ایشان و تجاوز از صلاح لتباو
 خلافت مناسب آداب ندیده و اقتضای بندگی و غلامی ایند دولت بدیون خراج
 ایند قمار و سلسله جینان این طلب علینا کردید و نتوانست صورتی و معنوی
 و اصداق خسته و خاطر شکسته را نیز وافر ز بهت بلند و همت ارجمند
 طبع بشری پنهانی غمناز وای خود کشنده دیگران اشهب سبک هر قلم سواد
 نگار را در صحن سخن سرائی عیولان دزد آورده شروع در نویسد و پای
 ایام دولت روز افزاست و شرح جلوس همایون کنایه از شوایب و ان
 مصون و محرم راجع نمود رجاء و اشی و امل صادق که باید نوشت و همواره
 مقصود کرده تا اجل و موعود حسب الامشانه و نشان صادر است لحوال کریم
 و قضا یا ایام دولت ایند چون این شهر بار پیمال^م و کز سفید نشان^م
 ایند که است جده است آنحضرت بلار السلطنة اصفهان فرستادند و بر عت
 و باد آسمان بیاید از اندک روزی طی نموده سعادت بیاط بوس و رفت
 و از واقعه نازله خبر داده آن محقق شریفه را بنظر مبارک رسانید چند نفر از
 سفیدان و معتمدان درگاه که در دار السلطنة مذکورند و خدمت دولتی و خانوار
 مأمور بودند سیم ابوالقاسم سیک ابوالاعلی که ایشانک آفاس^م ایشان حرم عالییه

قطار

و ایام جید از صوفیان و معتقدان ایند و ماز و طالات و خسرو نیز بر آمد
 بکران ان که از سلاطین و زادهای کر جستان و یکجه نشان دولت ما هواست و جگوار
 دارالسلطنة اصفهان قیام داشت از و خور عقیدت و حضر احلام و صلاح و دور
جهت رفع مقاسد ملك و استقامت عبت و اراش خلق آشمر معظم که مقر سلطنة
و عمل اتجام طبقات مردم و ملاو از طوایف مختلفات جلوس هایون نرا اعمال تفریح
و سکوی آمنیت جان وز آرام داشتند در همان روز و ساعت که چهارم شهر
جمادی الثانی بود در حضور چند تفریاض اعز سادات و علماء نور و ایشان حضرت
این سلسله علیه بر نخت سلطنت و سیر بر آمر شاد که میر الشیاه و احبار اد صوفی هستاد
ممكن سخن زبان صد فیان به هفت و صیار کبادی کشادند و طنطنه کوفه
شهر ناری نواب کامیاب شاه را بلند آوان کردند که صبت پادشاه اولاده جلوس
هایون ش را باطراف و اکتاف سر دهای مالک منتشر نا خندند و اسم سای باز آرا
نیم آون بزرگ بد که لتر و ش غیر بنام نای الد امداد و هنگام عالم بقد آشته صغر
خواندند و آن فرخنده طالع بخش افبال به بر نری عنت بلند و طالع سلطان آند
پای سعادت و فرز نری بر آون بزرگ شاهی سیر را در مجا هاده بخت بلند آید سلطنة
رفت آسمان چهارم بخشید بر سر چند بزرگوار قرار گرفت و منبع و شرف پای آرا

صورت
 ۴۴

فلک آینه

فلک استباه و در دولت سرائی هابون جمع آمد غلغلۀ قنبت و آواز مبارک
 خاوم و عام از چپ و راست برخواستند خطیب بنای آسمان این نذر داده
 الحمد لله الذی علی فضله و اذ ارجع الحق الی اهله و خلا تو زیان بدعا کشود
 این نغمه سرودند **نظم** مبارکباد بر نوخت شاه ز نوروش جمیع باد
 بتو آیز دولت نام باد ز لغای بلند آوازه باد الهی باد برین ^{منظر} چرخ
 بزربای نوخت شاهیت باد بنارک ناح ظل اللمب باد چون ضلای شهر
 میخان دهر و دانیان دانست هر ملاحظه کردند از غایت لالت و عجایب انفا
 زمان جلوس سیادت مانوش ساعی بود که بغایت سعد از جمع معایب
 مرقا و کواکب مسعود و راج شرف مقیم و خوشحال و برکات و احاطه باطر
 هر چند نچ و نقاد هم مستحیات آن سال و سال بیکر المعیاط کردند و ساجده
 بآن خوب جهت جلوس پادشاهی نداشتند دیگر یافت نمیشد و بر عقلا و بر ^{دور}
 اندیشان عالمی و دقیقه شناسان مذبح علوی ظاهر خواهد بود که آن
 مقدساتفاق در تاج اقبال و دلایشات و بقای عمر و دولت صاحب طالع ^{است}
 شاهزادگان کحول البصر امام علی میرزا فرزند سلیمی توابع کیمی ستانت که در ^{روان}
 والد بر کوار در آذای اخلاصی هر گونه و بعین الی که از آثار بجز در ظهور یافت

مکانات اعال ناشایست خود را بچشم خود دیدند و مایل شدند بود^{ند}
 دعوی بینائی کرده مدعی سلطنت و پادشاهی و والد فرزند و سر مکان گردیدند
 مقام نداشتند چون از دیوانه دارکان نوبت الملک من نشاء منشور است
 علیا بنام ناجد از پادشاه مظفر لوارم پذیر کلک تقدیم شد بود اثری آن
 مرتب نشد و بسو و گشتواهان یکبار گردید فتنه پیش از دیدن شاه^{مطلوب}
 باز ماند از روی خالی که با خود خفته بود بجهت پیوست و برهنگان
 مدلول آید که در حدیث نقال اشارت به پیش بود با نبل و بیعت و بیعت
 که اگر در آنوقت آنحضرت در دار السلطنه اصفهان تشریف حضور یافت
 منطقه آن بود که در آن جمعیت امارت کرده انواع اختلاف بین و قور روی داد
 غوغای عام و فتنه طلبان حواس تمام شورش و انقلاب عظیم بدیدار که در
 تشریف خوار الله کردد القضاة ارکان دولت فام و سر روز بعد از فرستادن
 للربک نفس ملهم آن محض برحت حق الهوت و خدایان اشارت سلطنت
 بهوت و غیلات پادشاهی را که در کار با شرف بود مصوب خود گردانید از^{تذکره} قضا
 روی توجه بصوب سقاها ن آفریدند و منازل و مراحل بود چون کاشان
 رسیدند نفس ملهم را در آستانه نایب الانوار امارت داده حدیث و علی^{الشیخ} ابوالخیر

گذاشته سر در بلوانم تفریر و سو کواری پرداخته بعد از اتمام هفت روز
 و تعیین خد و هفتاد و غیره را که چ کرده بتاریخ بیست و نهم شهر خاوری آستان
 دارالاحسن مذکور شدند بشرف پای پور اشرف و اعلی شرف گشتند و دعا
 و شای شهر یاری با جوار ساند از مشاهده جال جهان ازای تیر اقبال دید
 امیدشان از پوشنی افروزد و زک اندی و ملائی که از واقع تارک بر آرزو
 جایگاه آینه خواطر از باب عقیدت را مکرر گردانید بود نصیحت و راجت
 ملازمت اشرف زدوده گشت غنچه دلهای دولتمردان از نشاط و غریب
 کلهای همار شگفتن آفاق نهاد و زاری بخلاس کرنا انجمن بندگی در شان
 ستایش حضرت فید کار و دعای دولت شهر با جوار تخت کا مکار بدایتی ^{ملاک}
 گردید **مشوئی را فخر** بجهاد الله که از لطف الهی **مترن** گشت تخت پادشاهی
 دیگر باره جهان از املت بر دان **ملاوت** یافت چو کلهای بنان **زلیلا**
 شهنشاه جوار تخت **نشاط** افزای شد هم ناهج و هم تخت **الهی** نا نشان باشد
 جهان را بقا باد بختد و نو جوان **تاریخ** جاورها و نو مستعدان زاده از
 ده کن الهام آسانی بایکد بکر نوارد زده نلاح **خواجه** بودند و **ایمینی** نیز ^{روشن} بلیلی
 و برهانی برهه است که سنا پهلوت و کارهای آن سر بر آری و بران جهان

داری سالهای بنابر بر سر کافه خلق جهان و وفارق جهان آن مایه حو
 بود و عاقل اهل روزگار در زمان خجسته نشان این تا بدین حضرت اید
 فریفت و عاقبت خواهند بود شمرای بلای شاعر و بخوار روزگار چندان
 مرغوب که هر یک دلیلی بر بارگی و ثبات دولت جهان داری این خبر و نامدار
 کامکار راست گفتند این صرع نیز تاریخ و از الهامات غیبی است که از این
مصراع صغری بار و روزگار شاهی داد در خیال این حال ایام اندر وی باقی
 انجم است هنگام چهار عالم را چون همه خسرو جبهه تر بمیدرت و با آغاز
 نور و روزگار نشاء افزاینیاری و در خنک کی سبب آغاز فرخنده غلایان
 ترکی مطابق نشان **نور و الف** و **اولین سال جاوید** و **نور و الف** و **نور و الف**
 دیگر این جهان از بخت فیروز طرقت یافت از ایام نور و روزگار دلکش
 از کمالی نشاء افزوید چون روز جوانی خوش به جهان زاد روز و
 بیست و چهارم شهر رجب هشت شلعت از روز گذشته از مقام اخره حوت پر
 خرامید به زبان خوشی و دلکشی در شرکاء عمل منزل کرد به زبان بانی
 خال از اعتدال رسوای از جبهه شک برآورده فرشت خردین در عصر روزگار
 کشیدند و نشان رابع در صحرای جلوه کرد در آینه نکست افروای باغ و بوستان

سوس از آله به زبان گفت و مبارکبادی محسوس شهرار و جواز آغاز نهاد
 در خان میوه دار هر فصل شکوفه که در غنای امکان داشتند به دستباری بسیار
 چون در دم و دینار تار و لپا و مقدم آن نوایه بوستان اقبال میکردند
 چنان رد از دستها بدعا کسوده شبان عمر و دولت آنحضرت از لاله اعلی
 مسائل می نمود از وفور بهجت و شادمانی روزگار تاز جوانی از سر گرفته
 عفتای زمانه از ملک ایران با خلق جهان دوری کردند **لایق** شد تازه
 عصر چهار از نیکت بهار چون بنم دلکشی هشتاد کامکار نوروز
 همچو زان شب جهان فروز شام زمانه کشت ز نوروز همچو روز در آنم
 آئین خاقان داد کسوف فرین در باغ فردوس نمای نقش جهان که نموده
 باغ جنان و عمارت دل نشین رشک فرمای روان و وضو رضوان است
 بزینت جشن نوروز فرمان داد و فرمان بردار حباب افزوده مجلسی را
 که در بستان شهر از عینک ماه و مهر غنایان چشم بدان محفل خلد آئین نکران
 بعد از انعقاد مجلس توأب کامیاب هابون گرفت با بیامنه افتاب از خیمه
 خانه عطیه الهی به خورین خلعت شاهنشاهی آراسته و بخورین پیروز ^{مجلس}
 و طراز خوروی سی آراسته بود بکو کبوتر خج بلند و دبیر طالع ارجند بدان ^{انجمن}

خلدائین که مستحق بجنایدهای ملک و اعظم امر و بزرگ سپاه و مقریان بارگاه
 بود در آمدن طبقات خلایق بسجدهات بیاطبوسی بزرگ شدند و آنحضرت
 در باب احوال محمود و سخا کشته ابواب انعام و احسان بر روی طبقات نام از سپاه
 و رعیت مفتوح گردانید هر یک از امرای عالی قدر و ارکان دولت و اعیان را
 خلاف راز و خور و نه و جاه بخله های گوناگون و تشریفات بلند پاهای رتبه
 دینار و زر رفیع طلا بابت و نفقه باقی و پوشیدنیهای عمو در آن غنای عظیم
 طلا و نفقه نیکه دار و کمرهای وجیههای مرموع بدین و لایقین و صدایهائی زیاده
 و میان بندهای قیمتی و اسبان عربی تراصبیاری و قمار مع زمین و یراق مناسب
 نوازش فرموده هر کدام را بوجه خاص خلعت افتخار و امتیاز بخشیدند و ملازمت
 درگاه و عساکر طغریا و آرایش مالی و اشرف لقا و دار السلطنه و امتهای
 و ممالک محروسه را که از اطراف و جوانب بیابان بر سر سلطنت صبر جمیع آمد
 در آن روز و نیز در حاضر بودند از اعلی و اوسط و ادنی شاکر و پیشکار و پوزان
 خلعه های فاخر و خور و مال مکرست فرموده چندان دیبا و زر رفیع و مخمل
 و طبق و دارائی باغ و کفای متخرف و انواع قماشهای ملون و رنگین بفرموده و آن
 جماعت عطا شد که از شمار اسبان سر بهیچ الحساب بیرون بود و همچنین نسبت علی

و مرز شاهی

هین بشوید مسلول داشته حجت بیکار بیکان و امراء و حکام مالک محترم
عراق و خراسان و قندهار و زمیندار و ولایت بامیان و شیراز و قراباغ و
کرمان و فارس و کرمان و خراسان و ولایت لر و بغداد و عربستان و کردستان
و لرستان و ملوک طبرستان و کلانتران و مشاهیر و اعیان هر ولایت علی قدر
مرتبه هم خلعه های فاخره از ساتن اشته هر یک را بنوازش خاص اختصاص دادند و
و این که در اوقای این عطایا از جامه خانه مولهب از یزید تشریف شریف پادشاه
که طرازش عجب و حل دولام و خلود مطرز و مرتب و بیات با استقامت از
بوده کامیاب دولت بدی و سعادت سرمدی باشند بحق الحق و التبی و اهل
نظم امیدواریم که فی فضل الله همیشه کلامه و شاه کامران باشند
بقدر ثامت او خلق بیایند که خطف دامن او ملک جاودان باشد و نفوذ
نامعدود و مبالغه های غیر محصور و محدود بداد و تقی و مشاهیر علماء و ارباب
صلاح و طلبه علوم مدارس اهل اختلاف عطا فرموده درم و دینار بپاردر
دامن امیدشان بخشد و بسر داران سرحدات و صاحبان جیش و لشکر و محافظان
نقور و حارسان قلاع نیز انعامات بیکران و لسان سپهر فرموده مولج و سوار
چند ساله لشکران که بجهت تردد دانسته در بساتنهای بی دریغ و بیایان از افرین

آن بالکلیه نشد در دیوان زبانی بود در ایوقت اکثر در دار السلطنه صفتها
 از خزان و یونان معون داده خافان کینه ستانرا از حقوق لشکران بر آن گذ
 کرد اینک رسد توقبات را بمرئ ایشان رسانیدند و ابواب عیت پرورد
 بر چهره اموال و امانی خلق و روزگار کشاده **الف** و **الوف** با منافع نمایاد
 طبقات بر آبا بان گذاشته از مطالبات دیوان سبکبار گردانیدند و جمله
 وجوه قیمت بر ششم که خاص پادشاهی بود و تجار و مشربین برضا و رغبت خود
 و بقیه قی که قرار یافته بود از مستدیان دیوان خریداری می نمودند و هر ساله
 مبلغهای کلی حاصل و مدخل ایجابی آن بود بمقتضی آنکه مبادا عمل فعله این
 در گرفتن بر ششم از رعایا و داد و ستد تجار سپید بانی کرده از این مختصان خزان
 بر رعایا و تجار رسد و موجب وبال شود بر طرف نموده رخصت شدند که هر یک از
 تجار و غیر ذلک بر ششم خواهد از رعایا بقیه که رضاء طرفین باشد خریداری نمایند
 و از منافع نقاده تسعیر که مبلغهای کلی میشد کنند شمر فرمودند که رعایا بوی
 داد و آن مدخل خود باشد و همچنین چندین هزار تومان و جوهار حسابی در
 اموال یوان که نزد هر طبقه از رعایا و مودیان باقی بود چون بعضی از مودیان از
 میان رفته بودند و رشترا قدرت بر ادای آن نبرد و بعضی دیگر مستهلك و پیرایشا

بودند ترحم باجماعت نموده اکثر را بتخفيف و صدق و مقرر داشتند عجب آنرا
 هیچ طبقه از طبقات نام از عطا پادشاه پسر پادشاه که چون غلام بطبرستان ماند و ^{خمس}
 این خسرو عالم مقام کرد و لشکر ابد و باید به تکلفات و لغز و مدح سران و
 مبالغات متعارف شاکر آن را زاده از پادشاه هر روز نومان را به شاهی
 بود و در ایچا پادشاه در باب و اهلان امانت و این پسر شهر که از جمیع
 سخنوران پیشین بسا حل ظهور آمد در شان همت بجز خاصیت گفتن
 صادق آمد **نظم** ز فتنه لایزان مبارکش هرگز نکرد شاهدان الا
 اگر در این قول یکی از هزار گفته اند هنوز شمع آن در دیباچه اظهار شد
 خواهد بود **مشقوی** چو ز قضا و قدر وجود نوشت بگفت و بر آن جود
 که تا و فلزم است جود سخا که از او گشت عالمی پر آب **کفار در ظهور**
 اقبال **نظم** ایضا خاقانی که بنو حضرت سجانی در دفع خصماء ملک ایران **مشق**
 حضرت عنایت سجانی بسا بقره مکتوب و نه هاد نایب ملک ایران **مشق**
 هماهون مافان پیرامون کرمانای سلطنت و پادشاهی را است و روزگار باشند
 دولت سر سبز آفاق نهاد حکمت البتة الهی اقتضای آن کرد که بلند قبال
 بافتن از صلاح اقبال بن ایچا و سیرت ظهور یافته و ملوک اطراف جهان و

واضح و واضح کرد که لاجرم بمقتضای سالی که نکوست از بهارش پیداست
 از بد و طالع نبر عالم افز و ز سلطنت و جهان بانی و آثار دولت کار فرست
 خلقی که از وقوع واقعه ناکر بر نواب کتبی ستانی در بنیان قهر خلافت واقع شد
 و هر مغربی از هر طرف بمطمنه اندک مالک ایران و خوار و نکسبان کرد
 سر شور و فساد بر آورد از میامین اقبال و زوالش باندک توجه بندگان
 درگاه و سعی امرای و لشواره بکفایت مقرر کرد بد و هر یک از مفسدان
 بر کشته روزگار و واقعه طلبان ضلالت شعار بر لحنی جزای عافیه
 بدیدار داد بارش یافتند که عقول عقلاء در آن خبر از نماند و فواید عظیمه
 قرین حال یخافان بلند اقبال کشته دولت خدادادش بر عالمیان ظاهر
 و نمایان گشت و زمانه مضمون این مقال بکوش هوش جهانیان سرانند
 نظم خاکساران جهان از بختار منکر توجه دای که در این کرد سواد و
 مجملات هر شور و انقلابی که از فتنه جوان غولایت پیشه و مفسدان تبار
 اندیشه در هر طرف شیوع یافت معاونت جنود علی و امداد لاری بکشتن
 موجب منتهی و استقامت احوال خلافت و عباد الله کرد بد چنانچه در زیر قوس
 قلم سواد نگار مبرک در نظر از هر طرف که چشم نمی جلود مراد و در هر طرف که

کوش کنی مرده طغر کفتار و ظهور بلند اقبال تو اب کلماتی خافنی که بگویند

حضرت سنجانی در دفع خصماء ملک ایران است ^{نمونه} اول آنکه جوان

شورید بخنان سفید کیلانی بغی و طغیان و رزید شخص را که بر جیشید

موسوم کردانید در زمان تو اب کتیستان بر سبیل اخفا پوشید و چنان

نکا میداشته اند در این اوقات برو کار آورده عزت شاه نام نهاده

دست آورده خود ساختند و جمعی کثیر از ارشاد رسید و نشان تمام وقتند انکیزان

عاقبت نکوهند فرجام بر سر او جیت نموده بر هفت حکامه عاقبت غلو آنرا

کشتند و سایر الناس از بیم حضرت و آسیب آن طغیه اظهار اطاعت نمودند

محمدا نامواز و کس فرار کس ملوفا او که ها در دژ متابعش سر نهادند

سال آن منصب نموده از غلوی خوش آمد گوینان ناقص خرد کیلانی سخن کار کیلانی

و از این پیش و پس بر سر ملک دار الملز و رستم دار با خود عمر ساخت و

خست خطه دلید بر رشت که حکومتگاه جمید خان بود آمد بر آن ملک

یافت و از آنجا غریب و کرامت سپارش ملود در مردم سپارش سوله و طغیان و

مقیمان شد تا که همیشه فتنه انگیز و واقع طلبند سرازید بر صحرای و طغیان

بر آورده حکومت آن عاقبت را پذیرفته بر سر او جیت نمودند و در اوقات

و خولید از آن مال برون از غوغای عام و بجزر ایام سرسبز کثرت حطای
 و صیانت نامور و خیال خود را بکنار کشید اکثر دست از اموال و اطفال و
 باز داشتند و از سپید و نشان دست دراز میباجات دیوانی و مملکتان
 و اغنیای و مقولین هر دو ولایت خود آلف و الوف تصرف کرده بیاد بستانای
 دادند پیرام قس سلطان میر سوزد حاکم دیلمان در آن کوی مجرای فتنه لایحیا
 حاکم کشته کیلان سپهر پیش است مأمور بود چون فتنه استکباری ندانست و خانه
 کوچ اکثر غازیان سوزی در آن کوه حوالا لایحیا اهل خیال بزرگوار
 دیلمان رفتند غریزه مملکت خانی با فتنه پناهنده و متارعه بخت لایحیا
 بقعه و مملکت استیلا یافت و اسمالت نامها باها با اهل دیلمان هر دو ولایت
 رستم دار فرستاده همگی با باطلعت و متابعت لایحی بودند چون حقایق بر احوال
 بمساع جاه و جلال هر دو رخا طالش حاکم استار او گریه سلطان
 کسکو کرد و فرج جوار حاکم کیلان سپهر را قفسد بدفع طاعنان ملک و مأمور
 کشته حکم شد که تمامی فرجیان غلامان و ملازما در رکاه کرازد و دار سل
 و طوالش و طارانی خطال و سایر فرج جوار کیلان باشند بر سر آراء مذکور
 بر پنج که صلاح دولت باشد بدفع آن قوم فتنه انگیز بر پا زند آراء عظام مذکور

قبل از آنکه حسب الامر بدین خدمت مأمور گردند بنا بر فرج جوار یکدیگر
 کشته متوجه خطه رشت شدند محمد بنان کوهری نیز که خاک و لاینت کوهر است
 بدانشان پیوست و امراء بخت رشت سید منویان آن سفیر نادان را که
 در رشت بودند مغلوب گردانیدند و آنجا وصل یافتند گفتند که بعد از اجتماع
 سپاه و غارتان در خواه بدفع باغیان مکره پروازند **امنا** غریب شاه بعد از آنکه
 در لاهیجان معز یافتن قلعہ تبریز و در آید لشکران خود را با امراء و کچالان
 در رشت نشاند و کوچفهان و کنار آب سفید رود گذاشتند خود با سعد و دی
 با ستمهار و واقف کیانیان فریب الکا تکابین که در میان کربلای و سردار
 واقع است نمود و چند سلطان قویله حصار لویا که تکابین حصار را که حجه
 خود ترتیب داده بود استحکام داده خود با فوج از غارتان ناکنار رودخانه که
 در سر فخر حصار مذکور واقف در آنوقت لغمان داشت بمقابلۀ او رفت
 غریب شاه از جلالت و قهوت غارتان اندیشمند کشته جرات گذشتن از آب نکرد
 و خبر آمدن امراء عظام و مغلوبیت منویان خود را شنید قطع نظر از شیرکین
 و آنقدر مد کرده از هانجا باز گردید که بمیان لشکر خود آید غارتان روملو تعاقب
 چند نفر از مردم او را بدست آورده بدبار عدم فرستادند بپایم علی سلطان هر

نیز که با جود صوفیه از دیلمان باز گشته بآنکوه باز آمد بودند سر راه براد
 گرفته چند نفر از مردم او را گرفته بقتل آورده آنکرا از آب غدر رودستان
 لغات باو باز داشتند و غریب شاه از بیم غازیان در حرکت مساریع نموده در راه
 نیز توقف حال دانسته بصد تشویش و غیب با معدودی خود را بکائنات پناه
 عبور نموده بمیان لشکر خود آمد غازیان صوفی نیز تعاقب او را از آب گذشته بکینا
 منصوره که از رشت بمداغلو آمد بودند پیوستند ساروخان که کین سلطان
 و محمد بنان که همدی بعد از اجتماع سپاه قزلباش که عشره ارباب بنیان بزرگ
 بنیز روی دولت ناهمه و خاصیت جود اقبال کمرهت بفتح از آب ضلال و کینه
 آن هجوم رجوع پس از رشت پروانه در کوچنجهان بیکدیگر رسید از طرفین
 صفوف قتال را آستند فیما بین حرب بدیهه جنگ عظیم وقوع یافت کینه
 با وجود کثرت و از دهان ناب صدمات دلیرانه خود نظر و در نیارده شکست
 بر سپاه غریب شاه راه یافتند جمعی که رجمی غیر طعمه شمشیر کشته بقیه السیف غایب
 شدند تا که محل طغیان آن رسید و لشان بودند شتافتند انرا عظام وجود نظر
 فرجام دست از تعاقب برداشته در شیشه نشانی قلی با فرا کردند در حدود شیشه
 در میان شیشه و جنگل بر غریب شاه رسید او را با چند نفر امیر و سردار انقوم دستگیر

کردند در آن فاعله مزارکس از آن سفینهان ناقصه و سیک عقل را علم
 پیوده اکثر همدان آنکس که با عشا بن فتنه و آشوب شده بودند و هر یک نام
 خانی و سلطانی بر خود نهاده در آنهم که مقبول گشتند و غریب شاه را در
 دار بدرگاه معلی فرستاده در میدان نفس همان بنظر مقدس حضرت خاغان
 در آورده با قیج و جیجی در کشیدند و چند روز عجزه و التناظرین ^{چندین} ^{ایش}
 از دار قیق آویخته بود شهریار رعیت پرورد او کشته هر سال مردم کمال
 ترحم فرموده مور و عفو و عاطفت و سنن العنایت و الطاف خسروان گردانید
 اما چند نفر از بقیه همدان با وجود و طابع و حالانی که بجز بیعت و قتل
 چند نفر از کس منتهی نشد شخص دیگر را با دعای برادری غریبانه مانده ^{دیگر}
 جمشید خان غادر شاه نام نهاده اراده بغی و طغیان داشتند جناب آصف
 دستور میفرمودی و در فرماندهان و کسان مشهور و بسیار و قوی از این معنی اطلاع
 یافته در مقام محقق و محسوس برآمد بی بجل لغت و آوارامده او برده غادران را
 را با چند نفر و فساد در حق که آمده خروج و طغیان بودند بدست آورده و آن
 طاقت بی سعادت را با فتنه آنکزان چندی بنماختند و علم فرستاد و آتش فتنه
 ولایت بزلال و بالهایون خاغانی انطباع پذیرفته اکنون ساحت آواران ^{عل}

امن و امان و از خوار فساد و ارباب طغیان پاک کشته خوار آند با سر حجب
 و فقری فرو برد و آسوده حال در ظلال رحمت شاهان نژد و زکار رسیدند
 شرح حالات خراسان و فتوحاتی که در دفع ارباب عمیقان و طغیان و تسکین
 فتنه و فساد که در آن وقت بود و فتح پیروز از حدوث و تابع و سوا فتح خراسان و ظهور
 و طغیان و کلا در عرب محمد خان بن حاکم خان اوزبک و اخی خوارز است که
 در از فتنه سابق که هشتاد و یک سال پیش از ایشان بایند و دهان و کلا نشان طغیه
 اخلاص و یکپویی و مرجع مساوی میداشتند و همچنانچه در حقیقتی تاریخ عالم
 از آن عیالی نگاشته کلک بیان کردیم حاکم خان و پسران از اسب و اسب
 از ملک مورد و بر آمد پناه آستان غرق پناه آورده بودند و عمارت
 کبوترستان دیگران بباله ملک مورد رسید ممکن یافتند و ناچین
 حیات عرب محمد خان بن حاکم خان شوه مصادق و اخلاص و یکپویی
 بدین رکاء عشر اشباه مرجع مساوی میداشت بعد از و اخلاص و یکپویی
 میان اولاد او و نادر پدید آمد اسفندیار سلطان پسر بزرگتر مغاور و از
 مکر کشته پناه بدرگاه جهان پناه آورده در سفر قندهار در کار بفرستادند
 حضرت کبوترستان بود و از آن حضرت تربیت یافتند چون پسر بزرگتر بود و او را

خانی موسوم کرد اینک طبقه ترکانان سایر خانی حدود استرا با دراک طبع
 و منفاد او امر پادشاهی بودند عجاوت و مامور گردیدند و او با آنها
 معاضد آنحضرت بخوارزم رفته بر برادران ناموالتی علیه کرده بر ملک^{لی}
 گردید و بایک برادر خود ابو الغازی سلطان اتقانی نموده سایر برادران
 صنایع ملک را دفع نموده چند محل از ملک وروث با ابو الغازی داده
 بر سایر محال رقم اختصاص کشید در ایوقت که خبر واقعه ناگزیر حضرت^{سنا} کجاست
 با آنولایت رسید حقوق تربیت و اصطفا عات آنحضرت را بر طایفستان نهاد
 بقصد تخریب تصرف ولایت مرو و نسا و درون واپور و دلاخورد و دیگر توابع
 سنائی چنانچه در تاریخ عالم را ازای عباسی هر قوم قلم شکبار کشنده از پند
 نور محمد خان بن ابوالمحمد خان بن دین محمد خان بن الوش خان و از ابی پسر
 او سره سه ساله عطا و نرست که در خون دیوان اعلی و تصرف امراء و قریب است
 بخیرسان آمد و بهماز نسب که الکاء مدکور سابقا با وزیر کیمه عطا داشت پادشاه
 خون و اسکنبار دلفاده عمر لشکر آنولایات نمود و بدیانت و ورش و انقلاب
 در آنملک پدید آمد فتنه انگیزان آشوب طلبا سر فایضاد بدست افتاد
 چند نفر از اعیان نسا و درون اظهار موافقت ایشان نموده کثر از ابوالغازی

سلطان فرستاده او را بآمدن آنجا ترغیب نموده و علقه قلعه پیر و زندان
 محب علی سلطان ولد بکیش خان اسناجا و که جوان جاهل و از خیر روزگار
 غافل بود و حضرت کتبی ستانی بعضی حقوق و عذمان بکیش خان پدرش و از آن
 نموده حکومت سازا بیاو تفویض کرده بودند و اعوان و سلطان که در سال
 درگاه منظم و پست سال بود که تربیت یافته خاک درون بود از وقوع واقعه
 هائیک حضرت کتبی ستانی و بهم موقع اعیان آن ولایت با او زیاده نزل یافته
 پای افانستان سستی پذیرفت دل بای دانه قلعه مملکت گذاشته بیرون آمدند
 ابو العازی پناح و مناعی و لایات مذکور تسلط یافته قلاع را تسخیر کردند
 و مستحفظان بر قلاع کهاشته خود بفرستادند و اسیر و بد آنصوب حرکت آید
 اسفند یار خان تسخیر ولایت مرو را پیش نهادت فاصر خود گردانید باکری
 انبوه بد آنصوب شناخت چون اخبار شوهر و انقلاب خراسان و نزل لایات
 خراسانی بعضی افغان آستان اقبال شهاب رسید از درگاه علی مؤمن بالله
 زمان سابق ناظر و تقنی آقاها که از فعل از دولت فاهمه بود و خود کار دانی
 متصف و بجز روزگار مذهب بود بجهت دفع فتن و دفع خراسان طالبان
 قلوب خراسانیان و نظام و استحکام قلاع اختیار فرموده باکری و هم از اولیاء

و تفتیحیان رکابان در وانه آنطرف فرمودند و او آینه شایسته منویه
 آنسو کردید هنوز زمانیکه باختر رسید بود که بر نهرو اقبال و لوازه
 وصول عساکر نغزال لشکر فتنه آن بداندیشان ببنج آید و امر آنملاز
 غازیان حضرت شاعرانند یا در منظر کشت نبیین ایضا که مفصل از حال آنکه
 چون سلاطین خوارزم بخراسان آمد علم غوث و غرور برافروختند و سالت
 با امراء و بعد از بقیان و سرخیلان ایل و عشایر ترکمان از قراش و جلایر و سالور
 و غیرهم که چندین سال بود که سر بر بقیه الطاعت و فرمان حضرت کبکوشان در
 نوازش تربیت یافته و هموار می آمدند که و در نوازش ایستادند و بعد از
 می آوردند و نهاده از آن طبقه و حلقه سلطان قراش را با امیران و ملائک
 موسوم گردانید و علایحی بدادند و فوج کبکرا از سرخیلان قبایل ترکمان
 سیمار حلقه مذکور و کازا این دولت آمدند و نافع فریب شش هفت هزار کس
 جهت غنوده در مقام معاونت سلاطین مذکور درآمدند و اسفند بخراسان
 چون بالجود خوارزم میر رسید در حوالی سواد شهر فرود آمد و خایمگاه
 نصب کرده و با عاشوران ^{کبک} حاکم مرو و ابواب را بسته و مفتوح داشت و خواست
 که استظهار و واقف مردمان لطایف الحبل او را از ظلم برین آورده بر آن^{اولا}

انداخته غمنا نمود چند فرسخ رفته بود که طبعه سپاه طغریاه با و سر به پایگاه
 عطفه عنان نمود با جود او ز یکپاره و نیکن ترکان بمقابلت لشکر نصرت نمودند
 از جانبین صفوف قتال را آتشه فیما بین حربی صعب بر پوست و غارتان بدین
 کوشش و کشتن بسیار بر آنکس و اشار غالب آمد طغریاقتند و با و لغاری معهود
 و مغلوب سپاه نصرت شعار کردند دست از اسباب غارتی باز داشتند بجای
 در روز رخت منوچهر خان و انرا عظام خالی بودن و شهدا همدرد را بر این وقت
 صلاح ندانسته باز کشته هر یک بمقتضای خود شتافتند و فان یک کربا
 کرد و تنگنهی بیاحت ملائک و لسان در آمد خضر و خان پیکار یکی استر اید انرا
 و عساکر تابع از خپک وک و حاجید و غیر هم با و پیوستند و آواز و صور و لشکر
 عراق در آمدند با شیوع یافت از زمره امراء عظام علیا رخا که ابله که از قبایل
 جغتای امراء معتبر اندید که و صاحب جیش و لشکر و موفور طایفه و دکان است
 بر پشت کمری جلود فاهمه با فوجی از کربالی و جلایرو که ارجوئی بر سر رحان غلی
 قرار داشت و کربانان که از نیند وک کردان شده بر سر آن تیره روزگار و مجتهد
 نمود بود پند پرفت و فیما بین خیرین بخار و صعب روی نموده علیا رخا و نیز
 دولت فاهمه بر آن مخاذیل که قرب شش هفت هزار کس بوده غالب آمد شش

و بجای کثیر از آن طبع بدستباری تیغ نیزه بال مردی شمشیر خیز از صفحه تیا
 ستره کشت و آتش طغیان آنکرو قلعه انکیز فرو نشاند بقیه السیون از
 کرده نادم و پشیمان سر بریده بند که در آون ریش سفیدان نزد زبان پاک
 مترصد راجع حداث و ظهور دولت خواهی بودند چنانچه رحمتی مذکور را
 پسرش را بد و لشواری انجمن انداز امانت و ولایت بقبل آورد اما ابوالغازی چون
 بحوالی شاد و رون رسید مردم شش را استمال داد و بمحافظت قلعه فرستاد
 خود بدر و رن آمد در آنجا خبر مغایرت رحمتی قلی و ترکانان اعوان و انصار خود
 وصول عساکر عراق باور رسید تا بوقف نیل و درازا ده بازگشتن بدینا خود کرد
 و بجای کثیر از اهل فاعه و مردم مملکت کوخا پند با اموال و غنائم بسیار و در آن
 بشمار که جمیع آورده بود راه خوارزم پیش گرفت و چون رفا نسپاز انجمن
 آگاه کشت علیا رن را باو بجای خود کرد که ایل و قهره بر سر او فرستاده اواز درون
 کوچ کرده در هیچ مرحله توقف ننموده فریب بر پست فرخ راه طی نموده بود که
 علیا رن بانند مردی با یلغار باور سپید از طرف نزدیک است بآلت کارزار در
 محاربه عظیم و دوا داد با ابوالغازی هر اسب چهار راه با فرستاد و منصور را بقبال
 روز افزون ها بون بر او غالب آمدند و در این نیز شکست عظیم یافت و قوی کثیر

از جنود مخالف بر خالک هلاک افتادند و اوابقیه السیف دست از اموال
اسباب و خلقی غنیمت که کویانید بود باز داشتند و بر قیاد راه رفت
په پود یزاق و اسباب و کره ناهیا و اسبابهای جنیت و کوفل که همراه داشت
بر دست زآمد و علیارخان مظفر و منصور را از کشته غنایم و امیران را از گردا
صوالج لایت تلچون از سلاطین نیز پور مایوس شد بودند بعضی شعار
خواهی خزیلیاش ظاهر ساخته اظهار شاهی میوف کردند و جمعی از یکپه کرد
قلعه ماند بودند با صوالجها بدقت و از مواضع ایشان مایوس گشت و رفت
غنیمت شمرده در وی برادر آوردند و زنان سیک استمالت ناهیا با معینا
اما لی قلعه نشا فرستاد که جمعی که اظهار شاهی میفودند چند نفر را
با دعای آنکه حرکت ماده فساد ایشان بودند قبل آورده قلعه بفرستاد و لایق
دولت فاهمه دادند و بینه و می اقباله صون از زوال حضرت علی خا فانی و طایفه
قلعه مذکور کرد و شایب و انصکام شهر آفاق با رویکر قلعه بفرستاد و خود
فرار گرفت و زنان سیک خارسان کاراگاه و قنچکیان کاروان تبیین نموده انصکا
داد و محبتی سلطان اسنا جلو و غورلو سلطان غلام را که حکام سابقین او در
بودند و در هنگام فخر و حق و تربیت و عک پر و زنده کی چند هزار اندو

سرمد برانظور زند شدند از جن و بد دلی دست از سر است فلعله باز داشته
 بیرون آمدن بودند و در جاز سپاری و حقوق و نعمت که در حکام شدن
 بیشتر رعایت می باید کرد نقصی نموده بودند جهت عبرت و تنبیه دیگر بندگان
 درگاه حسب الاشياء خاقان جمشاه^{جاء} کردند و بارگاه زند پوست کشته که
 لجنه ایشان را عبرت للناظرین از در و از قلاع او بختند و ساحت آنرا بابت
 از خوار غرض اهل عدوان و از باب طعنان پاک کشته هر فساد و فحشالی که
 روی داده بود میامان اقبال مساعده بخت فرخ فالها بون خاقان کامکار
 و سعی بندگان جاز نشاء باصلاح انجامید از درگاه معلی حکام مجد قیصر
 و مفسدان جزای علی یافتند از هر کس آنها را خلاص و دلخواهی بی ظهور آمدن
 بود با نعمات و سورحالات نواز تر یافت خسرو خان پیکر یکی
 و امرای تابع او رخصت یافتند هر یک بحکومتگاه خود شتافتند و زنان پیکر
 بعد از انتظام مهمات اجنا و انجام ضروریات قلاع متوجه مشهد مقدس و علی کرد
 از غریب حالات و عجایب اتفاقات که بنیاید سخاوت و نالاج اقبال شاهان
 بنظر آمد فرستادن ابوالغازی سلطان بدیرگاه جمان پناه شرح واقعه
 چو از سفند بارخان و ابوالغازی سلطان در خراسان کاری ساخته هر دو

وخاسر و سخر باز کشته بخوار زم رفتند میان برادران و خشت پدید آمد
 بمنار عجمی جامد و اسفند یار بلخ ایضا بحبل بر او دست یافت و را گرفت
 از جرأت و جباری که از او در آمدن خراسان واقع شد نادم و پشیمان و
 مقام اعتذار بود و مع هذا یار برادر بد مظنه کشته بود او را بآمدن درگاه
 معلی خبر کرد او نیز از خوف حضرت و بیم آسیب برادر را ضعیف آمدن کشته یافت
 خان او را با معتمدان خود نزد زمانیک بمشهد مقدس حلقه فرستاد و
 مقدمه را دلیل اخلاص ثبات دولتخواهی خود کرده اعلام نموده بود که چون
 در این شهر سابقه همیشه یکی از سلاطین زادهای خوارزم در درگاه ایشان
 پادشاهی بملازمت و بندگی قیام داشته بنابراین برادر ابوالغازی را فرستاد
 که در خدمت شرفنا علی خان حلی خدمت قصبر است خواسته بملازمت و بندگی
 نماید و فرستادن او را با معتمدان بدرگاه معلی فرستاده در دهان سپاه
 اعلی رسید و منظور نظر اشقات کشته یار صلاح دولت او را بدست سلطنت
 اسفهان فرستادند که در قلع طبرک معزز و محترم نگاه دارند که بعد از
 موکب نظر قرین بدانچه صلاح دولت باشد بعمل آید **ذکر قضایا** **یکه در حد**
دار السلطنه هرات و دار و حاکم غلامسور وقوع یافت در تاریخ

عباسی مرقوم کلک نکر بردار کردید که ندر محمد خان بن دین محمد خان
 والی بلخ و توابع برادر امام قلیخان پادشاه ماوراءالنهر و ترکستان بنا بر
 جوار خراسان برهنه نوی خرد خروه دان قریب بی سال بود که بانواب کبیری
 اظهار اخلاص و اتحاد نموده متواتر ایچان کار دان با عفت و هدایا فرستاد
 مکاتب صدقات سالیب نمود و از جانب آنحضرت نزع غایت نامه های ای
 و تسومات لایق کرامی ارسال میرفت و قیما نیز آمد و شد مفتوح و طریقه
 صدقات و دوستی مسلول بود در این هنگام که واقعه هائل حضرت کبیری شاه
 روی داد و از هر طرف واقعه طلبان روزگار و فتنه انگیزان اشرار که همون
 طلبکار فقور و اسو باند سر شور و فساد برآوردند طایفه اوزبک به
 مردم ندر محمد خان نیز که وی های از ذایع ادب بیرون نماده بولایت ملا علی
 دار السلطنه هر آن ماه ناخت نموده غارت چند کردند و غلات آنجا را و غارت
 و تروابع را سوخته دست بو برانی و خراب کردند و قوجا غلام مار و سیا
 آمد در حواله اطلاع نزول کردند خسرو سلطان حاکم مار و چاق و غازیان شاه
 و غیره و از زمان و همت بحالست قلعه کشیدند هر چند دستور نیست که قلعه دار
 از قلعه بیرون آمدن با خفمان پسر قریب جنگ کند غازیان مار و چاق از نور محمد

حاکم و غیرت و مردانگی خود تاب نیاورده همه روز فوج فوج بیرون آمد
 باهماداران و زبک مجادله و محاربه نموده در هر مرتبه چند مجاهد را می بقتل
 می رسیدند و از غارتان نیز جمعی شربت شهادت می نوشیدند و نادر و ازده روز
 او زبک به درباری قلعه اقامت نموده چو دست قلمت خود را از دام ^{بزرگان} خالک
 کوتاه دیدند از حصول مطلب مأیوس و خائب عا سر باز گشتند و دیگران
 فوجی از جنود او زبک بیالام غایب آمدن آورده نموده بودند که در آنجا قلعه
 نمایند که مقابل کوب قلعه مار و خاق بوده باشد خسر و سلطان و غارتان
 عظام لشکرها و خاق بر سر آنجا جمع رفته فیا نیز جنگ شد بعد از فساد
 غارتان غالب ملک جمعی از او زبک به قتل آمدند و جنود او زبک کار ^{خسته} را
 باز کردند فوجی از مقرران قحاف نیز که در حواله دار السلطنه ^{شبه} هرات
 و نایب بکلیک خراسانند زاده بغ و طغیان نموده آثار خلافت از ایشان ^{بظهور}
 می رسید چنانکه شام و بکلیک خراسان بجز رئیس ایشان از هرات ^{بهر}
 آمدن باجنود و خود بر سر ایشان رفته چند نفر از آنها بفرار داشتند
 بجز او و نرسانید و آنکری طاعنی نبی بلیغ یافته سایر اناس با ^{ارباب} و دامن
 پیچیدند الفصه چون زمان سپهسالار خراسان چنانچه مکرر ^{بشد}

از نزاع خاطر از نظم و نسق قلاع نسا و درون شهید مقدس معلوم آید در آنجا
 نیز هرگز مهمه ضروری بود سر انجام داده بجهت دفع براندازیهای اوز بکینه
 و نظم و نسق قلاع مار و چاق و زوز و تو و همام ضرورتی آنست که غریبه و السلطنه
 هرات نموده باقیات منوچهر خان حاکم مشهد و امراء عظام و عساکر و نظیر حکما
 که جمع آمد بودند متوجه آنصوب گردیدند و حاکم هرات پیکار یکی غوربان اسفندیار
 در آنجا بایکدیگر ملاقات نمودند و باقیات منوچهر نظم و نسق قلاع کشته موادی
 سر هزار رخوار غله بجهت ذخیره قلاع مار و چاق سر برآه نموده موازی با پیشرو
 نقیچکی بمرست قلعہ بغین نموده بادی بکسر و تراب قلعہ روانه نمودند و داد و
 کس را بنمود ماهر و نقیچکیان و نقیچکی پاشان رکا با شرف همراه ذخیره و برلق
 مذکور کردند که محافظت نموده قلعہ رسانند باز کردند و چون بنظر مقابله
 کرده بدار السلطنه هرات رفتند و همچنین ضروریات قلعہ زوز نور که از نزاع
 خواست سر انجام نمودند و در حدود مار و چاق جمعی از بنو و اوز با عین ^{لبش} تر
 فرار باشند و چاکر کشته خنک رسوندند بعد از ستر و آویز که از طرفین وقوع این
 جوش منصوص غالب آمد و فوجی از اوز بکینه مقول گشتند و غازیان و نقیچکی پاشان
 خدمت مرجعه را بقدیم و ذخیره و برادران قلعہ رسانیدند عجا که قلعہ پرده نمودند

از امرای معتبر و زکیه او را ازین نامی حکم چکنود میهنه و از جانب ندرت
 حارس سرحد مار و جان و مرغاب لکا و قلاباش بود و در و نفر از میرزاده
 او زکیه اقوام او در معارکی که تجریم پست هر مرتبه یک نفر و سکنه پست لای
 زرد زمان سپک آوردند یک نفر را بدوگاه جهان پناه فرستاد و یک نفر نزد او بود
 در هنگامیکه زمان سپک با عساکر مضوی در هرات بود و از برای خود یابا^ش
 نزد محمدخان علی ای القدرین را کردها نادم و پشمان کشته با زمان سپک
 طرح الفت و آشنائی انداخته مکاتیب و ستان را سال داشت و اظهار نمود
 که از جانب پادشاه ما دستور زمان شاه غفر از دستگاه صابط مسلح و ز^{بطه}
 دوستی استحکام دارد و می اندامی که از طایفه او زکیه در سرحد و دریا
 جمعی بر نادل و الماسچی بودند که بخود سرناخت و غارت مرکب آن اعمال کشته
 بعضی حمل و سپید و لسان نیز داخل آن کردی کشته بودند و اجداد از اقلایع^{منع}
 ایشان پر از ختم و بعدالایم آنچه لازمه محبت و دوستی ایشان بنظر می آید و
 عنقریب از جانب پادشاه ما بطی معتبر جهت دای مراهم تغریب و غنبت و مبارک^{بنا}
 جاورهایون بسیار بر اعلی خواهد آمد و در محکمان محبت طراز شد^{عا}
 اخلاص میرزادهای مذکور نموده بود زمان سپک نیز بمصلحت وقت عنبر بد^ر کشته

بنا بر استقامت احوال سرحد و آریه کی خلق الله جواب مکاتیب او بر هیچ دست
 نداشت و حقایق سالان بنا بر سر اعلی عرض نمود و یکفر از اقرای او را ردی را
 که تراز بود رخصت فرستاد و باغی کسب کرد و یکفر دیگر را که بدرگاه معلی نشنا
 بود و عهد کرد که التماس استعلا را و از درگاه همان پناه نماید نام قلی خان
 پادشاه ماوراءالنهر نیز و نفر از ملازمان عاشورخان حاکم و را که در حوالی
 چهار جو کر قرار شده به بخارا برده بودند رعایت نموده باز فرستاد و چون طالع از
 طغیان سلاطین او و یکبته فی الجمله اطمینان یافت زمان سبک از دار السلطنه
 کوچ کرده بشهر مقدس آمد و امرای عظام هر یک عیاق خود رفتند و چون در این
 سال آواز آمدن لشکر کرم بجانب هم شروع یافت و غریب و کرم مقدس خانه
 بدفع شهر و قریه بدار عراق عرب و آمدن ایچان نصیم یافته بود حکم معلی بقا پذیر
 که زمان سبک فرج از قفقاز بکجهان جلور که همراه او چند بدرگاه همان پناه افتد
 که در موکب همایون باشند و خود با بقیه خود ظفر و رو سجت المینان قاپویش
 و استقامت احوال عجز و زبردستان آنولایت در شهر مقدس قشلاق غایب کرد
 انشاء الله تعالی در سال آینده بدینجهت صلاح دولت فاعز بوده بعل آسبد
 از سواخ آمدن خبرت یافت که از امرای بزرگ سلسله علییه قطب شاه است از

جانب هند دکن چون از نعلیم الایام سلطان عظام دکن با ایند و دماغ ولایت
 نشان طریقه خلاص عقیدت مرغ و سلوک میدارند و اولی سابق ملکند
 که برادر زاده و داماد عهد قلمی قطب شاه بود از دار دنیا براء عقبا انتقال
 سلطان عبداللہ کہ خلف صدق و مہین فرزند ارشد کامکار سلطان ^{امین} محمد
 قطب شاه بود بر سر سلطنت و از دیک قطب شاہی بکریافت ببادت ماثوفا
 آباء و اجداد خیرات خاترا بجهت عہد بدو اعدا رادت و خلاص و اطمینان
 عقیدت و یکدیگر پیائیز بر اعلی کہ مقبل شاه عالم بانست فرستاده بودند
 عباسی جرون خبر محبت اثر واقعہ ہا ایلہ حضرت کہتستانی و مشرہ جلوس
 مایوس ہا یون اعدائے خانی باور رسید روی تو حہ بانسان سعادت نشان
 در دوزخستان سبار کہ نقش جهان دار السلطنۃ اصفہان شرف بباطوبی
 یافت و عہد و ہذا یاقی لانہ کہ برسم پیشکش فرستاده بود بنظر انور در آورد
 شمول نوازش و الطاف کرد بدو ذکر لشکر کشی خسرو پاشا سر در روم ملک
 و حضرت زلیخا نظر بان بدفع روستہ و قضا یا یکہ در غلال اچالک راز با چا و ^{روی} کون
 کمیت جہان پناہ قلم در غرضہ سخن گذاری بدین لہن تک و دو میناہد کہ چون
 روستہ از واقعہ ہا ایلہ حضرت فردوس مکان خبر یافتند و خواو کرچی رام ملک

عصیان و طغیان او در کربستان و بروم رفتن او در صیخ عالم را از عیالت
 ذکر شد و تحریک فتنه و باعث فساد بود و خواند کار و دم باغ و او تحریک اهل
 و معتقدان مذهب خسرو پاشا و وزیر اعظم را سر و ارشاد بشمار و دم کرده و نیز
 انتقام قضایای زمان فرزند نشان حضرت کبیرستان فرد و سرکان لشکر
 مأمور گردانید و روز و روز یکبار بر فاقه سر و مصلحت کش فتنه انگیزان چند
 آذربایجان و واقع طلبان کرد و زمین خطه و انفسه و موصل و تابع و دیگر
 فرصت دانسته از هر طرف در مقام فتنه انگیزی دست دراز شد و از اولیا
 دولت فامه و رستم سبک دیوانه که در زمان حضرت کبیرستانی بجزایر
 آذربایجان مأمور بود و از او در این سرحد مرطاب که مقاصد و ریاضت بود و بوی
 و جلالت و حسن تدبیر و انداز و کردید بود و از و دانست که بدستور زمان
 حضرت کبیرستانی اولوی اقتدار و فرمان خالقان و حجت را گوشمالی دهد و از
 و غرض که از وقوع این واقع در دماغ شور و انقباض و حرکت آمد و بشعله شد
 آتش فشان فرو نشاند بدین غرض با تقای امرای عظام و عساکر ظفر فرجام سجد
 آذربایجان که بتاعت و مصلحت مأمور بودند از دار السلطنه نیز در و در
 و از و بیشتر و خللا و غدا و بخور و فتنه هر جا بر عیالت و دست یافت از پای و از و

کثیر از رومی و اگر آن پنجصد عشرت محمودی و حکاری غیر ذلک را که در اموات
 رومی و غیرتند بدایار عدم فرستاده آنقدر و در آنجا غارت نموده چندین بار
 داس از دواب و اغنام و مواشی آورده در کمال شوکت و بلند نامی و اخلاص
 نمودند و همچنین غوی از شر و فتنه انبیزان اگر ادد و موصل و کرکول و
 و غیر آن عرب که باره بغی و دست درازی سر از پرچم عصیان برآوردند
 آزار و ضرر از خلق الله و برهنه زهکامه عاقبت مسلمانان بودند حکام کرام و سکا
 سپهان و عراق و عرب و شهر زور بپادشاهانشان برداخته فوجی کثیر از عسکر
 بیاد برین فرستادند آنوقت از هر طرف که آواز مخالف و شورش و
 بمباری بمیدان درگاه و شعله شمشیر ابدار از یکجهان دولتخواه تسکین
 هر روز سرخو در آن یاغی طاعی که جزای راز دست یافته در دست و لبانی
 ماهر کشنده بودند و از روضه و آب و سر بر آسمان قهر فلک مقدار آورد
 در میدان نقش جهان صفهان بطرف غبته منظر شهر را بر فراز و تحت بلند آسمان
 و در خیال خیال از انهای صفهان و غرض امرای سرحد و وصول جواسیس
 پوست که خرد پایشان که بگریزی و لشکر کشی و بارجم مأمور کشنده با جنل و سپاه
 روم بدایار بر سره غالب خلق آنست که لشکر بسمت بغداد کشد بنا بر آن نهضت

هابون بد آنصوب تعیین یافته از زمره مقربان بساط اقدس خلف بیک سفره
 باشی و اگر بحال شجاعت و کار دانی انصاف دارد پیشتر بد آنصوب فرستادند
 که جنود آنقدر در جمع آورده از نیک و بد سر حد خبردار باشند و نوید تو خیر
 اواز هفت موکب هابون از آن سر حد منتشر سازد که در حفظ و حر است
 مملکت و استحکام قلعه میزدانده منتظر وصول موکب حضرت فرزند شاه
 و رکن الدوله الفاضل مبارک الدین زین العابدین شاملو را بمحض ابلاغ
 کل لشکر ایران اختصاص داده بدین رتبه نای و مرتبه کرامی سر بلند گردانند
 و رایات فیروزه آیین جاه و جلال با طالع سعد و نعت فیروز از مقر الحظ
 بجز مدفع مخالفان دین و دولت در حرکت آمدن بتاریخ روز سر شنبه سی و
 شهر محرم الحرام از دار السلطنه اصفهان پیروز آمدند و از راه نایع آباد نظر
 روانه شد چون ببلد المؤمنین کاشان محل نزول موکب حضرت نشان کش
 بزبانت مدفن شریف حضرت بختی سانی حبت آشیانی مشرف گشته و روح
 روح الغضن عثمان کلام حضرت ملک علام و اطعام خرا و ساکنان
 و تصدقات انعام فرمودند و از ترب مقدس و روح مطهرش استمداد هفت
 لواء چهار کشت با صوب مقصد فرستند و بعد از سالک و طراح عجله بلید

همدان که در زهت و خرمی شهره جهانست چنانچه شاعر گفته **شهر همدان**
 جای شهران از قبل آب و هوا که در افاق چنان بقعه خرم بود **رسیده**
 و حل اقامت انداختند که هر طرف لازم آید نصف فرمایند و روز بروز
 امر آء عظام و عسا کر نصرت فرجام **فرخ** و قشون قشون و جوق جوق
 از اطراف و جوانب رسیده بار و دیو علی ملحق میشدند و آنجا **فرخ** از **سپاه**
 قلعه دار و تفکیکشان باریک بین کماندار بجانب دارالسلام بغداد میفرستادند
 که باقانی بیکار سپیدی و سایر قلعه داران بحراست قلعه قیام نمایند **از سوی**
آمدن گروهی از رومیه و اگر اداست بیجانیه دار السلطنه نیز بخیر است
و باز گفتار مفصّل شرح این واقعه آنکه چون اخبار توجیه خسرو پاشا به دست
 بوضوح پیوست و بحسب ظاهر خاطر از اینچنان جمع پیروز بر لکهاست
 خان بیکار یکی بخور سعد با گروه انبوه در آنجا اقامت داشت و مقصود
 کنکر لو خا که بخوان باقشور آراستند و روی بخبر داری آنسر حد مانور بود **رستم**
 پلک دیوان سپهر را که در دار السلطنه نیز اقامت داشت فرمان طلب اصد
 یافت که در موکب نمایون بوده در دفع مخالفان رومیه و صدر رضایان **کرد**
 و مشارالیه بحسب فرمان بدرگاه سعادت آشیان آمدن نواز شک خسرو **لای**

سرافازی یافت و بنا بر رعایت خرم نقدی سبک شاملو را که داروغه فرما
 خانه ها بودند در شجاعت و مردانگی ممتاز اقران بود و لغو تر نیز نماند یافت
 چنانچه در محل خود گذارش خواهد یافت بجانب تبریز فرستادند و بعضی از
 جنود آذربایجان نیز که در موکب معلوم بودند رحلت یافتند که اگر در آن خود
 حادثه روی غالب بموافقت و بعد از خبر دادند و آنکس که پیوسته بود
 زیرا که در ایونف که آواز و وصول سردار در سرحدات شیع یافت پسند
 سردان عزیز ناخست غارت شهر مشهور تبریز جمعیت عظیم نموده بمقتضای
 و میران عشایر که از خصوصاً اهل الدین بهر عشیره حکاری و سبک چاک
 محمودی و سایر سرداران عشایر باده هزار کس غنیمت نظرن نمودند و خوا
 تبریز و خلق آندار آوازه غم مخالفان شنیدند در شبکه اضطراب خاطر
 در خلال این حال نقدی سبک با جمعی از جنود نظرد و در سبک فی الجمله موجب
 اطمینان خاطر میگشته تبریز گردید قبل از رسیدن اولواک اسباب عیال آن
 دایمها غناها و جاهای مستحکم فرستاده بودند و جوانان جلد تبریزی بدینسان
 جنود اقبال و تأیید غنی واقع بود و در مراقبت نقدی سبک با کرم انبوه
 مدافعه گشته و از مخالفان بکمال شهر آمدند نقدی سبک با جمعی از قرا شای

و نیز زبان پخ و دهشت مقابلۀ آنکس انبوه شتافتند و در کنار رودخانه
 آبی که در حوالی شهر واقع است بسیل بستری را فراهم کردند و مکرر از آنجا
 بخار برآفتاد و افتاده هزاران قتال اشتغال یافت و هر مرتبه جمعی از مخالفان
 رومی را کشته و آرزاه علم پیروند از اتفاقات حسن و امراض جنود غلبه ^{خانه}
 طغیان عظیم کردند که عبور و مرور در سوار دشوار بود و بجای آن چند مخالفان
 بیشتر کردند کاری که از پیش نبردند از صدقات جنود اقبال و دلیران ^{خان}
 رزم آزمای هر اساتذت سلامت بازگشتن را غنیمت شمرده بر سبیل انزاع
 راه مرعوبت پیروند و بمن اقبال روز افزون چنین فخری داده اند
 خایه خاسر بازگشتن بای در دامن ادب بچیدند و حقیقت با پای بر سر
 خلافت مصیر عرض شد موجب انبساط خاطر گردید و نقدی بیک بنوا ^{نشان}
 شاهان سرافرازی یافت از **سوغات اقبال که در ابتدا این فخر خیر مال بظهور تو**
 کفری سمرات خانزاده خوانم اگر چه مخبر و فایدهی کم منور و بیسوان و عورت
 باشد در نظر همگان عجب و بدیع میباشد اما این خاتون مغرور که خود را ^{نشان}
 عقل که عامه بیسوان در آن شریکند خود را اعلا قلۀ دهر و شیخ خجایان روزگار
 شمرده هلو که بیسوان نسبت ندارد اقدام نموده بر مثال جوانان دلی ^{سوار}

و ترکش بدی و بیدار اندازی کردی و بشکار رفتی سهران و لایق است مصلحت
 باکراد تابع روم و اگر آمدند کوریه قبیلۀ سهران است هارداوند عجمیک نام که
 آنفور در زمان کتی سنان چنانچه در نسخه شریف عالمه اراغی عباسی رقتند
 ملک بیان کردید با تقاضای خان روم بر سر کرکوک و شهر زور آمدند
 در مصر که گرفتار عساکر حضرت شاکر گشته عاقبت بکوه بنی فرزند کردی
 از آن سلسله ماند بود انجوتون والد اوست حبش ملکه از آن ملک
 از غرور و سرکشی نفس امارت پشدار و لشکر کشی انظار گرفته و غافل از آنکه
تنظم شکوه نمائند ز آن خاندان که بانگ خروش آید ز آفاقان در این سال
 اندای بسیار از آن کوه خرد ناقص عقل و دانش خرد ظهور یافت در این سال نیز
 با گروهی از اشرا در سهران بر سر کرکوک آمدن بود طایفه اردلان منسوبان
 خان احمد خان و دلهو خان بر سر ایشان ریخته فوجی از انظار طایفه شمشیر
 و ملکه مذکور دستگیر گشت و زنجیر بر سر اعلا فرستادند هر چند مستوجب
 انواع عقوبت بود چون با عورتی در مقام انقام بودن در میان فوج و
 مردی بجنید نمینود حضرت خاقان کامیاب قناب مرت و مرت بر خنار
 خالش کشید در حفظ ستر او توجه نام مسلوب داشتند و تقصیر از حق
 میفرست

کشته شمول نواز شر و لجان و مطلق اعنان گردیندند و عواطف و الطاف
 خانانی که در حوصله جانفش کجائی نداشت بدایر مشابه مشاهده نمود غلبت
 زده و از کرده نادم کشته نزد والد و کسان خان احمد خان رفت که هرگاه خوا^{هد}
 بدایر خود رود از سوادج که از نویدات اقبال و جزای ملک خرای ظهور
 آمدن ما به عرب اهل روم کار کشته کشتن مورا و کرج است که قریب منزل او
 در خدمت حضرت کبیر ستانی و ظهیر و عصیان و طغیان و در اندامهای او
 در کرجستان و بروم رفتن در نسخه تاریخ عالم آرا در محل خود سمت گذارش
 یافته بدست رومیان شرح واقعه که از واردین معسکر و قبیله استماع رفته
 بوضوح انجا میداند خوانند کار روم او را همراه خسر و پاشا سرار کرده بود که چون
 از نیک و بد قریبانش انکسار بصلح و صواب و عدل نماید از لطایف غیبیه
 بجهات مخالفه میان او و خسر و پاشاه و خشت پدید آمدن بایکدیگر بدین غرض
 مورا و مرد کور بعضی اسباب تجملات و اسلحه و تفنگ و براق بسیار که بدست
 بود حمل شان کرده بجاناب القون قلعه کرجستان میفرستاد در حوالی او
 رومیان اطلاع یافته در راه گرفته نزد سردار فرستادند و سردار از این غرض آگاه
 فرار فرمود از راه او را نبرد کردند و علم او را بصلح کما خود بر وجود راجع^{دانسته}

اورا بایک پسر رشید او که هر امید بود و یکدو کریمند بقتل آورده
 بر مملکتش رقم مملکت کشید اگر دین و دین و آگاه دلاورین کزین
 بدید بصیرت در این افسوس نکرد و بیکر دین در آن غور نمایند صورت این
 با حسن و جمیع کشتا میگرد که کار پردازان فاشخانه غلب جزای بدین
 و کافر یعنی تواند بود که در کنار آن مدبر نیز روزگار نمایند و جمیع کشت
 بدین از حبه مایه اعتقاد و استظهار خود میدانست و بدین کشت
 مرکب چندین اعمال گردید بقتلش پرداختند من آغاز ظالمات فاسد
 علیه بالبلغ و جمیع عت و صوح و درجه ظهور یافت **سلفه دیگر** آمدن
 ظهورش خان کرج است بدین کارگاه عرش نشان خاغانی و تابع او در زمان حضرت
 کبیرستانی فساد در نسخه تاریخ عالم را انکاشه کلات پان کشته که از جماله
 و نادان باغداد چنگ از کرجهای پین سر از شایسته پند و نک پیچید من
 مرکب اعمال ناهنجار گردید و از آثار و نتایج آن اعمال در من فرقه فرمان
 دوام مملکتش و بران و خود پسر سامان آواز دباور دارد که بدین چند
 سر کشته با دهر هرانی بود بالآخر برهنه و بی بخت اند که از خواب غفلت بیدار گشته
 چنان کار در انداز و استغفار دانسته در کمال خجالت مذلت شفا آید

استدعای عفو ذلالت و معاصی که زیاده از حوصله روزگار بود از درگاه
حضرت کیمستان عوده بر حسب التائب الذنب لکن لا ینب کنه مقام
عطوفت و رحم در آمدند اما هنوز چنانچه باید از جناب آنحضرت خلعت
و کسوتان نبوشید بود خاطر دغدغه آلودش الطمینان تام نیافتد که ^{تعمد}
ناگزیر حضرت کیمستانی روی داد و ثواب کامیاب خائف در آغاز ^{طریقت}
همایون منشور عطوفت و امان محسوب ممالن با خلع فاخره و شرفینان
ذخیره ارسال الشنخاط را نرودا بولطف و الطاف مایان الطمینان ^{دین}
در ایوقت الجلیان کار دازان کشیشان و رهبانان معتبرنضاری بدرگاه
فلک اسانس که چون ماس فرستاده عرض نموده بود که بجدد الحلقه ^{دین}
آستان مدکوش و غاشبه طاعت کذاری بردوش افکنند دست انحصام
جبل المنین و لای آنخاندان استوار گردانید ام چنانچه در وقتی که مخالفان
رویت بر سر طاعه اخسفت که جستان قس آمله بودند در دفع انکرم بالذکر
و عساکر آن سرحد موافقت نموده اخلاس خود را بطنینه ظهور آورد و حور
خافان کامیاب فرستاده گان او را بچین عنایت و نظر تقدیر و مجروری
و ملحوظ گردانید شمول نوازش الطاف و رحمت انصاف نایند ^{خدا}

دینگر آمدن شاهین کراچان پادشاه زاده ناراک بدرگاه فلک شنبه
 روی روزمان حضرت کبوترسانی چنانچه در وقایع ایام سمت مخبر یافتند بدگاه
 عالمینا آمدن آنها را خلوص عینیت و یکجته نمود و مدتی در کرب حضرت
 بسر برده کامیاب عیش و از مقریان بسیار قرب منزلت بود و بعد از رفتن ایشان
 خود بخجرت عجم بالعیون متوسل شدند و دمان قدر نشان نوبت فرمان رول
 الویس ناراک برادرش محمد کراچان رسید و او و لیع مد برادر که با سلطان
 قوم ناراک علعان مینامند کردیم مکرر بدوستی ایشان داده علیه بار و میر
 کرده طفر یافت و چندگاه در میان قوم ناراک امر فرای دولت بود در سال
 گذشتن از افشای فلکی جانی نیک کرائی عزاده اش که متاع و مدع سلطان
 ناراک بود عبادت روضه بر سر کرای آمدن فیما بین نزاع و قتال انجامید از
 پیروانی چند از علمای قبیل محمد کرای در میان شاه کشته بدست
 اخلاص احوال شاهین کرای نه یافتند توقف در اندک اصلاح نداشتند و
 قوم تقای که با عطا بش فرات سببی داشت و در اینجا واقعه ناگزیر حضرت کبوتر
 و جلوس و تاب کامکار خانی ظل سجای استماع نموده برسم ادائی پرش نغیر
 آنحضرت و غنیت و مبارکباد پادشاهی روی تو به عینیت علیا آورده در رابل

طیبۀ همدان بحال مجلس شش نشان مغز و کراخی کشته بر وجه لایق خوا
 و مرحمت یافت و معروض گردانید که چون سعادت ملازمت ایند رکاه را
 بهیمنت و سکون منیع حصول مرادات میداند استدعای معاونت صوری
 و معنوی دارد که دیگر باره از نتیجه اخلاص و استقامت این رکاه بمطالب
 مفاسد غالیه فایز گردد و بقیۀ لحوالش آنچه روی همدانش آلاء تعالی در
 وقایع آیند در محل خود مرقوم قلم مشکبار میگرد **ساخته دیگر** که در
 سال بطهور آمد چشم زخم فوختان عظیمه بود که تجزیر پوست قضبه گرفتار
 سلیمان خان حاکم قلعه اخضر است شرح واقعه آنکه فوجی از رومی که در آن
 اردهان و حد و قاص و ارض روم فرب جواری خضره میباشند **خبر**
 آنولایت آمل بودند آنک غار و کرده از حوالی قلعه میکشند اند سلیم خان
 از جهالت مغرور نفس کثر ناپساورده با معتمد و از نصیحتان و عاوان
 شمر الدین او و معاقب ایشان از قلعه هر روز آنک بد ایشان رسید **خبر**
 پرداخت از حوادث روزگار و تقدیر آن آسمانی سلیم خان در انشای
 لبر در آنک او از اسب افتاد و از اسب افتاد اسب مدرن حرکت و بر
 خواستند نشسته مخالفان هجوم آورده دستگیر کردند بدین جهت غارتان

شس الذین او مغلوب کشته جی قتل را میدند و در قیه سلیم خان را برشته
 بکان خود باز کشتند و در کفاری او رومی و لبر کشته صفر پاشاه که سر از آن
 کرد و خاک در اجده اردهان است بجبال آنکه قلعه اخضره صاحبان
 جمعیت کرده با جود و غور بر سر قلعه آمدن تفتیکیان حارر قلعه مردان خط و آ
 اقدام نموده آنها را قدار بظهوری آوردند پیکار پیکان عظام فراوان و غور
 سعد از انجمن آگاه کشته عبدالله آنکری که بستند و طه و ش که چرخ
 در غور مذکور شد در مقام خدمت جانپاری را آمدن بموافقت جوش
 مضمون غریب آنطرف نمود اما هنوز از راه و عسا که مضمون جود و قلعه
 بود که صف پاشا از آواز لشکر خبری از تاب توقف نیاورد و ملل آنجا
 کوفته باز کرد و در امر عظام هریک بمحکومتکا خود شتافتند و اما
 اسمعیل خان بر پدر سلیم خان شفق شده اصلا پیکار نکرد و در کار
 معنی بود معاونت برادر زاده مأمور گردانید با آنصوب فرستادند و در
 قلعه از سرب و بار و جوهرات سرانجام یافت در خلال این احوال اخبار متواتر کشت
 که حسن پاشا سردار روم بر خلاف قانون سلسله آل عثمان که هفتادم عمر را
 که آغاز و توتیر است قاسم کوئی نام کرده منتهای مرود و وقت باز کشتن است

از شلاق و بار دیگر بجانب موصل حرکت کرده غمر عراق و بختیاری را
بغداد دارد بنا بر این جمعی از افواج ماهر ملادان موکب قبال زمین
پادشاهان و بوزباشان کرده فتنگی و عساکر طغر فرین با داد و کونیک
بیکدیگر محافظان طاعنه دار السلام فرستادند و کجا بجای یک ایستادند
فرستادند که بر کفایت و کمیت سپاه بغداد و ضمیر و طابع حاج ایشان
حقیقت عرض نماید و مبلغی از نقد جهت مدد خرج طاعنه داران و محصور
ارسال یافت خان غلیم الشان زنجیان سپهسالار لشکریار از اسرار و کلمات
طغر شاکر گردانید در ساعت حداد و رکاب علی فائز آنطرف فرود آمد
روسته بعراف عرب و همراهان محقق شود بدینصورت فضا غوده بدینچنینا
وقت و صلاح دولت باشد بعمل آورد و هرگاه حرکت و کتب طغر نشان لازم
آید حقیقت معروض گرداند که بدینچنینا دولت باشد عمل شود و مشارک
زمین خدمت بوسید بفرجانشانی ز راه دین و دولت در کمال انبساط
خدمت اشراف جلالتش درگاه آورده و طبقات لشکر و فوج فتنون
بار اسکی و پیر استکی تمام متوجه شد پس پنهان لاری و کور طغر میشدند و فوج
کامیاب خان با فوج از ارباب وک و ملشتران رکاب اندر سیهما و فوج

و اعما دالد و سائر مفریان و مخصوصان محفل الدین بدین دلیل هدا
 قتلای فرموده من بعد الطاعت غنی بود که آنچه مقدمه الهی دستور را بر او
 باشد عجلوه گاه ظهور آید و چون بنیاد طوطا طوطا و نشاط طوطا
 نور بنیاد طوطا و چون باری و قیق اندازد سرست بخش ضمیر او در
 دهنستان را در رفیع خوشدل و کامیاب بیابان رسانند کفزار و امان
 خسرو پاشا وجود در وید شهر نور و از آنجا بحدان و در جزیر استیلا
 باطن و کارنامه ^{نور} مبارز درم آزمای قلم دیدان سخن بران و
 عصر عمر که آری و اسب بدین عنوان طرید و تبر دنیا بد که قبل از این
 کلاک بیان کرد بد که چو سلطان روم وارکان دولت آل عثمان که همیشه
 ناصر استوار ملک عراق عرب و بدست آمدن فلعه دار التلم بعد از کاشته
 و افعه ناگزیر حضرت کتبی شایسته از افضت غلیم شهر و حاضر و پاشا وزیر اعظم را که
 وزیر آن سلسله بزرگ پاشا کادانی افروزی داند و استقامت ای و تدبیر
 سپه داری از اقران برتر میر است سردار لشکر و سالار لشکر عثمانی کرده با گروه
 از طایفه قویو قلی یعنی غلامان رکاه و سپاهی اعلان بیکری و امر و حکام
 عثمان از قوراسلم و حد و دفر کسان ناسرحد و از انجیم و حواش و موخ و خوش

میریت

و ع

و بر اوق غیر محصور بدین دایه خشت انداز هر طرف میران بجوق قبایل
و اگر ادو **و** سایر جمعی غیر راوی پوستانه جمعیتی غلیم در اردو و سردار فرهاد
که در هیچ زمان سران روم با این استعداد از ولایت روم بایفر و روم
نیامد بودند و امراء و پاشایان و بزرگان هر طبقه از طبقات جنود **و** آن
زیاده از دیگر سران سابق کردن بطوق فرمان روانی و فدا و بیچ
از ایشان و فرمان و تحا و زغنی و استند نمود و او در میان لشکریان
الامر مستقل بود و چون از دیار بیک حرکت کرده بموصل رسید شهر زرا
مقدمه فخر اوق عرب دانسته تخت عنان عزیمت بدانص و انطاف داد
و تو بجان غلیم که همراه داشت اکثر اردو وصل گذاشت و جمعی اطف حله فرستاد
که چون هنگام حاصد غلیم بود جرحه را کسبند حال انظر من زرا را بجزیر
دو آورده از وقت لشکر را در آنجا سر انجام داده منبر سازند که در هنگام حاصره
بعد از عسکر روم از قرار دفعه تنگی نکشند و خود بشهر روانند و حل اقامت خشت
از انصاء و قضا و جوابت خان احمد خان اردلان را که از خاغان هریم غرت **و**
یا خند کلان آیند و ایشان سعادتمندان بارگاه قرب و منزلت است و حسب الفریا
کیمیستان فرودس مکان والی نافذ حکم طوابع اردلانست **و** ولایت طوابع ارضا

۸ ط ۸

در تحت تصرف داشت در اینوقت کوفتی عارض او گشت از حادث ملک
 و تر دات ملک داری این مانند و قبایل اردلان از آوازخ لشکر روم و
 نانوایی حاکم بهم برآمد احوال آند بار از انتظام افتاد و چون میرامور برادر
 محل اعتماد بود بمقتضای آنکه مبار از او نسبت بپیرایه رعایتی بجهت و راجد کار
 دولت فایده بود زخان احمد خان از دلائل صلاح ندید که بر طلب فرستاد
 او را بدینکاره معالی آوردند که الهای و کب هاپون بمعالجه و مداوا برداشتند
 و در قتلان همدان در اردو نظر نشان بود و میرامور کسان بقتل زدند
 فرستاده اطهار را بایلی انضام نموده و قبایل عشایر اردلان را نیز بالقوه و نقد
 در آبرو متابعت و مطاعت نموده در مقام خدمت کاری در آمدند و خسرو
 لشکر آملک مقدمه فوجان عظیمه شمره بمائنت آتولایت و قلاع آنجا را بدست
 آورده مقلعه کل غیر را که حکومتگاه حکام و ولایه شهر ندر بود و خراب و برباد
 داده یافتن تعبیر نمود و نیز از قلع خاری مرتب داشت و ایالت آتولایت را
 بمصطفی پاشا از ادوات اعلی تفویض نموده و را با جمعی از هر طرف و طبقه جنود و
 در آن گذاشت و همچنین سایر قلاع مشهور آملک و مقلعه پیکان را بقتل زد
 آورده و در آتولایت و حل فاست کسرتده میرامور و طوایف اردلان را بوزن

و زمانه داری بخندیم میسایندند و زینلخان پهمسالار جوش و خروش
 قراباش کز درگاه والا بمقابل لشکر روم مأمور گشته تا حد و شهریان
 بغداد رفتند و کباب نام محلی قتلای اختیار کرده بود از اسماع رفتن در
 بشهر زور و افامت نمودند و آنولایت آگاه گشتن از آنجا عود نموده بمهاجرت
 کسره از شهر زور بطریق متوجه شود و نیزه تقضای وقت و صلاح دست
 عمل نماید و خلایق حال چنین معلوم گشت نقای ایشان نام را که از شجاعان
 امرآه روم است و در میان سپاه بلند آوازه داشت با چند سردار دیگر
 ده هزار نفر از جو در رومی و مقدمه الحقیس کبابند تا قلعه مرویان که مشتمل
 شهر زور است فرستاد و آن گروه از اردوی سردار جدا شد از در بند چنان
 که در میان شهر زور و قلعه مرویان واقع است و راهی است در نمای صفت
 عبور نموده بطایف الحیل بقلعه مرویان که در میان قلعه اردکان بود
 راه یافتند و در حرم قلعه وصل افامستند و خنجر و چوچن مسکن و مقام خانان
 قصبه حسن آباد است که تختگاه توابع همدان میباشند و لفظ آنکه مباد آنجا
 دیری کرده از مرویان پیشتر آمد بقلعه حسن آباد راه یافتند و در کاخ محلی پ
 چهار پنج هزار کس از سپاه و قفق که جدا کرده دیر کرد که جان بک یا اول و حجاب

بد آنصوب فرستادند که از آنراه با خبر باشند و پهلخان سپهسالار نیز حجه
 انصاری که مضمون را بر کردی و لیخان را بجا نوازش و بهر خدمت نموده
 فرستاده بود و لیخان از کیفیت و ملکیت لشکر و پیش آمدن ایشان اطلاع^ی
 اطلاع یافته حقیقت بسیار اطلاع را اعلام نمودند که اگر صلاح دولت بوده باشد
 و از او رخصت یابند بجز دستبرد بر سر آنکوه روند و پهلخان که سر^ی
 خونت و غرور بود سر رشته نکرد و فراری که لازم بود بر کان^ی و سران^ی از آن^ی
 از دست داده از تندی غلج و اسبیلای نفس مغرور و پنهانی جز و خیال
 که نتیجه انواع مفاسد است اردوی غرق را در راهی داشت گذاشته سپاهی
 با خود موقوف و غزلباش را یلغار نموده بعضی محاربه و ملاقات آن غلج و قلی^ی
 بعید را در دو شبانه روز طی کرده بی تاوان و پند^ی و پند^ی اندک بر کیفیت عاوضات^ی
 مقام اطلاع باید و مشخص شود که طرف محاربه برادران سرزمین هیچ عنوان^ی
 در روز جمعه بیست و یکم شهر رمضان لیل آنرا سرزمین و رانده و نه و رانده^ی
 جنگ پیش رفت و میان یکطرف خود را آب انداخته چنان شد که از آب^ی
 کلای سوز را در آن سرزمینهای قلب مجال حرکت و توانایی ناک^ی
 نبود و طرف دیگر که اندک کسادگی داشت جز و خندق حفر نموده به^ی

بسیار استحکام داده بودند زینحان از بخودی قور و پیای که جدا از آنجا
 میانند و ارباب برای ند پر سفاهت همیشه رند نه عانی کرده بر سر آنکری
 رفت و پیا پس جنود رومی و فتنه قزلباش در رخند قی و بصر ابقان
 افتاده موازی سبب نفر یکد پشتر از سپاه مخالف بقدر سید جمعی از این
 طرف راه عدم به بودند بالآخره رومی و مغلوب گشته از خندق کوزان شد
 و خود را بدامن کوه پناه قلعه کشیدند و فوج دیگر از افواج قاهر بر سر اردی
 رومی که از لشکر خالص بود و رفته هر کس بدست افتاد از پای در آمد و از این
 بجهت اخلاص غیبت بمیان خیمه ها در آمد و بهیچ غارت مشغول شدند و از طرفیکه
 آب انداخته بودند از بسیار کوزه های که اسبها ناسینه فرو می رفتند غازان پیش
 نوانتند رفت باز ادینا دند رومی چون مشاهده نمودند که عقب کشید
 کیخسرو شد از دامن کوه حرم قلعه که بعضی جتکاه مشرف بود غازان از آنجا
 گرفت و چنان از اسب کالو تهنگ که از بلندی مثال نکرک بر سر غازان پاش
 منزل از کردیدند که بجای ست پادشاه نیافتند و گروهی از ایشان هار و وحی
 باز گشته در میان جبهه ها غازان که با خنایم مشغول بودند دست کران شد
 غازان قزلباش تصور آنکه از چنان سر دار مدد و کمک بادشان رسید بغایت
 مضطرب

کشته مجال جمعیت یکجا و معاونت نیافتند دست از غنائم باز داشتند بقای بق
 روی پناز کشتن آورم ند سپه سالار در همان مکان که امیناده بود پنا
 قدم و در زینت فرود آمد و سالیانی برای کرده درها بجا داشت و با مردم
 خشونت آغاز نهاد و بیجا و عدل از غیب و خصم می نمود چنانچه چند کس را
 به ترزد چون هم کس روی پناز کشتن آورده بود و جای نامناسب و سر زینت
 و کج ولای مانع تردد دستور آن بود و آن توقف ناهنجار و موجب تضییع جوانان
 کا دلم می شد زین سلطان دیگر توقف مصلحت ندید با ^{الضرورت} دست از غناز
 کشید خود را پس کشید و از اعیان سپاه و طبقات لشکر قزلباش بعضی ^{رفت} آمد
 و بعضی که در میان اردو و چینه ها در آمدن پراکند بودند در حین باز کشتن نابود
 کشته قرب بیکه از نفر شش و قیاس راه عدم پیروند بلی سلطان خاکشود
 و حسن سلطان اردو کا و حاکم قیانات و قزلباش بوزباشی بخلو و یوسف ^{سک}
 بوزباشی علانان از زمره قتلان بودند القصر محض غرور و تند ناری
 ندیری زین سلطان بنواقد دست و دعا را بنواقد زین سلطان توقف از ^{صلاح} انجا
 ندید جمعی از جوانان کار آمد نیز احرار است فلان حسن آباد نصیب نموده خود را
 سپاه از انجا برخاسته از مقابل لشکر روم بکوفتند و سردار رومی از ^{فرع}

اینجا لای دلیر تر کشتن از در بند دیگر که دانه آب عبور کرد و مجله که آمد
 در آمد و ایفقد در بدنه طیبه همدان پیاپی سر را علی عرض شد آمد
 محالان بموضع و محال همدان موجب تر زلزله خاطر و بر هم خوردن کس و آن
 شد و از ورود سپاه پیشمار مخالف و استیلا و اقتدار چنین دشمنی
 در آنجا همان آیند و همان مقدس را بقدر زلزله و اختلال و احوال پدید
 عقلا و مدبران کار دین در بحر بحر و بحه اسطر را افتادند که آیا دفع بن
 بجز طریق توان کرد که نقصان دین و دولت نیابد و در امر بخار بر و رود
 جنگ سلطان نام داشتند و محله و محله داشتند جمعی از ارباب
 عقیدت و اخلاص که در حدوث و تابع عظیمه حاضر بوده لطافت غیبیه کرد
 دفع اعدای اینچنان و لا بد نشان بکرات مشاهده نموده بودند اطمینان
 و آرمید که خاطر مستقر لطف غیبیه بودند که عفریه شرار این شرار و بیم
 الهی افسرد کشته دفع اینچنان را حسن و جوی تبیر پذیرد اما عامه خلاص و
 دلان قوم که چشم بر امر ظاهر دارند از فقره خاطر و پریشان خبر خالی نبودند
 که آیا آمال حال بچه انجامد از رویا و صادق که در ویشان و خطا و انباشته
 می نمودند و آنچه می شنیدیم از طالع مسئله و اوضاع فلک و آثار و کواکب است که

و تقالان که بکلام محمد حضرت الحی طیلید صریحا دلالت میکرد که لطف نعمت الهی
 در دفع اعادی و بیسلسله علیه شامل حال مستبانان نیز و در میان آنست و غفر^{سید}
 و سطوت این گروه بامداد جود فی و وفور لادبی و وجوب احسن من دفع میکرد اگر
 شمه از آن اشارات و آثار غریبه که بظهور می آمد و هر یک از آنها از حصول طاعت
 میداد گناشته اند غفر بدو زنی که شکر از آنجمله و تقال که با الحجاب صد معظم
 مکرم میرز فیه الذین یحملون التوراة و الحقیق نموده بوده و در صراط مؤمنان است
 و بالآخره مدلول آن بظهور آمد در طی تحریر و لغت قوم میکرد و تقال اول
 جهت استکشاف اهل بنیاد و ملازمان درگاه که ب حفظ و حراست فاعله امور^{شیر}
 بودند بطریق محمود در اول صفحه یعنی این امر که برآمد بود که لا تخف بخیرین
 القوم الظالمین و تفسیر این بر هکنان ظاهر است تقال دوم عجمه لحوال
 رومیان که بجهت انجام و مال حال ایشان با تملک چگونه خواهد بود این امر
 آمد بود که فاعله الطوفان و هم طالمون فاعینه و احباب السیفه و عیالها
 ابنه للعالمین و احباب فینه در ایفای بصدای حدیث جمیع مثل آدم مثل قیصر
 پیداست که حضرت عالمی خانی قلی سحانی است که در تیره طایفه اهل بیت استماع
 و احباب آنحضرت اند بجا که در خلال بن لحوال جوز فشان بانقار رسید و تکرار

قشلا و گذشتن طبقه لشکر یار با آستانگی و پیراستگی تمام نمایان گشته باشد
 مادر حیز و از نهاد قدم بر لب طبعان را در نهاد بقیه حالات که فاین
 روضه و سپاه نصرت پناه فر لباش بوقوع پیوست آتش الله تعالی در طی
 وقایع سال نوم رقم کلک سعادت بر تو خواهد شد **وقایع سال فروردین**
مال بونت پیل ترکی که میباردکی و فرزند کج رعایت مت و شادمانی و
باز شیم یبار کرد و معطر مانع از می کلکون گرفت لاله نغان باغ
 مشعل فروز در هر **بهر فروغ جهان از کل و مل بر فرخت هر طرفه صبح**
 نور و در لغز و زبانه سبار که بصد زبانی و رعنائ پای دل آتش در
 رکاب شرف و انبال آورد بهر وزی ضرب قلب خروید و اسفلت
 یعنی شهوار مضار طارم چهارم باطنه شود و در دبد بفروردین
 بتاریخ شب پنجم ششم شهر شعبان مطابق سنه اربعه الف و یک
 چهل و دو دقیقه از شب مذکور گذشت بود از سوزنل حوت بد و لشرا علی
 نزول نمود و از فیض یار و جلوه شاهان بوالین و از هاد کلشن سری
 تجصیر نهشت آباد هذان و سر زینبهای پیل همانند کوی اوند که شهر **کاز**
 است از سوزن و سحر دشک کلشنان ارم کشت لاله در کشت زاله مانند قیج

و سپاه بهر دفعه اضروکی فضل شما از آب انش لم بر یکدیگر بیاغش و لکری بیاغ
 نوشتان بر من نشاط گشت شاهنشاه مالک بحکم او ملک نشین با یکجا که سر و جسم
 نزدیکت جشن بود و نری اشان فرموده محفل در نهایت زینت دلگشا
 چون بزرگو لکشر ارم از آستند و سپاه طریشك بساط مشری و ناهید پر
 از محفل ماه و خورشید پیراستند و اسباب تجملات شاهانه و نقایس زیور
 خروانه چند آنکه چنان مجلس را باید و شاید از طرف و ازانی رزق و عیال
 مرتع بدر و کلامی ملوانان دلباشن و سایر اسباب را غنچه لکشا
 کرده شد که مجرد کان در برابران بر نفی سعی خود اعتراف نمودند **لراقله**
 چه شد مجلس آراء شاه عجم جهان را بنیاد آمد این عجم نادر چنین بزرگیتی
 بپادشاه ندر عهد کسری و کیکاووس فلک بارگاه بی بدین خرمی ندید و نیند
 بچشم آدمی و در آن بر من مینو سرشت مغنیان خوش آواز و نغمه سرایان بر
 چنگ لیل نواز هر طایفه پر در عشرت با هنک و طرب ساز کردند امرای مالیش
 و مقران بارگاه کردند نشان و سلاطین زادهای اطراف که در آنوقت در کوهها
 بودند خصوصاً شاهین که اخیان پادشاه زاده نانا که شرح آمدن و سپاه پسر
 در پیش فکر رخنه در پی دیار آن محفل به نشان علی قدر مرتبه قرار و آرام

گرفته و باز صد بیان بهفتین و سیار کبابی آن روز فروز کویا کرد و ایند
 بدایینفال تر تم می نمودند **در لاله** ای مهر سپهر قد رکبی افروز و وی طائر
 اقبال ترا دستا موز و روزت هر عید و روزگار تو سعاد **یار** کبختی
 برو نو روز بعد از آن عقد آنجلس خلایق و سبزی کشتن بام فروز نشاط
 افروز نوروز چون خایق حالات شهر زور و غارت که نمایان مقتدر
 الجوش و رمیه و سپاه قزلباش در پای قلعه برپا الا وقوع یافته بود در
 که بجز پست پس آنچه و شیوع یافت هفتت موبک ها بون نیند انصوا
 لازم آمد و آیات نظر آتیه و جلالت از قتلان همدان در حرکت آمد چند
 روز در حد و شهر توقف افتاد و بنا بر تفریه حال عباد الله حکم قضا
 غرض و یافت که مردم همدان شهر را خالی کرده بجا های و دست روند
 که از آسیب لشکر مخالف محفوظ باشند و زینحان نیز با عمو و سپاه باردی
 ها بون ملحق گشت و رانایت فیروزی آتیه بجانب سیلان در حرکت آمد چند
 روزی بیکفیت و کلیت سپاه منصور رسید بدانچه صلاح دولت او باشد
 عمل شود در سیلان بوضوح پیوست که چون جمعی کثیر از طوائف قزلباش
 طبقات لشکر در قلمر و علی شکر و در جزین و آنحد و دجا و مقام دارند از او

وصول سپاه روم و استیلاء و اقتدار سردار در ولایت همدان و تحواله
 لشکران بجهت حفظ حال عیال و اطفال روی عیان از خود آورده اند که
 خود بمانند بنابر آن فی الجمله برآکنند که بحال سپاه منصور را با
 بد پنجه امر آعظام و دولخواهان در دومان چنانچه در غوق مدکور شد
 در جنگ روبرو مناسک کشند چند روزی عاریه را با و قید در حین ناخبرند
 صایب تر شدند بنابر آن روزی چند در سیلابات گذارند که منتهی
 سردار نیز آمدن عراق عجم ظهور یابد سرداران سپاه روم از این فقره
 کشته از حد و همدان نادر جز آمدند و چون آمدن ایشان بد جز محقق
 گردید زیاده از این مساعده و ناخبر القوت دولت و منرا و ارناموس سلطانند
 اردو کیهان پوی از سیلابات کوچ کرده انقبیه اوج خرقان که در میان
 و قزوین واقع است آمدن نزول الجلال فرمودند که اگر لیا ناریه را دیده
 آمدن داشته باشند در انقبیه که مناسب سبب است سر راه بر مخالفان کشته
 بد پنجه اراده از ان معالوف یافته باشد بجهت ظهور آید و هر روز جوانان
 قزلباش و شجاعان کار طلب جو قهر با طرف و جوانب رویه عیال کنند
 در هنگام فرصت دستبرد همتایان کرده سرها و اشرها با پائین سرهای

چنانچه سپاه دوم از بیم دستبرد دلیران قزلباش از اردوی خود بطنای^{خیز}
 و نیازتاج نمیتوانستند آمد و بر سر دار معلوم گشت که زید و خلائقه^{جود}
 قزلباش که در موکب هایون جمعی از زیلاوات متوجه میدان بخار بزرگ^{بزم}
 میدان مقابل و مقابل و هتیا و آماده اند جزات توقف در حد و دزد^{چنین}
 زیاده از سر روز نخوده روز چهارم طبل چیل کوفته راه مراجعت پیش گرفت
 و زلایات طغرائات نیز بتعاقب در حرکت آمد موازی سهره زلایات^{از منطقه}
 عساکر منصور و کاباشین و بر کردگی رستم بک دیوان بیکی تعیین^{شد}
 که از اطراف و جوانب رویه خبردار بوده در هنگام نزول و ارجاع^{شد}
 جوی بوده آماده دستبرد بوده باشند زیلخان به دستور بلخون و ظفر^{ور}
 که بهر اهل او مأمور بودند از اردوهایون جدا شده یک نفر پیشتر^{را}
 مسعود بتعاقب شنافت بعد از چند روز تحقیق به پوست کسر در شهر^{روز}
 را که آمد بود گذاشت بجانب ماه دشت که طرف مستقیم دارالسلام بغداد^{است}
 روی آورده عازم عراق عرب و لشکر دارالسلام بغداد است بنا بر این^{چنین}
 خان پیکار یکی لرستان که در موکب هایون بود رخصت یافت که بجانب
 الکاه خود رود که چون عبور لشکر مخالف از حوالی لرستان واقع میشود از

حدود مملکت با خبر باشد که مباد با فاعل حستان و منکد قهر خورسانند
 و در هر حال صلاح دولت و افضای قیامت باشد با جود لرستان به کعبه
 نشان پیوند و در هنگام لرزه لرزه زمین تا ماهی و چند مرتبه با لرزه
 و دلیران سپاه در لطف و جواب محاربات رو میزداد و هر مرتبه از طرفین
 جمعی نابود می‌گشتند اما یک مرتبه در الکا هر سینه فیمابین حریف و اقبانی
 افتاد شرح واقعه آنکه حسن خان سپهر یکی لرستان که از رکاب علی روانه
 الکا کشنده هر سینه رسید بود و میان از حال او خبر یافتند و از پیوستن
 بر سر او فرستادند از قاتلانش حمله و نیروی اقبال رستم پیک دیوان یکی
 که با سپهر از کس پیوسته بودی احوال منافقان و مخالفان مأمور کشنده همیشه از
 سلوک و حرکت ایشان آگاه بود از قصد و مقصد و قوت و ضعف و بی‌عزمی و یاد
 مبد و کوه و حسن خان شنافت و یکدیگر طعنه و صحنی از طلوع آفتاب طلسم
 سپاه و دم که سپاهی ایشان قریب شصت هزار کس بود نمایان شد از انظار
 نیز جزو طغیان و در قبال ایشان الوار لیل آن از طرفین صفوف نیز در آستانه
 مقدسات جنگ پرداختند و در اول زوال دست با بقال آلت قتال برده
 حمله‌های غریب و صدقات قوی فیمابین روی غوده لغز و آب آفتاب با نبرد کرد

بازار بخاریه بر می داشت و چون مسعود فر لیاش آتا غلبه افتاد از ظاهر
 قریب پانصد نفر از رومی قتل و مجروح گشته مواری نمود اسب فقط کرد
 رومی از بخاریه پیوه آمد خود را بکبار کشیدند و چپ معلوم شد که رومی
 در شای غاریه آتا رضعف وانکار در خود مشاهده کرده کس نزد سران
 مدد و کمک طلب کرده بودند و سردار مواری چچزار کس دیگر بکومک
 ایشان فرستاده بود آخر روز هنگام غروب که هر دو فرستاده
 کشید کوی فر لیاش نیز آمده برگشتن داشتند کومک رومیه سربانان
 رستم یک وجود فر لیاش پای شات و قرار استوار داشتند پس اندک
 رومیه دیگر متوجه بخاریه شدند راه را حجت بپیکر رفتند رستم یک
 نیز باز گشته هر یک بار دو خود رفتند و از فتنه فر لیاش و تقی که در
 در این فکر زیاده از سی چهل نفر که چند نفر مقتول و نیمه زخمی بودند دیگر
 کسی ضایع نشد و بعد از بخاریه بکاور حسن خان بلرستان رفته رستم یک
 باردوی ظفرین پیوست **سوالیخ غریبه که بقدرت ایزد معال وقوع**
قصه قل نیلخان پهلوان بر عقلا ای دهر و خورده کرنان سعادتمند
 ظاهر و هویدا است که آنست خواجه عوم خرابی که صیقل داده دست قدرت

جیلان

آفرینش و ابداع است لهذا در این زمان وقت تیر و کیم پذیرد و هر نفس زانک گذرد
 زانک بیکرد و کیفیت مثل زخم را بکشد و از باب غفلت که بنا بر صفای طبیعت
 از اندک غبار تیره تر میگرد و در هرگاه نسبت به تمام و اوسط انسان اینجی
 محقق باشد دوباره پادشاهان جلالتان که مظاهر صفات جلال و کمال اند
 چه محل اشتباه پس آگاه دهان اینجی می شنید علی الخصوص جمعی که در خدمت سلاطین
 حشمت این و خواهن صاحب کین شرف و قرب منزلت در یافتن هموار بر خجاست
 و هم حقوقی از و بر جز مال البزای و رفایان بیاطاعت سرفراز بوده اند
 و اعتبارشان در حیرت کمال داشته باشد و مع هذا دعوی پری و مرید و لایزال
 می نمود باشند و لاجب لازم است که در هر حال شرط ادب و ادب آفرینی و شکر
 گذاری اینها را به علایم و محرم سلوک باشند و در هنگام خوردن و گفتگو نظم
 سخن را چنان پای دار نگاه که گفتو باید شد شریعت خواه و اگر لایا نامند
 نیز رفتار و رفتار سخن گذاری بقدر تنگ و توسع نماید و حد نهان را بر مصلحت
 دولت با او بر فروملاز سلوک نماید تا ماضی و فترت اینها را طرأوت و شرف
 زانک گذرد و هر یک که جز بمصلحت تبع آید از خود و نه نکرده و فترت چه حاصل
 پذیرفته با صفت قهاری و آنست که لازمی طبع پادشاهانی می باشد

و اتفاق نموده بالآخره نجات آن بر وجهی که مخزن خاطر خطور است از پرده خطا
 بمنصه ظهور میرسد **نظم** سخن لایحان کوی حکام گفت که آخر از انت^{شد} بنا
 شکست زین لایحان از تسدی مزاج و پادیه روی در شتاء محاور باطنهار
 سخنان فی اصل وحشت آنکه در دلش از آن نبود جز آن و دلیری میکرد چنانچه
 دوستان طایفی خود را با خود بدین طقسه میلخت و بتوهمات غایبی ولی نعمت
 از جای رفتن یاد ابانه و زباده سرسلوک می نمود و از مضمون اینست که
بیت شاه اگر لطف بجعل رساند بندک باید که حد خود داند غافل بود
 و از نظره و روصد و رایگونی اعمال ماده و التفانی نسبت بشار الیه ^{الهم} و محبان
 روز بروز در طبع حقانیت سرشت ها بون که کجایش اصلاح نداشت و انفاق
 قهور و فراخ حوصلگی این مقدمه را در ظرف طبیعت جای نماند چندانکه بود که
 خواهان زد و دزد قتل و حش از آئینه خاطر افروز بودند و بجهت سکونت
 و اقواء هرگز در ایاز بهیله همانچه بودند تا آنکه در شتاء آمد و رفت شرار
 روم بوضوح پیوست که دلیری و روضه و پیش آمدن لذت و خسوفی که ازین
 رهگذر بجهت و مرغایا رسیده فی الجمله خالی بحال عبور و وسیله راه یافت از او^{قعه}
 جنگ می توان بود که از غرور و پیاکی طریقی بخرم و در امر اندیشی و احتیاط غرض^{شده}

بیایان رفت و مع هذا در عمل نامناسب طرح جنگ انداخته بامر و لشکر
 اعلی و بی آنکه با سایر ائمه و اعیان و دولتها از دو در مان و در پیش
 کار دین و مدبران تجربه کار که بخار ب روزگار رفت اندر میان
 نظر ایشان بسیار بودند و نمایان برای خود مغرورانه ترک عبادت
 و باعث تضییع جوانان صاحب غیرت کار آمدند و بدین معنی موجب دیا و استی
 و حش و افروزی و تحریف مزاج اشرف کشته شده غضبها نه در راه
 اشتعال پذیرفت و در روزی که او را بجهت بعضی مصلحتها طلب نموده بود
 مورد عتاب خطاب کشته همان لحظه در حوالی خیمه حرم محرم و غیره
 حساب که مرتضی را باختند آری و زکات گفتند اندر سر آن روی
 در سرداری در خلال این احوال خبر و پاشا سردار مکتوبی بمن
 مرام تغییر و سوگواری حضرت شاه کیتوستان و لوانم قنیت جلوس
 مانوسها بون و اظهار سلامت نفس و صلاح اندیشی خود و بخواهی خلافت
 عینت شرف نوشته مصحوب بابا خان سلط بوزباشی صالحی ملازم خاص
 که در این عمارت کفر و اجود و میتر شد بود آری سال داشت و در مکتوب
 مرقوم نموده بود که از جانب پادشاه دجهاه فرما نفرمای ممالک روم

جنگ و صلح و کیل و مظلوم و آرزو و فریاد و صلح اندیشی و خبر خواهی عباد الله
 بالشکر و الباشر و باطن و ظاهر و خور و نداشت و نیلخان از منتهی صبا و غرور و ترغیب
 کرده لشکر برپا کشید با و جنگ و جدالت دامت که آنچه خبر و بود و خلایق
 باشد از طرفین بظهور آید هر چند ظاهر بود که غرض از این میگوید بجز حمله
 نذیر سپاهیان نیست بلکه در اینوقت عازم بازگشت و بر سر بغداد رفتن
 میخواهد که بجایات مصلحان و لطائف الحیل چند روزی اطعای نواب و کرب
 قتال نموده عسکر را بسلامت از مهلکه برون برد بنابر مرافعات جانبی ظاهر
 و رعایت رسوم و عادات کبر و اعظم فراموشی و ناگزیر فرمان روانان
 اقامیم جهانست جواب مکبوب بروجه مرغوب نوشته فرستادند اما
 سخنان او را از حیل صدق و راستی عاری دانسته رستم یک دیوان بکپی را
 سردار افواج ماهر نموده متعاقب سردار بجایان و السلام بغداد فرستاد
 و زیارات خضر شاعر نیز متعاقب بدینصورت حرکت آمد **ذکر رقص خضر و**
سردار لشکر دوم بر سر بغداد و محاصره قلعه دارالسلام نمودن
و بازگشت بنیل مطلب آنچه فہمائید و ذکر روی فادی فارسی مختار قصه پر آواز
 یعنی قلم عطار در شہم در عصر گاه مقصود بدین غلطک و آواز صیاد که چون

علیه

خسرو پاشا سر دار با جود بیستار چنانکه مذکور شد بقصد تخریب قلعه بغداد
 که غرض اصلی رومیان ازین غرض همان بود منزل عزیز نزل و از غلای غوده ^{قطع}
 مسافت می نمود بتاریخ هشتم ربیع الاول بیای قلعه رسید ^{صل} تو بخانه کرد و
 گذاشته بود در طرف فرار ابو حنیفه منزل کردند بعد از وصول تو بخانه و
 چنان ماهر فرنگی بیای قلعه آمد از برج طرف شمالی کنار شط که برج اولیای
 مشهور است نازکی که کنار جانب شرقیست ببرداری و خسرو همان خود منوط
 کرد ایندک جانب جنوبی را که بدروازه فرات پو مشهور است بدستور اندیج
 کنار شط را که کی منتهی جانب جنوبیست ببرداری و زیادت که از یکایک
 معبر دیار روم و از کار دولت آل عثمانست قرار داده محل سپه شاخت
 و مورچهها قمت کرده بهر سپه و مورچه سر از آن کارگاه از غطای سپاهگاه
 و در شش محل بنظر نواب و دو طرف بغداد که تو بخانه نصب غوده ^{چنان}
 ماهر را بیک پس که در شب تار بر نقطه موهوم حکم کردند که تخریب غوده شروع
 امر قلعه گیری کرد و از نخوت و غروری که داشت تخریب آن را بدست ^{طبیعی} که بخانه
 و در و باز کارسان و چاروشان جنود غنی از نثر ضحواست موصوف ^س
 بود سهل و آسان انگاشته در آغا زخم مرخواست که مصدمات تو بهای ^س

و آواز هر اس در دل قلعه داران بملامه فرماید از شروع در توپ انداختن و خند
 انباشتن کرده در اندک روزی از ضربات توپهای اژدها سپهر آن شهر را در آغوش
 غارت آفرید که در شبانه روزی قریب یک هزار کوله بلکه بیشتر انداخته میشد
 فواید بروج مشبهه غالبی که در دربار حضرت بکرمشانی ساخته و پر زلفه
 شده بود منزلزل ساختند و هر روز خلقی کثیر کار کرده خندق را خاک انباشتند
 و در هر طرف چند جا و مکان را مستعد بورش و مهیای و بدن کرده چند جا
 با خاک یکسان و هواری کردند اما قلعه داران جان سپار و شهر مردان قلعه دار
 نکیه بر عنایت حضرت آفرید کار و ارواح مقدس هشت و چهار سلام الله علیهم
 از تسلط و اقتدار و وسیع خاکسار خوف و بیم بخود راه نداده بجان و جان
 دفع صدقات مخالفان میکردند و با بکلیه زلزله و هر اس از لوعه و آتش
 صبر بر نهاده اصلاً آثار زلزله را در صیقل و حال هیچیک از قلعه داران ظاهر و
 نمیشود بلکه فقط جان بهر تبار یکت و اخلاص گرفته در مدافعه میگوشتند
 روزی پنجشنبه آن شهر آن حال اشتعال داشت تا آنکه آوازه لشکر
 منور و قریب باشد و نزدیک رسید و که حضرت قرین شمع بافت و ظاهر
 طرف مستعد تسبیح و آماده بورش شده بود بنار رخ روز جمعه ششم شهر رجب

با همی غام و از دحام تمام از اطراف و جوانب روی قلعہ آورده و برش غلیم
 کردند و در همان روز سر مرتبه را با فاسله هم آورده از عقب یکدیگر آمدند
 و در هر مرتبه جمعی هدف سهام قضا و نه نقد بر شد راه عدم می نمودند
 چهارم چون مور و ملخ از رخنه که در بروج و حصار پدید آمد خندق از
 بر شد بود مسعود غوده چند آلائی که بعضی رویت عبارت از لوا و علم
 بی آلائی بروج رسانید نصب نمودند و جوانان فاعله دار از قنچ و کمان
 چون حمله و دلاوی و مرتبه مشاهده نمودند مانند شتران بیشه دعا بپا
 مخالف دست کریان کشنده اکثر اقتدار و استیلا ایشان را بآب یاری شهر
 صاعقه کردار فرزند شایسته آلاها که بر بالای برج افراشته بودند و کوه کوه
 و از طرفین باز رکش و کوشش کرده بودند شجاعان روم که قدم جلالت پیشوا
 بر بروج برآمد بودند و سایر سپاه که از سپهانا بروج و حصار قلعه حمله و بر
 یکدیگر ایستاده و نقد مرتبه رفتن داشتند و نیز از دحام خلق و تعدی سردار
 راه بازگشتن در این میان کوشه آرامشی را بجان خریدار بودند و مسیغند اکثر
 پانچمال لشکر حواله کشنده هدف سهام کاندازان از طمر و کار و نقصان قدر
 اندازان عرصه کار را ترک کردند و القصد کرده باز شارب و جان سپاران بدو

برقرار کارزاری کردند که زمان آنست تعجب بلند نکردند و حفظ آموختگان
 کرد و مینویسند دولت شهر را از طرفین فتح و فیرزی شامل است این دولت
 چند انکشته بر روی یکدیگر افتاد که عیور او تمام شهر کام پای خیال از آن سر
 دشوار میبود و بعد از این واقع که سپاه مخالف زیاده از مقدار بزرگ بجای آوردند
 و کاری از پیش نبردند پای افغانستان سستی پذیرفت و از آنجا که مایه کشیده
 عزم بازگشتن بزم کردند و چند روز الحاح انقال از آب گذرانیدند و در حال
 مشاهده قدس حضرت عالیات کالجین علیهم السلام زول نمودند و از شهر چندی
 مردم که در اردو دیده بودند و اطهار شاه سیونی که در مقلعه آمدند و
 بتدریج وارد میکردند بوضوح پیوست و همگی متفق اللفظ و المعنی نقل است
 کرد و روزی چندی غرض از غلاف بر کان قوم و میان سنجی و مردم کار آمدنی
 که روزی پاشا از آنجمله بود و مقول کشان را عثا پناه داده فرار کرد
 ضایع و نابود گشته قصه خروپاشا سردار دژان آمد و رفت کاری از آن
 حصول نبره پیوست باغوی بعضی از مدبران و عقلاء کار بدین قرار داد که از بلاد
 کردستان و فرات جانب غربی عراق بحملۀ ضبط دآورد که در خدمت پاشا
 دست و زنجیر آمد و رفت خود ساختن از مجبور و از انقاد و موافقت
 داشت

بنوده باشد لهذا خلیل پاشای از امراء و پاشایان رومی را چند نفر از حق
 پیکان و خلقی که هزار لشکر بان و جامه و او باش هر طایفه و هر طایفه را بوع
 چهل نفرینه بجانب حله فرستاد و خود کوچ کرده بجانب وصل رفت و چون
 پراکنده کوچ رویان سپاه روم افتاده بود بجهت قریب جوار لشکر قلیباش در وصل
 نیز توقف توانست خود بجانب دیار بکر خضر در واردین حل امانت انداخت
 لواء خلیل پاشا و قایم حله بعد از خمر و قایم شهر روم فرمود مگر در آنجا
ذکر لشکر فرستادن بر سر شهر روم و قایم که در آن ولایت رومی
 در طی وقایع سال گذشت سمت گذار داشت که خضر پاشای سردار خمر
 ولایت شهر روم را پیش از خود ساختن تحت آن ولایت در آمدن علم سلطه و
 اقتدار افروخت و طوایف در لان طوعا و اگرها مطیع و منقاد گردیدند و از
 قلاع آن ولایت قلعه کلنبر که معظم قلاع و درازتر سابقه حاکی از آن ولایت
 فی الجمله خرابی بجای آن را مانده بود تعمیر کرده حارس و نگهبان تعیین نموده
 و توپخانه و پرازنه دار و سایر انجام داد و مصطفی علی پاشا را باب اعلا را که از
 امراء و پاشایان متمدن بود بفضول و خرافات قلعه گذاشت و رومی چون کام
 کوچ کردن از شهر روم و پیش آمدن دیبهار از مالک اقبال خود در آن قلعه گذاشتند

و بعد از آنکه از شهر و پیشتر آمدن نادرجز آمد و از آنجا باز گشته باز داد
 السلام بخدا و کرد بای همنوار از قلمرو علی شکر پیر و نرفتن بود که خان ^{بنا} ^{بنا}
 را چون کتخ کرد داشت بالکلیه زایل شد بود با فوجی از افواج ^{شاهی} ^{شاهی}
 زور فرستادند و چون قدم بولایت نبرد نهاد طوائف از دلان از آمدن
 صاحب خود و صحت مزاج او خبر یافتند و فوج خود پیشش ظاهر ^{مست} ^{مست}
 و شادمانی نمودند و از اطاعتی افتاد چند روزی که ضرورتی بر روی ^{غیر} ^{غیر}
 بودند معاذ بر دلید نه گفته اظهار بحالت میکردند خان احمد خان نیز عهد رفتن
 گشته عمو و نظیفه زاد رکف غفو و مرتجی جای داده کسی را مواخذ نمود ^{و چون} ^{و چون}
 سردار در بغداد کاری نداشت بنوعی که ملاکورشد بخد و لایز کردید و این
 اخبار بشهرن و رسید هر کس از رومیه در آن ولایت و طلاع آنجا بودند بعضی
 امرای سپاه در طاعه کل و عین و مصطفی پاشا جمع آمد بود بعضی دیگر توقف ^{نیکو} ^{نیکو}
 قرار بر فرار اختیار نمودند و نخست قلعه مروان تصرف خان احمد خان در آمد
 بعد از آن سکنه قلعه را بنگران نزد او رفته قلعه را شغری دادند و میرامون ^{را} ^{را}
 خان احمد خان را که در آن قلعه بود تکلیف آمدن نزد برادر کردند و او بر آمد
 چنان نیافته چند نفر از علما و اعیان او را آورده استندهای آن بخشی کردند

و او برادر را خداست شرف اعلى فرستاده که در باره او آنچه صلاح و فلاح
 باشد بظهر آید و نواب کامیاب که منبع عفو و رحمت و مظهر الطاف و
 انداز حرکات ثواب است و که بدو و نحو او رومیان نموده بودند اغراض
 فرموده حل برافضای وقت و زمان کردند و او را بجانب صفهان فرستاد
 که از آنجا بولایت فارس بزند که در آنجا سیر در القصر بعد از آنکه آنجا
 خاطر او برادر و خندان جمع گردانید با عموم طوایف اردلان همت بست
 کل و غیر مصر و فدا شدند از درگاه معلی اسماء نموده و فتنی طایفه
 جهان پناه زمان بیک فتنی آفتاب را با موازی سرفراز نمران وجود
 و جماعه جغتای که در همان ایام از خراسان عود نموده بودند زلزل
 بلند آوازه گستر بود مع قوپ و ضرورت طاعه کبری بیدار و ما موکشته
 روانه تصور گردید و بجان احمد خان ملوک گستر بابقاق توجه و طاعه
 شدند مصطفی پاشا و جماعه رومی که در آن فلاح بودند از ورود سپاه
 آگاه گشتند و از خوف و بیم و زلزل باحوالشان زلزله یافت و در آن وقت
 و فلاح داری مژده گستر خوف و هراس بقیاس بر دل ایشان مسنون گردید
 در آن ایام از قابع بغداد و معاویت سردار از گشت بموصل و یار بکر و

مدد آگاه یافته بکارک دل از توقف و قلعه داری برداشتند و چون
 احمد خان و زمان بیک با عساکر بقعه نزدیک شهر مصطفی پاشا و عظام
 رومیه قرار برقرار داده از قلعه بیرون آمدند و توغچان و احمال و
 پیش از انداختن عازم راه موصل گشتند و چون جود ظفر و رود از غریب
 اطلاع یافتند همت بردن آن لشکر کاشنه بجای شتافتند و رومیه چهار
 از قلعه دور شد بودند که طلعه پناه درخواه نمایان شد و توغچان
 فخر جان کار آمد بودند توغچان و یاران که همراه داشتند با هر دو
 کشید مجبور و فتنگی و جنگی است حکام دادند و در برابر سپاه منصور
 قتال آتشی بر تپ مقدسات جنگ بر داشتند از این طرف علی بیک و
 احمد خان با فوجی از طبرستان و دلاوران و قزلباش که برنج بودند پیش
 دست بآتش قتال برزند و حمله های عظیم کرده فیما بین نیز از عمارت بر استال پاشا
 و از این طرف که رومیه غمر نکوه هجوم آورده حقیقتاً نمایان کردند و از آنکس فوجی
 از افواج فاهره و تنکیان را بر سر توغچان و رومیان فرستاد و توغچان و تنکیان
 که در توغچان نبودند بعد از سبزه و آذر مغلوب گشته افواج فاهره غالب آمد
 توغچان را از دست ایشان گرفتند و چون توغچان را از دست ایشان رفت ^{چند}

به فوجی رسانیده

بقدر مقدور سعی و کوشش کردند آری بر آن مرتب نکشت و آنرا روضه
 در ناصیه حال خود مشاهده نمود از حملات قوی و صدای سپاه منصور
 مقاومت نیاوردند شکست یافتند و بر آنکه کشته دیگر فرصت جمعیت و
 نیاخته اردوی خود را با احوال اطفال انداخته راه کریمشیر گشتند و سپاه
 پیعاقبت شتافته موازی بکهنار و پاشا نفر انداخته بر کشته روضه کار و مرکز
 کارزار بقتل در لطف قریب سید نصر لیکه زیاده از نیک و بدند ^{در آن} بدست
 قبله اسیر گرفتار گردیدند و بر بقیه السیف ترحم کرده جنود اقبال بشکرانه عطیه
 الهی که شامل حال عنویان در کاهشت زیاده مبالغه از طبع استعیال کل اکثر
 نکرده در مراسم قتل و کشتن اغراض بسیار کردند مصطفی پاشا خدا را از مرگ
 رخصت چون بیکر کوه سیدان صنعت و انوار فی هنر بر حرکت نیافت مردم ^{کر کوه}
 با تمام کارش بر داشتند و سرانزدان سیدان بودند و غلبت لواء و اسباب
 غنیمت سپاه منصور گردید و موازی سه و ده توپ و باد بجز و ضرب ^{بزرگ}
 و کوچک بدست درآمد و قتل طغیان را تسلیم بغداد شد و غنیمت و لایب شهر
 و طلع آنجا از وجود مخالفان الهی کشته بدست و سبب بخت خان احمد خان ^{غیر}
 بعد از فتح و تسخیر آن ولایت که خان احمد خان و زمان یک و سایر عساکر ^{شماره}

درگاه جهان نام بود چشم زخمی که در برابر این کون فو^تحات عالم بر پرده^{خفا}
 مستور بود و غمخته^{طهر} ظهور آمد فوت زمان سپید بود که از تقدیر آن زمانها^ط
 در آستانای راه کوفتی معجب بر او غار نشین از سواری باز ماند و خطه^{خطه} خطه^{خطه}
 قوت گرفته فایده اجل عیان غریب بصورت آن خورشید ناطق داده دعوت حق را^{تجا}
 نموده در راه برود و دل جان سپاری نموده سرخ روی عالمی با شتاب^{تثنا}
 شاهان و شایسته^{ارشاد} حال و زاد نامدارش کشنده منصب عالی نظارت بولد حید^{ارشاد}
 اجدش حسین یک نفوس یافت و خان احمد خان در دار السلام بغداد^{بغداد}
 بساط موسیقی پرکشته و در محراب آفرین گردید و نواب کامیاب خانان از^{از}
 توجه و التفات با او یارانه و مخصوصان از خدمت میبایند و در ملازمت شرف
 زیاده از زمان نواب کمین شایانی کامیاب غریب و دوستکاری داشت ذکر فتح
فلسطین که بدستیار جنود غیبی و امداد و ارواح مقدس و فوج با محفظه ملاز
 افر و رباب اگر آذنی علم با اهل علم و سخن پرداز علم الانسان مال علم کلک
 بدایع نگار عنوان محفظه سخن بدایه^{بدا} بیکوز آرایش میدهد که انساب و دیوان^{بیک}
 نشان علیه اعن^{اعن} سلسله علیه صفویه بخاندان نبوت و ولایت و دیوان^{نشان}
 و علمت بر عالمیان روشن نماز آفتاب تابان و ظاهر تر از خورشید و نشان^{آفتاب}

و از هفت ششمار محتاج بپانزینست و از بدو ظهور دولت و آغاز نشو و نما
 سلطنت صورتی آید تا زاده عالی به هر امری از امور سر و گرد آید و کت و کت
 بهیچا و نت خلق الله بامداد بواطن قدسی آن بر گزیدگار درگاه الهه صورت انجام
 و هر حادثه مشکل و عقبت معضل و اختلالی که در انجام سر انجام اسباب اخلال
 آمد اگر آخیا ناروین و چند از حوادث روزگار و امتضای فلت تیرنگار و عقبت
 تعویض ماند غایت بمقابلت مکرر تری حضرت فتح الابواب و مضاعف موت
 لمز و حجاب سبیل الدیاب بنوع کشتایش تا فتنه که عقار و درین گردید چرخ
 و صورتی بختی که برکت و مرآت بر نمایرگاه موعبا داشته از احباب و اصناد بر تو
 ظهور و انداخته بنوعی که حیرت افزای حیرت جویده بین بوده آتش در زمان دولت این
 پادشاه و الانجام بخت بلند اقبال پیوند و تپد منصور زاده از از منتهی ماضیه
 ایام سعادت فرجام فرمان رفته آباء عظام و احباب عالی مقام شواهد اینچنین
 غیب جلوه گاه ظهور آمد زیرا که بعد از تسبیح و افتخار اکثر حضرت شاه گنجی
 اعدای خدای و لعا فتنه که سالها منتظر حیرت روزی بودند از هر طرف شورش
 برآورده برهنه هنکا مه دولت و باعث بپایانجام مقام سلطنت شدند و هر
 از آنها بنوعی که جلایا نکاشته شد بامداد جوید غیبی و لطیف کار بر آسان برین

و خوبترين صورتی که در خاطر انکيا و صفا بر عقل او بر خیزد آن صافی خیر طریق
 پز خطورند داشت بر حسب خواه دوستان و احباب و اسد و دیگران همان صورت
 انجام می یافت و حسن نظام می پذیرفت و مجددا بر عالمیان مانند خوشترید جهان
 روشن و هویدا گردید که در دارالعدل تقادیر برتری در جبهه ظهور و مرتبه و موضوع
 که نشو و نما این دولت و سرسری و باض سلطنت از سال منهای بزرگ و
 آمدند از روح مقدسه حضرت لطیف و طاهرین و انقاس قدسیه اولیا و اهل الله
 اعظم و بزرگترین سواد که در در زمان فخره نشان و آغاز جلوس خیر نشان این
 سلطان سلاطین نشان روی داد قضیه آمد و رفت سردار پیروان و خسر و
 وزیر خواند کار است که با جود و مغرور و عساکر غیر محصور و دم بقصد سحر عرفان
 عرب و قلعه دار السلام بغداد قدم ببلک عجم نهاد هر تیری که اندک پیش آمد و رفت
 تقدیر نیفتاد و هر سری و اهتمامی که در حصول مدعا بطلبه و آورد و بر عکس امر آنچه
 داد و هیچ مقصودش محمول نبر و پشت چنانچه در واقع بزرگ استخیر و لایب شهرت
 و دیگری بورش قلعه بغداد که از کمال خروج غرور از کتاب غوده سوی پادشاه و
 مطلب بطلبه و آورد و بدستیار کارکنان عالم غیب هر موضوع و باطل گردید
 برسد و این دعوی و شاهد عدلند ثالثا آنها را زده قلعه لشکر در ولایت سلطه

که از کتاب آنرا محض ثواب بگذاشت و عاقبت خطا بچند شرح اینها مقرر شد
 آنکه خسرو پادشاه بعد از یورش بقلمه بغداد و کشته شدن چندین هزار کس از
 جنود آل عثمان چنانچه خبر بر پیوست چون کاری از پیش نبردند پیش بدین
 قرار یافت که شهر حمله نکند و در کنار رود فرات واقع و یکطرف آن بحصار است
 آنجا استحکام دارد که مصالح حصار و خندق نیست چندانکه یکروز بحصار و خندق
 عین استحکام دارد جمعی از جنود در و صیقل را بخراسان تعیین نمایند که آنطرف فرات
 که قریب بسخت و کلب عراق عرب بلکه پیشتر مقرر شود که آنجا پیشرو صیقل
 تعبیر و عسکران طاعه آنرا بنماید که در و وجود فرات باشد نیز نیز از کشته شدن
 طاعه داری ندانند باشند و من بعد جز آن توقف در چهار دیوار طاعه بغداد
 نمود و چنانچه من گوی شد پادشاهان معتبر کار بدین صایب رای خلیل پادشاه که
 بود و کار دانی و نظام مملکت مسلم طاعه داری از سائر عطا و اعیان مرتبه بجز آن
 فوید و وزارت و امیر الامر و اده بدین خدمت تعیین کرد و چند کس دیگر از طرف
 لشکر و امراء و اعیان از و صیقل پادشاهای کسکن و ذوالفقار پادشاه و غیره
 منصبی از مناصب عالیها نماند غوده و موازی شریف از کس انشا خان کار از
 سپاه روم منعمند خواست آنجا کشته توقف اختیار نمودند و در صیقل لشکر کشیدند

کردند که از جماعه کونی کل و نودان و سرون کچک هر طبقه و هر طایفه که بمقت
 ملازمت ندارند و بر سر معمار و مویجه کب ملازمت رفعت عسکر میمانند
 یا میل ترقی کدوک و علوفه و تیمار دارند هر که توقف اختیار نموده در ظاهر و
 اینست زیاده از مأمول تربیت و رعایت خواهد یافت از این طبقه نیز ناچاره فرار
 توقف اختیار نموده عدد لشکر یا آن حله بد فرار سپید و روز بروز از این
 و او باوش و معی اگر ادعرب و معرب میسر و پاک در میان رومی و بلوندان شمار دارند
 جمعی بد ایشان می پیوستند چنانچه با ملازم و خدمتکار و امثال آنک بلا شمه
 دوازده هزار شد بودند و این جماعه تا در وجود فریادش در عرض حمل غایب
 شبان روزی سپاه و رعیت کار کرده حساب استوار در طرف حمله کشید و
 مشید عالی و در روزها ترتیب داده خندق می حفر نمودند و غایا و بچا و
 درخواست طلب کشید و در نیزه و ما محتاج سر انجام داده لوی استیلا و افلاک
 از خندق آفتاب عجیب نفی آب زد و طرفی یکی نمود و شایسته ندیری بود غایا
 بخیر نایب الهی و نیروی اقبال بلند پادشاهی بدین سواران پیر و جوانان و بخت
 هنوز موبک ما یون حضرت خانانی و جبرک فرسای شاهی غل حجابی بر حاکم
 عراق عرب ساکن گشته بود که و تابع حله بنوعیکه مذکور شد بظهور پیوسته

حقایق حال از انهای حا که بغداد بعضی عا کفان بارگاه عرش بنیاد رسید و از
 موقف علی بن ابی طالب و از صفای صمد و ریافت که رستم بیک دیوان بیک سر و کلاه
 حضرت شارب افواج ظاهر که همراه او بنید از بغداد متوجه حله شد بدیع انوار
 پر از در و زاریات و نغمه آیت نیز در حرکت مسارع عوده در روز چهارم شهر
 جادی الشافعی و بعضی الف و از خطه دار السلام بغداد شدند و حقیقت استحقاق
 طغر حله و بنو شجاعان طغر ر و قوچخانه و سغد و طغر ای و حیا چو بود ظهور
 یافت و از امراء و ملازمان رکاب طبقات لشکر که در رکوب همایون بغداد آمدند
 بودند بمدد و کومک مأمور گشته روانه حله شدند و رستم بیک چو حله رسید
 و ازاده جبر بن نمود و رویه توب و ضرب زن بمقابل چو فرستاد و او را
 می انداختند و طغر عبور لشکر میشدند بالضرورت پنج شش فرسخ با پیروزان
 رفتند چند سینه وصال و کلک لبعی و همراهی شیخ مهنای عرب که از زمزم
 خوانان بودند بدینست آوردند که بزرگترین رهنه آید انداخته خود با الحاکم خوانان
 کلک و سنان وصال از آب عبور نمودند اگر چه حقیقت بسیار و خضر انبیا و کبرا
 حضرت شارب و از حضرت تنکی و فغان ماکولات و علق الدواب حجت
 بسیار گشیدند اما چو طغر شارب سلامت گذشتند و طغر ای آمدند و رستم بیک

از مشخربان پیشی بظهور آورده اصل قلعه را دلاست نمود که چون در این اوقات
 از هیچ طرف مدد و کمک با ایشان نمیرسد پیری عقلمند و در اندیش کرده طریقی
 امن و سلامت اختیار نمایند و نزل الحاج و عناد نموده از خاکست غاصت و قلعه
 داری احراز لازم دانستند خلیل پاشا و انکروی بنوعی در خصوصت و نزاع و استخ
 که جز حرف قلعه داری و جنگ و جدال بر زبان هیچ یک نمیگفت و مصالح
 مشفقانه و سخنان خبر اندیشانه در خاطر عام آن قوم اثر داشت که در دست
 و امر آه عظام بعد از رفع حجت دامان عبرت و مردانگی بر میان زده همت
 لشکر قلعه کاشتند و غنای ارفج بر تنبیل ده جهه عبور لشکر و آمدن شد
 با دارایان و فراوانی خنجره و فلجحتاج سپاه در محل مناسب جبر عالی ان شد
 و رعایا از هر طرف بآوردن و فرمایش آمد و شد که ده لجناسترا کولان و طبق
 الدواب می آوردند و عشرت و تسکین کرد و میان لشکر بود بر سر و فراخی بلد
 یافت و همت بخر خاصیت خزان چند هزار زر از خزائن عامه و همه بخرج لشکر
 نزدستم یک فرستادند که در میان لشکر سپاه و ملازمان در کاه قمت یافت و
 مورچه ها بر امراء عظام و اعیان سپاه و طبقات لشکر تقسیم نموده شهر را
 مرکز و اردو میان گرفتند و شروع در کندن جسر و پیش بر دز سپید و غلبه

و خندق انباشتن کرده و توپخانه نصب نمودند و حواله اترنیب دادند
 و آن غایتی که برای معطلی و محال آن طرف آب فرات در تصرف مخالفان بود
 سکنه آنجا و سندن کر برای معطلی از تسلط اجامه و اوایلش روی و لغز برای تکلیف
 عسکرها نظایف حجاب آنجا بودند روزگار بنی میگذرانیدند و گروه مخالف
 با وجود فریبش با ستیزها مردم و امید و آری کویک بموعدید سرار میگرد
 بوده دست تعدی از محکمات کونا نمیکردند رستم پیک و آری سرهزار افراز
 جنود ظفر و رود مردم کار آمدن از جمله قلندر سلطان توکل چنانی و
 کلان خضایه و پشایی همراهی فوج از ملازمان صفی قلی خان پیکر سوار
 بکر برای معطلی فرستاد و مخالفان را که ترسیدند که فرستادند باز خوار
 از باب عدوان پاک گردیدند و پاشای سر دربار حجب عد که تحویل امپا کرد
 بود بی پشایی کور خیزد و در چند نفر از عظام و سرهنگان دبا و مردم باجمعی
 از جنود و متب فرستاد که داخل قلعه حمله شد اگر قلعه محصور گردید با اتفاق پاشا
 و سایر قلعه داران در حفظ و حراست قلعه و مقاومت با فریبش سعی موقوف
 آوردند چون آنکروز عیان اغراب حدود کر بلا رسیدند از وصول پناه نفرین
 فریبش و محاصره قلعه خبر یافتند جز آن توقف نموده از راه بادیه بار و در

شناختند آن قصه را و ماه و نیم هر روز در پای قلعه میماند و هر روز به یاز
 توپخانه و تفکیخانه و شجاعان کارآموده جنگ جداگانه کار بود و بیشتر
 وقتها از طرفین آمد و شد پیوسته و روزی در آن وقت قلعه داری سعی و کوشش
 می نمودند تا آنکه لشکر قزلباش از هر طرف پای جلالت و مراد انکی پیش نهادها
 پیش برده پای بروج و خندق رسانیدند و از آسیب کامل وقتها از حواله
 یافت راه تردد بر محصوران بسته شد کار برایشان تنگ گردید و خبر از کشتن
 قتی با شایدا ایشان رسید بر خلیل پاشا و عظمای قوم ظاهر شد که در آن وقت
 لشکر عظیمی که ایشان را در تنگنای محاصره خلاصی دهد منصوریست با اکیا ^{پاشا}
 سردار مایوس کشته تر زلزله و اختلال غلام با حواله از راه یافت و وجود قزلباش ^{در}
 باز و جلالت و مراد انکی از خندق گذشتند بعضی از بروج معهود نمودند ^{محصور}
 از قلعه داری عاجز آمدند در شب که اضطراب افتادند و خود را در ورطه گرفتاری
 دیدند خاطر بر فرار فرار اختیار دادند و چون اکثر سپاه ^{بیاده} رفت که در قلعه بودند
 بودند و پیاده گان از میان چندین هزار سوار قزلباش بیرون رفتن ^{عالم} شروع
 می نمود و بعضی فرار نشده و مانع سواران بودند و جنگ قلعه داری ^{تیم} را عجب
 می نمودند و پاشا با جمعی که غور در امور داشتند می گفتند که از حرکت آمدن ^{تیم}

که چند روز دیگر با الغرض توانیم کرد چه حاصل میشود روز بروز صفت زنی
 بشهر میشود و عجز و انکسار قوم ظاهر تر میگردد با آئینه خلیل پاشا و رضا پاشا
 طایفه را از عزیمت خود آگاه گردانند در شب یکشنبه پنجم شهر شعبان المعظم
 که شد با داخل باعتدالانه و زید زامع مناعقه و کرد و عیار روی و آواز ^{شبه}
 داشت و ظلمت لیل از تاریکی ماه و بل نشان میداد بطایفه الحبل همان شب
 و دست بردار یکدیگر توان که سپه شاه و پر و چنان خاک لرزان بود سپه زامع را
 قرار پیش رفتند علی پاشا ککن و سایر سواران از فرار پاشا آگاه گشته غلبه
 بیکدیگر کردند بعضی بیاد کان نیز یافت غوطه راه هفت پیچیدن کردند
 قلعه از آن که هر فوج در برابر و رجلی هم ایستادند از راه خبردار گشته در ^{شهر}
 سرکشه و جبران یوم بقرا المرمی به کوپان به طرف روی آویختند خود را
 بند بالا و با بیشتر ریخ و غنای میدیدند و مسعود قریش پاشا که در سپهها و مورد ^{حالا}
 خود بودند همان لحظه از راه خبردار گشته سواران را در مفرار کس بجای که ^{چنان}
 شتافتند و سایر لشکریان دشمن فرو ریخته در اندک زمانی چهار رخ مفرار از
 قوم تبریز کار بست در آمل اکثر طعمه شهر آیدار گشتند و از الفا را پاشا
 با قافا خواهر زاده خلیل پاشا که جوان صبیح الوجه بود با پانصد نفری کلانش را فرار

و نجات مكد و دياخته از زوى اضطرار خود را بنابرین فلعلند ختاب آجا پناه
بروند و روز دیگر کس نزد رستم بیک سپهسالار لشکرش را تر فرستاده ^{ظلم}
عفو و امان گشتند و رستم بیک جفود فاهرو را از قصرش آنکرم منع نمود
پاشا را بمنزل خود آورد و مسایر مرزها را بیک بمقتل آن سپرد که در این ایشان
مداخه امرایش را صادر کرد و بعل آید و چون از یاد با نظر افکند و غوغا کرده بود
از باب هفت شب آنحوال را که کشنده صاحب هر طرفه مک و دوفود
زاده از سر چهار فرسخ طی نکرده بودند که در روز و شش گشته طلعه پناه ^ش
ظاهر گردید و هیچک مدخل یکدیگر نداشتند و جز گرفتاری چنان حیرت
جملاعا اگر ضرب شمار زاده فرسخ بغایت هفتیان شتخته فرسخ و فرج و
کرد زابست آورده هر کس اسم و رسم داشت زند نگاه داشته بقیه راه علم
پهونده علی پاشا که کن ملایقه از ملایان شاه ویر دینان گرفتار بودند و ^{چهار}
هرار سوار و پیاده که در آنجا مقول و گرفتار شدند زاده از د و کس دست ^{آید}
چاره صبر نه بود که در حین گرفتاری زخمی بر گردن خود زده باشد و هیچکدام ^{است}
آنجا نرفت بودند که نهی از ترکش را بتبعی از غلامان هر دو آوردند و با نداشتن و زدن
رسد از عدم فرصت و اضطرار بر روی نهان شدند و نداشتند همه اکثرا انداختند

خواهرزاده خلیل پاشا را بنظر اشراف در آورید و حضرت اعلیٰ خان و بعضی غنا
 در ایشان نگریدند و بنده از دستشان کشته و بجای او مرغ بودند و ایشان
 کورنش را یقه در حواشی مجلس فرار گرفتند و طبقات لشکر طغران را از
 درگاه و قشون امراء عالمجا و جوق جوق و قشون قشون از نظرهای بوزگدشته
 گرفتاران سرهائ قبیله آن را با اخترهای ایشان گذرانیدند و پاشایان
 ملاکون در آن انجمن عشت و سرود که نفاهای شادمان و کوه ناما بنوا
 در آمد از هر طرف ندای مبارکبادی منخ بکوش هوشیانیان رسید و در
 این سلسله علیه کامیاب عشت و حضور بودند بدین حضرت نکران و جبران
 تقدیر ملک قدیم جل شانعه بودند و اقام حروف در حواشی آنجمن خلد این
 آنچه برای العین مشاهده نموده و بجهنم و قیاس را آوردم هشت نفر از سر
 در شهر و چند در محل بقتل در آمد بودند و در قتل زند و سر فرار بیکر چهار
 را اسب و استر و اخرت که بیش بنظر اخرت در آمد و سایر گرفتاران و برخی
 در لاجل ایشان ناخبری بود بیکر آن این فتح نجات یافت حکم باطل افشا شد
 و بقیه راه پیروند و قصه قربیده هر روز بفریاد استیاء از آن طبقه بدخواه و
 طعمه شمشیر آید دغا زبان قزلباش که کید بجزای کردار ناصواب گرفتار آمدند و

ویران داری آنچه موجود بود بجهت ضبط درآمد و آوازه این فتح که طراوت
 سلاطین عالم بود با طرف و اکثاف جهان رسید موجب سرت و خوشحالی
 احباب و محذ و اعدا که در دینا الهامات غیبی تارخ حله آمد بدست شاه
 تارخ این فتح است چنانکه از بدایت بدین خسرو پاشا تا بازگشتن به کلنج
 پردازان موارری بیت و پنجره کس از وجود شفاوت و رود عثمانی چه در
 بوشهر بعد از وجود جنگ شهر نور و وجود غارت فیما بین و وقوع یافت
 بقتل درآمد چند نفر از مردم پهن که از اردوی و صه آمد بودند و از
 سی هزار نیز می گفتند که با جمعی که در این دو سال با جلال علی و عسکر و فرخ
 شده اند چنانکه از او می رسد خاطر فایز می رسد که در کتب هر و مصنفات و مؤرخان
 بلاغت کسر که مرقوم قلم و قایع رقم گردانید اند بعد از ظهور و چنگیز خان و زمان
 جهان کشائی صاحبزاده کاکار کامران امیر تیمور که کمان احوال تبلز رسید
 که در غارت یاب غلبه که فیما بین پادشاهان عصر کنونی و وقوع یافت و پنجره جنگ
 صاحبزادانی بالیدرم باین بد و هیچ عسکر که وقوع یافت که در یک هفت رسید
 پنجره نفر از سپاه دشمن بقتل رسید باشد و از ظهور دولت قلیا ش و زمان
 فرمانی پادشاهان دیشان صفویه در غارت یاب که فیما بین قلیا ش و وزیر

خصوصاً جنك سلطانی كه در چاه الدزان میان شجابه و سوزان آرامگاه ابو الفدا
 شاه اسمعیل پادشاه و سلطان سلیم پادشاه روم وقوع یافت و عجباً
 كه در سار و فرجام میان شاه جنت مكان شاه طهماسب و خانان و سلاطین
 او زیارت و اعتقاد و هر دو جنك مشهور عالم و زمان نزد كافه بنی آدم است
 چنانچه واقعیت نداده كه این مقدار از سپاه دشمن عرصه تنگ فشانند باشد
 چون دیدن و دزدان دورین بلبید صبرند در این واقعیت گردن بزنند پس
 و امدا دار و لوح مقدس طیبین و طاهرین و نیروی اقبال شمرایا مكارن
 بود و سحر و اهنامی كه از رسم بیک سرور عساکر ظفر شعار و امرای نامید
 و یكجهان خان شارد در تخیل غلغل و قطع و قطع اعاد و غزول العایه ظهور
 و جانفشانی و مردانگی كه از هر يك از ملازمان درگاه بصدور پیوسته بود
 نشان اشرف كشته مشمول اعطاف و الطاف خانانی گردیدند و روز دیگر از
 كوچ و لغزش روی توبه یار مقدس كه برای مصلحت و آسایش عرش نشان حضرت
 سید الشهدا خامنه را عبا و شاه منور شهادت آورده در چهارده
 بعد از زیارت و طواف آن روضه مقدس مشرف كشته بو طایف شكر و تحیات
 نامتناهی الحی قیام و اقدام میفرمودند در این اثنا نسیم روح افزای پادشاه در روز

نکت رسان مشام روزگار کردید و عالم پر از حضرت و نصرت بخشید و مسرت
 شاد ماند و لشکرها را ایندوستان مقدس از فضاها بر چون طبع و روزگار
 در افراشته شد شرح بقیه حالات است سفر جزائر و مراجعت مویک ظفر فرب
 سلطنت ابیک بعد از بجزر سائر وقایع و سولای این سال نور فوم قلم خواهد شد
 انشاء الله تعالی و قایم **مذکور** که در این سال به ظهور پیوست رفتن ^{مسلح} ملها ساجار
 پیکار یکدیگر و چو سعادست بجان باخلای و عادی بخوار شرح واقعه اند که در این سال
 خسر و پاشاء سرداران بدین یار آمدن روضه چنانچه مذکور شد دست نظام اول
 بر اطراف و جوانب قلم و فایون دراز کردند مردم سرحد آذربایجان نیز از اکراد
 بفرموده سرداران باجمود سرد و مقام دست در امر بر آمدن و سه مرتبه تعقیب
 بولایت قزلباش خصوصاً سلمان تبریز و حوالی شرو و نخجوان و نواحی بخور
 هب و غارت چند کرده آزار و اضطراب بسیار بخلق اندازد و راهبانه بودن نظام
 قلیخان نبیه و تأدیب آن طبقه را پیش نهادت لخته لمرآء ما بین خود و اکران
 سرحد را جمع آورده با موازین هفتاد کی یا بیغادر و کوه به با نظرف آورد و با
 و عادی بخوار شده بر سر اکراد محمودی سائر عشایر که مخالفت این دولت نمودند
 درازها از ایشان بظهور و بر سر پشته هر کس از آن کرم ^{آورده} دست افتاد از آن

مسکن ایشان از لخب غارت نمود و چندین هزار اسیر و دواب و غنایم و مواشی را
 و لاخصی آوردند و هیچک از اسیران اگر داد و برخیز از قیال آفتاب در خواستند
 و تنبیه بدیع یافته نای از دامن ادب بچپکند **ساخته دیگر** کشته شد و سمیون
 ابن بکران خان والی کرجهستان کار نیل است که از مسئولان ایندیرگاه بود و از
 سایر و لاغظام کرجهستان نسبت با بن سلسله علیه بزمی قریب و رابط
 خاتم اخلاص داشت بنفع عذر سهراب کرجی و خرا یافتن او از آثار غلغله
 صورت و افکار آنکه سهراب مزبور از نادان معتبر کرجهستان کار نیل و مزبور
 فراموشان بود و در زمان حضرت کتبی شانی در سلاک غلامان در کارگاه
 کشته در خدمت آنحضرت کمال قریب و منزلت داشت و در هنگامیکه مور او کرجی
 حرام غلغله از ایندولت روگردان شده همچنانکه در نسخه تاریخ عالم از این غلامان
 ذکر شده سهراب مذکور نیز در سیاهی کرده با او متفق کشته بقتل فرجانی
 سپهسالار و یوسف خان پیکر بک شیروان اقدام نمود و انواع و اقسامی از این
 بظهور و پوست و طهر و زینت غیر الکر و والی کرجهستان کاخت را که حضرت
 مخالف می نمود و از خوف و بیم در کرجهستان تابع روم بپوشد سالان بپوشد
 بمیان خود آورده با عساکر مشهور که حضرت کتبی شانی بکرم کردی عبدی خانی

بدفع فتنه ایشان نامزد فرموده بود بحار بن غوده مغلوب گشتند با اکثر ^ن ^۱
 و طهمورث و شست پدیده آمد موزا فرمود و در کر حبستان مجال توقف ^{فتنه} ^۲
 بروم رفت و در آنجا چنانچه سقون گریافته بخیرای خود رسید کانات ^ن ^۳
 یافت و سه مراب در کر حبستان صاحب اقتدار گردید و با سیموز خان و ^۴
 آنجا مخالفت می نمود و اطاعت نمی کرد در این سال اظهار تقیاد کرده ^۵
 بخدمت و آمد از اعمال سابق اظهار پشیمانی کرده متکفل امر و کالت ^۶
 مهمات او گردید و روزی چند بجز خدمت کاتبه و اظهار و التماس خود را ^۷
 عمل اعتماد او گردانید سیموز خان بنا بر حدایت سن وقت بحار ^۸
 از اطوار و فناء آلود کمال وفای تفحص نموده او را در امر و کالت ^۹
 خود و اشظام مهمات مملکت مستفل گردانید و او از روی مکر و ^{۱۰}
 بمنزل و ما و ای خود که در قراقلان بود تکلیف کرد که با عرف خود پیشکش ^{۱۱}
 هر چند نیکو لغمان او را از رفتن بمنزل سهراب منع کردند ^{۱۲}
 حریف بمنزل او رفت و سهراب با او که و لیست زاده قدیم او بود ^{۱۳}
 در خانه خود او را بدرجه شهادت رسانید و خواست که بر حکومت ^{۱۴}
 کار بتول رقم اختصاص کشد و با طهورت خان خصوصیت و ^{۱۵}

که او را بدیدم و افسون ممد و معاون خود کرد و اندوختن کفایتی نداشت
 چون ظهورش از اعمال سابقه ^{داشت} یادم گشته با حضرت اعلی طریقه اخلاص سلوک
 از روی درویشی و انجمنی فرصت جست و یقین او میادرت نمود و او نیز خدای کافر
 یافت و حقیقت بیایه اعلی عرضه داشت نموده معتقدان بدرگاه جهان پناه
 فرستاده مجدداً اظهار اخلاص و پیوندی که کرد و حضرت اعلی او را در اینجند
 اسحاقان فرموده بمهرات جانب ظاهر که طریقه مستحسنه فرمان روا را چون
 و معنی است بجایزه و جلای این خدمت حکومت کرجستان کار پست را استوار
 بکر که خزان پسر او که از جانب مادر خود وراثت داشت مرحمت فرموده زنی
 داشتند و بشفقتهای کو تا کون عزت خاص یافت **از سوانح** اقبال آمدن
 سید بر که است که از سادات عظیم القدر و لات مند و امرای معتمد سلسله
 رفیع پادشاه مالایجه فرمان روی آنولایت از جانب پادشاه خوشید
 کلاه سلطان خرم بر رسم رسالت و ایچی کی و پرش تفریه نواب کبیرستان
 بانام محبت طراز مشتمل بر ادای تفریه حضرت غفران منزلت و اینکه چو چنان
 حالان ایران و متکثر حضرت شاه والا بجا بر سر پرفراغتهای ملک عجم
 فرو زینت مالک کسری جسم بوالجبه معلوم نمود سید شارالیه عالم
 فرستاد

بعد از او کسی از امرای نامدار جهت تهنیت و مبارکبادی جلوسها چون
 حضرت شاه و الاچاه و دوزدار کاه جماعت داشتند الله تعالی فرستاده شود
 چون و کجها چون بر سر لیاق و دفع اعاد مسغول داشتند مقرر شد که بدار
 السلطنة اصفهان رفته و در محضر حضرت شاه و لشکر سفر آید این
 که انشاء الله تعالی چون بمشقر خلافت آقا یافتند بعبادت خدمت مشرف
 لباطوبی جلوسها چون سرافراز کردند و بعد از وصول و ایات اقبال بدار
 اصفهان سید شار الیه عزیمت مجلس نشست آئین منازکته مشغول
 نواز شاد خسروانه کردند و نسبت بحضرت پادشاه و الاچاه مهرایهای و
 بنامه و آفریدند و بعد از چهار پنجماه که در دار السلطنة مذکور داشتند
 خدمت اخراج یافتند جواب مفاوضه کرامی حضرت پادشاه و الاچاه را که از
 کمال خلعت دوستی مرقوم خلم و داد گردید بود قلمی نمودند و موقی الیه یاد
 از امول مورد توجهان شادمانه گشته با تحف و هدایای لایق و مقضی المرام
 و شاد کام روانه هندوستان گردانیدند ساخته دیگر جناب علمی
خان بیکلر سپه قندهار است باشیر خان افغان که در اواخر این
 سال بوقوع پیوست و بدست آوردن یندی بهر نام پیری که خود را

ابن سلطان خسرو ابن شاه سلیم بن مغفور جلالت الدین محمد که بپادشاه
 نامند شرح واقعه آنکه شهربان ولد حسن خان بن عبدالقادر است
 افغان تربی که در زمان اعلیحضرت شاه جهان حقیقت مکان ابوالقاسم شاه
 نواله بیجه تابع و جراح کذا سلطان حسین میرزای جا که قندهار بود و در ^{هنگامی}
 که ولایت قندهار چنانچه در نسخه عالم آزاد گردید بقرین بیجی زایل
 حسن خان در مقام خود اقامت شوالست نمود و در سال صد و شصت و پنج استقامت
 بجزر استان آمد بفرمان حضرت کبیر شاهی سرفراز عیالی یافت و در ولایت
 فرامقامت و قرار یافت و فرخورد و حال وجه معیشت مرمت شد چندانکه در کار
 فرزند عافیت روزگار گذرانید پس شهربان کوه که خون در سال بود ^{بعد از}
 واقعه پیر محمد متاثر آمد در ظلال یافت شاهانه نشو و نما یافت ^{بعد}
 از فتح قندهار الکا، قوشک و مقام پدرانش را و اختصاص یافتن بمن تربیت
 و اشفاق شاهانه اصناف مضاعف پدید آمد در آن ولایت نمک و استغفار
 ما بین بیکدیگر قندهار باطلعت و انقیاد و مائور بود اما او از جمل ^{خو}
 و خوشی که تعبایات کونا کوز شاهانه داشت از آنها نمید که و نارسائی خوردن
 راس و تائید و در شناخته بعد از فوت کجی خان بیکدیگر قندهار که علی ^{تجلی}

پسرش قائم مقام شد خود را زود زاده روی پیش که خنده مشار الیه چنانچه ^{سینه}
 مردم عارفان غلبه نداشتند باشد سلوک نمیکرد و با تجار و قوافل هند وستان
 سلوک ناپسندیدن کرده طعمهای عینیت نمیداد و مزه دین از بد سلوکی و ^و
 و طلب و وضع او ناراضی بودند و ناسایر افغانان که طبع و صفات ایندولک و تابع
 خاک و خدایان خصوصاً طایفه ایندولک که معشیت و خیر علیین دارند سلوک
 ناهنجار میکرد و منبع بیکاری و منوع غلبه شد بدینجهان قیامین و خشت ^{المن}
 بود و علمبرخان از بیم آنکه مبادا تعرض بحال و خیر طاهر مبارک اشرف نبوده ^{شده}
 از حرکتها و احوال و اغراض منمود و از جانبین بخان واقع و غیر واقع بفرستادن ^{نشد}
 و در اول این نوع سلسله شتاد و تلخیص و الف و سبب و وجوه بیکاری و غریب
 معنی نموده در در السلطه قزوین سعادت بیالیه و دریافت و از علم ^{نشد}
 خان آنها را شکوه نمود و چون ترسیدند از فتنه حضرت بکی سنان و پیر و زده ^{نشد}
 اینچنانند بود و او را با انواع مراحم و لطافت نوازش فرموده مشمول تقیاد
 و احسان و لغام بیکران و حضرت انصاف یافت و در باب و مناسبت ^{المن}
 مرشد از بیم علمبرخان شرف اصداف یافت و کوشش و شرف از بد ^{ترک}
 جهان و خود را زنی و حسن سلوک با بیکاری بیکان و احباب و مردم ^{کران}

کرد اند

که آیندند و از زمره ملازمان درگاه امام و بر دی بیک شاموزا که مردی زبانی
 دانکار آگاه بود همراه او کردند که تا چند ماه همراه بوده و از بابا پیکر بیکی
 صلح دهد و مشا و الیه حسب الفرمود عمل نموده بازگشت و در اول خرداد سال
 واقعه ناکر نیز نواب کبیرستانی روی داد و شهر خان جمال و خود سری را
 از سر گرفته بدین سو که او روی در ترابند نهاد تا آنکه در ایستال که در اعتدالی
 در سرخان رسید اعتدال بخا و ز غم خود خواست که در آنجا رود و بلند آواز کرد
 از آواز بلند پروازی غم دست رازی بجا که قلم و پادشاه دنیا و فرمان
 فرمای عالم هندوستان است نموده علیم و خان از این حال آگاه گشت و با او
 اعلام نمود که قیام پذیر پادشاه ما و پادشاه و الانبیا هندوستان طرفت خصوصاً
 و دوستی و مسوکت و ایوم سید بر که ایلی آنحضرت در درگاه معلی محمد
 بیک ایلی نور بجا بون در هندوستان است و این غم موجب تحریک و ماده فشا
 است و لا ینفست و او را از این جبارت خود سری منع کرد و منع فشا و از قوا
 هندوستان نیز فاشه عظیم از ملتان پروان آمد در آنجا رود و اخبار را بعتدال
 و اطوار ناخبران شنید از خوف مضرت و جرات پشیمان نکرده و در آنجا
 ماند استغاثه به علیم و خان نموده که فرستاده استدلال کرده بودند تا حاصل

بجهات مذکور و بهم اعراض توایمهاون خائفی باجنود موافق ایشان
 پیشد و غریب نوشیخ و آنطرف کرده روانه شد شهرخان باجنود افغان ^{فوشیخ}
 بیرون آمدن از آمدن علمیرخان اطلاع یافتن بهر بخاری پیش آمد علمیرخان
 جمعی از مردم خود را به فوشیخ فرستاد که قلعه و خانه او را محافظت نمایند و خود
 با قشور و لشکر از آنست متوجه او گشته قیام بهر بخاری علمیر روی داشت خان و از
 بر صف سپاه قزلباش باخته آنرا دلهری و دلهری بظهور آورد اما پیچیده دلا ^{و ده}
 او مرتب گشته از حد ملات سپاه منصور ناب مفاوت نیاورده شکست
 و فرار نموده بجانب خجند رفت در اینمکه که نیری بعلیرخان رسید او اظهار کرد
 و بعد از جنگ و ظهور فتح اظهار نمود القصه حا که خجند شهرخان از قلعه ای
 و در آنحوالی بشهر و کسان خود را نزد خاک ملتان فرستاده اظهار دود ^{و دود}
 پادشاه و ابله های فراموشی هندوستان کرد و در باب قدها رخا لای ^{پاد}
 در دست علمیرخان جمع از جنود قزلباش با ایاصل فرعونت و قوافل
 تعیین نمود که ایشان را بقتلها رسانند و خود بجانب فوشیخ رفته قلعه ^{و قلعه}
 بدست آورد و ظاهر اهل و اسباب شهرخان را بجهت ضبط آورد و برادر و فرزندان
 اقوام او را گرفته پسری را که به پیری سلطان خرم و موسی ساخته بدو ^{و بدو}

وگویند که از بیم مضرت سلطان خرم جو از افغانان او را از دبدب ^ب افغانان
 آورده بوده اند و بدست شهرخان در آمد بود و در اول حال بعلت ^ع این کار
 در این قول کاذب اند نام شهرزاد که از او سلب نموده شد با خود کرده بود
 و در آخر اظهار صلح این سخن کرده تربیت میکرد و افغانان از حقیقت بعلیه ^ن افغان
 خاطر نشان نمودند بنا بر آن او را همراه بقندهار آورد و از افغانان ^ن چند نفری
 که طعن فساد و سرکشی میدادند با ایشان بود از میان برداشت و جمعی از جو
 قزلباش را در خوشنک گذاشته خود بقندهار معاودت نمود شهرخان ^{چند}
 در ولایت خجندیه برده از اخبار هندوستان و باعتبار طبعه افغانان
 از معاودت مشوایان حضرت پادشاه و لایحه فرما فرمایند وستان ^ن پادشاه
 کشته از ولایت خجندیه فرزند و جمعی کثیر از ولایت بغریب و ضون با جود ^{متفق}
 ساخته بودند نام محلی که در حواله خوشنک است از طبعه خلیاش که در خوشنک
 بودند از او خائف بودند و آمد و شد خوفاً از نزد آن راه دشوار گشت ^ن علیهم السلام
 بدفع شراب و موازی ده هزار کس از قندهار آمد غریب آن طرف کرد چو از کول
 پنج روزه عبور نمود شهرخان از آمدن او خبردار گشته پای آقامت طبقات افغان
 که بر سر راه بودند سعی بدین فرض از سر او بر آگند کشته و او طلب از نطفه ترنج ^م

خود فرار نموده بطرف خراسان مابین بلخ و کابل رفت و الیوم بهر سما
 در میان خراسان بسربرد و علیه را خان قلعه قوش را استقام داده میتا
 سرحد را اسق و نظام نموده راه نزد قو اقل ایم و کشته کرده اند بجای
قندهار عود نمود و آن سوی عبد که در ایام غیبت علیه را در قندهار
بظهور آمد آنکه بعضی از سپه و لشکر افغان اقوام شیرخان که در قندهار بود
با کرده هی از سیر بجای ناقص عقل هند است فلان نصف نمودن قلعه ها
با آن پیر محمول افغان نموده اراد مکشتن جانشین میدند بیام قبایل
و نیز روی دولت قاهر مستحطان قلعه از غلغل و آشوب افغانان و محبوب
از دولام بوال لفظ نوا نه ند خبر دار کشته نمود دفع قندهار کردند و آن سوی
با چند نفری خود را از برج و بار قلعه نوا فرار نموده خود را بحوالی برخی
مقام افغانان شیرخان رسانیدند و را تجداد از خبر دار کشته اند پیر
بار قنائیکه او را کند نمایند بودند که قندهار فرستاد علیه را بجای
ارباب فساد و رفقای او را بقتل آوردند پیر چون نام پادشاه داد
داشت بد رکاب جهان نیاه فرستاد که در ارباب و بیا نچه صلی و لشکر قاهر
باشد بظهور آوردند و چون حقیقت مدون کذب معلوم نبود او را بپوش

سپردند که در قلعه طرک نگاه دارد که بعد از ظهور حقایق حال بدیاض صلاح
 دولت ظاهر بوده باشد بجلال ابد و اکنون در میان مرغوبه قلعه مذکور
 بفرست خاطر روزگار میکند و اندر چند رقت علمه دران خان مرتبه
 بر سر شهر خان و واقع مذکور در سنه قوی اهل اتفاق افتاد بنا بر
 سخن در این سال بجز آن پر دولت **موقوفات** که در این سال عالم افانی
 بدو کرده اند و هر چنان خاکم لرستان که تربیت کرده و نواب کهنستان
 بود از مرتبه نوکری سلسله شجاع الدین والی لرستان فیلی که بزرگوار
 اشهار دارند او را بر تبه االت و خان لرستان در حکومت لرستان را
 از حکام و ولایه سابق نهایت استقلال یافته بود و آمدت سوسال بر
 حکومت نگه رده و بمنزله نهایت تخفیف افتاد نام یافته امر آملی اطاعت
 انقیاد که هرگز حکام و ولایه سلسله شجاع الدین را نکرده بودند باو میکردند
 و اکنون در مدت حکومت پاس حق و ترتیب و تمکین را که تخفیف بولج داشتند
 از رسم اخلاص و بندگی و جان سپاردن فرو گذاشت در این بعد از عاریت که با
 رسم بیک سینه از بار و مبد در هر سینه هلدان نمود و حضرت باختر لرستان
 که تخریب اشکر نموده بدو التسلیم بغداد آید و لرستان و نیز کشته بغاوت

شاه و پدید خان پسرش در اردو معلى در ملازمت اشرف بود بجای پدر مشغول
 کشتن حساب الکمر و قنبر لاریان شد با لشکر و قشور از آن شهر بدارالسلام بغداد آمد
 مغز و مخمر و مخدات خایم دارد زمان نیک ناظر پونان که بعد از فتح شهر
 روانه درگاه معلى بود در راه مرید کشته با لاریان پست چنانچه در طی
 وقایع شهر در مرقوم کشته مشارالیه از مردم محال نیز نبود که در آنجا و
 در سلاک غلامان خاصه شریفه انتقام باخته بود و نوای کینه ستانی جوهر
 کار دانی آن صبیله کمال او شا هک نموده مورد تندی شاهانه و روز بروز از
 وفور اهلیت کتل و کار دانی به خواست و امری که امور میشد و وفور رضا
 خاطر اشرف بقدم رسانیده منظور نظر شفقت و تندی کرد بدینا آنکه بجز
 نظارت پونان سرکار خاصه شریفه سرافراز کشته از حلقه پیران سلطه افکش
 و همین خدایان و مستخر بود و عزت و اعتبارش بگذرد و بعد از واقعه خمر
 دستور در خدمت نواب همان خانانی مغز و مخمر بود در حقی که بقیه لاریان
 مأمور کشتن مصیبتا سیکری علاء امتضبتک صاحب اختیار و ازده هزار
 جنود تقی کچی کرد بد و خدمت آن مرچوئه لاریان لاریان چدر و قایع بیلا شمل قوم
 کلک بیاز کشته بقدم رسانیده دستکام مرچوئه خود و سبلاست نفس و خوش

موصوف بود و در آیام افتاد و مضرت از او با حد نرسید بعد از فوت او منصب
 نظارت پوناث بولد شد و چند شریک تفویض یافت خواجه جلال
 الدین اکبر غوربانی وزیر خراسان که از اکابر غوریان و از رجال خراسان
 بنا بر ظهور اخلاص و دولت خویشی که در زمان استیلا و ازبکیه در خراسان
 ظهور یافته بود در سالک ملازمان درگاه منظم یافته را از غور وزارت کل^{۱۳}
 سر بلند یافت و با وجود آنکه در آغاز منصب زارت ضعف باصره می یافت
 و رفتاری همه و چشمش از دیدن عاجز گشته بد منصب ملاک و برقرار بود و از
 وفور کار در آن مدت بهستال با عدم بشارت و نابینائی با مرور زارت قیام
 مرچبث الاستقلال بان شغل عظیم مشغول داشت و در سال اول بواسطه
 جهت تنگی عاقلان خود بد رگاه معلی آمد در اشای سفر بغداد در راه مرگش
 بعالیه قاپوش در محاسبه صاحب تر است بود و ملاک و رفیقان کل داشت
 بعد از فوت او خواجهر سیک خراسانی وزیر خراسان و میر ابائی ولد خواجه جلال
 الدین اکبر ملاک و مستوفی گردید و چون فضا با سال یونس بل تواریفت شیخ
 و قاضی قوی شیک پزداد آغاز سال فرخ فال قوی شیک مطابق احدی
 و الف سال سیم جلوس شاه محمد شد و در خوشترین مقام سعادت تمام

که از فیوضات الهی و استیاری جنود اقبال فوقات عالی که بجز بر پوست
 ترین حال و لای دولت ابد بودند که به نواب کامیاب خانماذ ظل جلالی ^{کام}
 جنود اسلام از خواص و عوالم بشرف زیارت عتب عالی و مرقه نور سینه حضرت
 سید الشهدا و لب تشنگان بادی که بر لب مشغول داشتند و دیدن سعادت
 که از کحل الجواهر تراب اقلام زائران روضه مقدس و عاکهان مشهد عطر شاد ^{شده}
 و بیانیات عافزد و صغیر بنیادی دلکش اکس نور و کز را اوازه همان ^{نور}
 در قبه بیکو فلک انداخت و برید بر سجالتی مبارکه و قدم دل را زانو مبار
 در داده بنیم غنیمت روضه ربیع روح بنای در کمالد نور نشان شهرت آن
 و کل مدینه ابرائیزی جمعه راه رسیدگان جنود فرودین از کرد و مضار ^{شده}
 شود داد یعنی آفتاب غلغله که شمسوار کردون خرام طارم چهارم و سلطان ^{چار}
 ایام قمریان مفت اقلیم غنا و لجرام است بنا بر پنج شب جمعه هفدهم شهر شعبان ^{هشت}
 ساعت بود و دقیقه از شب مذکور گذشت سائیر فتح و فرخنده که بر اثر ^{حمل}
 انداخته موجب راحه روح و پیرایه بخش صد کوفه فرخ کرد پس اساس فلک ماس
 دولت و کامکاره از سر بلند کرد ذکر توجه حضرت اعلیٰ عز من زبات
 ائمه طاهرين سامره و مقام غیبت حضرت صاحب العصر و الزمان ^{عجل الله}

غزیت بمسافر خلافت ^{سنت} معطوف تا چنانچه در سال گذشته مردم کلاک جواهر
 سلاک کردید شهریار کامکار و امیر نامدار و عساکر فیروز شکار بعد از فتح
 و دفع دشمنان بکربلای معلی آمد بسعادت زیارت مرقد متون خالص العباد و
 سعادت انتم اشرف کشتن آیام نور و رحمت افروز را در آن بقعه بیست اسنا
 گذرانید و خدام عالم مقام و سد آنرا اند ملک اشرف و آریاب فقر و خلایک
 صیلا و نواز شات و صدقات خوشدل فرموده از آنجا بمرطوان عزیمت
 حضرت شاه ولایت مصدوقه کریمه ائمه و لایکم الله متوخی بخت اشرف کشته
 بد آن سعادت عظمی شرف گردیدند و ندوات و صدقات بار بار بحتیاج ^{نیان}
 و از آنجا عزیمت دارالسلام بغداد کرده بفرز و ولقبال عنان غزیت بصوب
 عراق انعطاف داده در اول ماه مبارک رمضان بارالسلام رسید ده روز
 آن خطه اقامت فرموده با نظام مقام مرور بآنجا برداختند و جموع فرح چنان
 غلامان و یقینچیان رکاب قدرا بعباوت صفی قلجان شیر علی پیکر سکی عراق
 تعبیر فرموده در بغداد گذاشتند و تعمیر قلعه و شکست و بیت برج و باره که
 محمد خان استاجلوش حسب المقتضای نظام داد و بعد از رفع خاثر از مقام استاجا
 عزیز زیارت حضرت امامین همامین ثنائین عسکریین علیهما التحیه ایشا فرموده متون

ستر زای شدند و بدن سعادت نیز مستعد گردید و سکنه آن مقام شریف پیدا
 که بجهت حوادث و آشوب انقلاب روزگار آند و برپیم مضرت عراب در اینجا
 اقامت نمیتوانستند نمود از آنجا پیر و آملی در مکه نام علی از علمای اهل
 رعایای طایفه مزبور در روز سیم از آنجا کوچ فرموده از راه مورا لوم و لاکه نشسته
 در هزار و اماره بار دوی لغرق پیوستند و از راه پل افات روانه شد و در ^{حله}
 سان عساکر ظفر نشان پر و لخته امراء عظام گردستان و لرستان و سایر
 محال را مخصر ساخته مرگ بولایت خود رفته سایر عساکر منصوب از ^{حاجان} و
 و غلامان و تنگچیان بعد از ساز و خست یافته بنابرک او طاعت یافتند و ^{را}
 جلالت با مله زنان رکاب فلان منزل منزل مرحله پیمای قائله فشا بودند ^{فصله}
 نوی سرکان که الکاء امام قلیخان پیکر سبکی فارس بود سر روز توقف ^{فرمود}
 همان خان فشا دالیه بودند و او خدمات لایقه تقدیم رسانید و از لغزار ^{خند}
 یافته متوجه فارس شد و برادرش را و دخان بولایت قراباغ که الکاء او بود ^{خند}
 یافت و موکب نصرت نشان متوجه دارالتسلطه اصفهان شد بنابر ^{شعر}
 ذیجیح الخرام بمقر سلطنت و خلافت رسید بفرز و اقبال و در ^{کتاب} و لغزار
 نقش همان ترو و لاجلالت فرمودند و بفرایمال در مقر سلطنت پیر و آل رکال

شاد کامی و عطف و لجلال بسر برده بعد از فراغ از مشاغل امور دولتی و فرما
 روئی بر سر محبت و نشاط شکار هجرت از ایام طر انور بودند و قایم
 که در این سال بظهر پیوست از سوا الخ اقبال که در دار السلطنة اسفها
 بظهر رسید اطلاع یافتی که فزاران فرماست که در ولایت روم محبوس^{نیل}
 در قضای سالهای گذشته زمان حضرت کبیری شانی در نسخه تاریخ حال اوزا
 عباسی مرقوم گشته که شمس خان قراقرها که طاعه لخصه بودند و در هنگام
 مراجعت شمس خان با وجود آنکه مرد سپاهی کار بدین خبره کار بود نیز عانی
 در وقت مراجعت بتعاقب ایشان از قلعہ سرز آمد از قضای الهی و سرشت
 آسمانی که فزار روم تیر شک اوزا به استنبول برده بودند و در آنجا محبوس^{نیل}
 و در زمان جلوس سعادت مانوس حضرت خانانی که سلیم خان شمس الدین پوی
 ذوالقدر بعد از شمس خان خاک لخصه شک بود هنر مورت روی نمود^{نیل}
 از واقعه شمس خان عبرت نگرفته باطلی از غازیان شمس الدین نوری بتعاقب ایشان
 از قلعہ سرز آمد از حکمت بالغة و ابی او نیز که فزار گشته بدایر برده و در آنجا
 نگاه داشتند در این سال که بعد از واقعه حلقه قریب بدو هزار نفر از کوفزاران^{نیل}
 و شهر فرور اجتناب پذیر در شرح و قایم مذکور مرقوم گشته از طاعه و اوسط^{نیل}

بیکرانه فوخت و عطایای الهی ازاد مطلق العنان گردانیدند این اخبار
 بدستنبول رسید ارکان دولت سلسله آسمان در برابر این کرم علیا
 در مقام اطراف خانان مذکور در آمد شمس خان را اعزاز و احترام نموده
 بکر نزد خضر پاشا سردار فرستاده مقرر نمودند که سلیم خان را نیز بایکد قهر
 قزلباش را که در آنجا بوده همراه کرده روانه دیار قزلباش نمایند و خضر پاشا
 ایشان را معزز و محترم باقیان یکی از چاوشان معتبر روانه نمود و مکتوب صحیح
 چاوش محمد متاثر علی نوشت اظهار اخلاص و خیر اندیشی طرفین نموده
 کامیاب خانانی را با حضرت خواند کار و همبها الحرد و ستی و رفع فساد و غیره
 بود و اظهار کرده بود از اطوار طرفین را بحد دوستی و رفع خصومتان هر یک
 رسید بنا بر این در این سال از طرف عساکر روم حرکت نشد و از این قول عثمان
 اندیش می مکتوب می رسد روح بود خوانین میز پروردگار السلطنه اصفهان بشیر
 آستان بوسه شرف کشته حکایات زبانی نیز از مقلد مصالحه و دوستی کسفاش
 نموده بودند معروف داشتند و از این طرف نیز چاوش مذکور را بعنايات شاهانه
 افزون نموده علم پاشا کسک اعلا و ذوالقدر پاشا و جمعی دیگر از عظامه و اعیان روم
 که گرفتار شده بودند بامواری بیست هفت نفر اطراف فرموده همراه چاوش و شمس

و جواب مکتوب خسرو پاشا بر پنج خبر و ثواب قلمی شد جانی بیک صاحب شالوار
بر رسم رسالت ایلیچیکری تعبیر فرموده نزد سوار و فرستادند و در مکتوب
عنایت سلوب شاهی مرقوم گشت که هرگاه از آن طرف در مقام صداقت و ^{دوستی}
بوده در رفع غایله حضورت و نزاع که منتهی انواع مکان و جو زری و زلزله
مسلمانان طرف است سماعی باشد نوآب ها بوزن که از خاندان و کرامت
چو اسماعیل بنیم چه بهتر از اینکه از بین مواخفت و دوستی طرفین کشته شوند
مرفور و آسوده خال بوده عجز و رعایا که و دایع بدایع الهی اند با ایمان هم ستودگار
نگردند و نفوس و دمای خلافت محفوظ بوده باشد و جانی بیک و خادش را شاد
امید که آنچه بموید خلق الله بوده باشد از ممکن غلب غلبه ظهور یابد دیگر
از وقایع و سوانح واقعه لیس غریب و قضیه عجیب طغیان عجمی
سفینه از است که از ناثرات فلکی و گردش افلاک و انجم در دار السلطنه قزوین
بنظهور آمد شرح واقعه آنکه در وینر نام شخصی مجهول در کاخ و آباد نام ^{موضع}
قزوین مسکن گرفته در کنار زهد فرشی کشوده اظهار کشف و کرامات می نمود
ساده لوحان انرا که بهر پ و مشون و از راه رفقه خلقی کثیر از نیک و ناجیک است
ارادت با وفاده بودند آنجا حاصل اخبار مقامات و اوازه کرامات و معجزات

در اطراف و جوانب شیوع یافت از هر طرف نذورات و هدایای آوردند و
 از جمله هدایای آن که بر نایب آورده بحیل و تلبیس یکدیگر و مقدمه کفایت متفق
 واقع افتاده و موجب ازدیاد و اعتقاد عوام گشته باین دربار متعبدی
 نهادند که خود را نایب صاحب الزمان میپندرد و گاه خود دعوی مهدویت
 و عقیدت خود را در پرده نگاه داشته روزگار بوعکس و وعید میگذرانید و ^{محتاج}
 سرکار او و جمعی رویشان و موافقان که با او بودند بر وجهیکه سزاوارست
 باشد در محل اقامت و آماده بود و حکام و عالیان و ارباب نیز او را در ملک
 فقر و ارباب سلوک و زمره اهل الله شمرده بقدر مقدور لکن از صبر کردن در
 باجمعی که بر زمینان و موافقان که چند نفر آن از سادات و اعیان این ننگین
 سوار و پرافتخار بشمار آمدن اول بدو ضایع دار و غشیمه که شاه و پسر خان یک
 تر خان ترکان بود رفقه او را بهرین ظلمت بیند ملازمان از جمعیت او گاه
 از غرض احتیاط از ملاقات مانع آمدند و از برآیدن دار و غشیمه زاده اقبالیکه
 مرادش و قریبستانان شمس حضرت امام زاده بر کواری موسوم بشاهزاده حسین
 علیه الباقی الحقیقه رفته و رحمتا و استنان حضرت امام زاده فرو آمد و فرزند
 دار و غشیمه اعیان شهر بود و چون ظاهر شد که جمعی که برافزار با او هستند

داروغه و وزیر و کلانتر از فوط الحباله در شهر حار زده با حصار شاه سپه
 اشوار میبایند بعد از اجتماع خلایق غریب آن طرف کرده ولی سلطان شاه
 روی رفت که از و معلوم نماید که غرض از آمدن شهر باین کثرت و از دحام
 و سلطان باغوالی رسید جمعی که با او بودند دست بپوش و تنگ برده زدند
 و از آن بای در آمد از شاهد ایغال پیر و پیمان هجوم آورد مردم را که بایشان را که
 در بیرون حصار بود گرفت و تصرف شدند سایر مردم که سوان ایستاده بودند
 از هجوم اندیشید راه فرار پیودند و هر که متغایب و آمدند از فوط الحباله
 باز کردند در ویش رضا با چند نفر که در اندر و حصار بودند بمداخله
 و از طرفین جمعی پیر و تنگ کش شدند و چند نفر سفیان از اوس سفینه
 جنگ و جدال اصرار نموده همگی عرضیه پیر و تنگ شدند در ویش رضا بقتل
 و آن فتنه فرو نشست و سرها مقول از با چند نفر که زند بدست آمده بودند
 بنظر اشرف در آورند در و مقام تقشیر در بنایه اعراض فرموده اما در فرزند
 بغض پیروی با اتفاق او کرده جمعی که آزار و اذیت رسید بالآخره حمل شده
 لوی اجتماع و عام غریبان از داف اذان کرده ابوالبین گفتگو سوار شدند
 ساخته دیگر منضوب بکشتن حیدر سلطان قویله حصار لوم و ملو و لایند

که حکام تنکابن کبلان بودند قبل از آنکه یکی از غارتان قویله حصار لو خلیفه نام
 باجمعی شکایت او بدو رگامه معملی آمد بعضی حکایات بعضی رسانیدند و نواب
 خان قاضی ایشا را تسلی داده باز زد او فرستادند در سفر خلد و مشارالیه خلیفه
 مذکور را با انتقام آن شکایت بخود سرقیل آورد روزی در خدمت اشرف در
 مسی شراب بدو نایب گشتن او را در مجلس حبش بن اظهار کرده بدان حرات
 نموده بود افتخار کرد و ایمنی مزاج اشرف کران آمد تا چون وقت مفتی باز
 خواست نبود تعاقب نمودند را بر او فتنه شوی سازند و کشتی که از او طلب
 بودند مختلف نموده نفرستاد و ایمنی اخراج مقدس شد حکم شد که غلامان
 از غلامان با این غلامان با نصف صفات دسوری میرزا محمد تقی و وزیر دار
 رفته او را گرفته بدست و رفته مقول هد که بقصاص خود خلیفه مقول شد
 و آن غلام با چند نفر از غلامان به تنکابن رفته در جوی که از شکار یک شتر بود
 اشرف را ظاهر ساخته او را گرفت و طلب خلیفه کس فرستاد اما عملی که
 میباید اجاعه قویله حصار لو نمکین نهند پاورش جوان کشتن او غنایند القو
 بقتل او میرزا تخت و ورثه خلیفه نیز حاضر گشته شمشیری چند بر جبهه او زدند
 پوست او را کندن برگاه کرده باصفهان آوردند و غیر المان را بر چند روز

دار قیو آویخته بود و قشور و لشکر او را با برهیم سلطان ولد خلف یک ^{سوار}
 که بر قشور خراسان مامور شده بود سپردند با آن خوه مشار الیه بر شتر اماران
 و سرافراز کشتن الکاه تنگابن با و حرکت شد **و قایع منقوعه و سلاخات**
که در آنرا اینها بنامه ^{چون} فاعله ایست قوم پسندید و مقناسی است قلم
 که در آن روز از شرف کاه دور اندیش و جهانداران کار آگاه مصلحت کش
 حرم و احتیاط داد و جمیع امور خانه سلطنت بجهت استحکام بنیان فصره افز
 کرد و مستظان کارگاه معکوز از آن چنان نیست و فاعله جوانان انشاء و شرف
 از آن کر بزد بلکه جزو اعظم ملکداری ممالک بود و هر چند مراد ^{کشت}
 بروی منظر و ملحوظ دارند فتنه گران پهموده و واقع طلبان تنه گران از د
 سر ادق ناموس سلطنت کونا کشیده باشد که هر آینه بجز و افکار عقلانی
 اندیش معنی عبارت شریف و صریح خبر کثیر است و هر چه در واقع و روشن است
 و پادشاهان ساری کاه را با احتمال فساد و افتاد در رفع و قمع اصول و
 شرافت شمار بکوش و بیخ و سر زشت نیست بلکه اگر اندک هادوی در اطاعت
 فتن و ففور یا قوه رود و شرائط حرم و احتیاط دور اندیشانه را سهل انگار
 در اندام آن خلل شود کاه باشد که از آن مخاذه روی نماید که نقصان آن بدین

و دولت سرای کند و مدبران کار دید دولت و مستظمان امور کارخانه
 آنرا سرما به عقل و بی پروائی سلاطین شمرند چنانچه بریز کار گفته اند
نظم ظلمهای که بعالی میباش هم عدالت ولی ظلم نباش بنا برین
 تمهیدات نابته الارکان در اول و آخر سال بمقتضای هر نوشت آسمانی بعضی
 بجزایک کار فرمایان قضا و کارکنان قدری اختیار از پرده مخافته و اول
 از آنجه قتل و کلاه و عیسی خان قوی باشی مکرل کشتن بپایان بکرمه
خبر کیمی شاه جهان **دعا** بدین این مقال و شرح این احوال برسد الی حال آن
 است که بعد از وفات آن بزرگوار حضرت کیمی شاهی ارکان دولت و علمادش
 سفیدان و طایفه و هر طایفه بلعوم سپاه و مستوایان درگاه استنباه
 از هوال بنواخته جانگام و پیمن و فور مازندران مضطرب احوال سن و
 کم کرده عاجل احوال و پادشاهی را بر سر سلطنت صاحب شمرده هر یک را
 میزدند و هر کدام اندیشه دیگر میکردند بعضی ازینک مکر و مخدات را بر سر
 سلطنت سخن از پادشاهی امام ظلم برادر صلی ثواب کیمی شاهی مکر
 میکشند و دعوی بنیائی او میفودند و ای که پیر و در پیران بهنج ظلم برادر
 نام و عنقریب بسحر دست و غما میزد و چو از دودمان پادشاهان صفویه

کسی در پایه سر پایی نبود و اکثر مردم از وجود قابض الهی و نواب کامیابان
 در اصفهان شرف خور داشتند اطلاع نداشتند جمیع غره را بخاطر حضور خود
 که پسران تورچی باشی از جانب پدر از دودمان صفوی بماند و اولاد سلطان چند
 و بنی اعام سلاطین جنت عکس و از جانب مادر در خزانة نواب کهنستانی اند
 شایسته رتبه و الایسید محمد خان پسر بزرگ تورچی باشی است که جوانی در
 هجده سالگی در کمال شکوه و سطوت و نمایان عالم جلای او را بر سر پادشاه
 متکبر مینماید ساخت که او از جلوسش با طراف و اکناف عالمک سرد
 و از آن طرف قدرت و افتدار کوچ کرده از مازندران بپروین روم و چین
 مذکور میشد العلم عند الله که چرخ خان زاهد در نامه غلو داشته در
 اینجا بکایت با تورچی باشی در میان گذاشته و آن شهر مردم غلای رانی
 نشد جواب داده بود که سلطنت و پادشاهی حق خانوادة شاه امیر
 طهماسب است که بشعله شمشیر آید و مخالفان با دپیای خاکسار را بذا و از
 فرستاده مذهب حقانی عشیری را ظاهر و هویدا گردانند در عالم منتشر
 اگر چه نسبت عمر آدمی در این اتما همیشه تنگ و ملازم آیند که او غلای پرور
 سلسله بوده ایم طریق آداب و فنون را که است که اهلای این عیال غلای که از درگاه

احدیت باینجا نوازه علیه فایز گشته بقدر همدور سعی نمائیم و حالاً شریف این
 موهبت الهی بر قامت قابلیت این شهر نوازه نامدار شایسته و برآزده است
 و برخلاف آن سخن گفتن که بوجال نمک پروردان این سلسله نیست و اگر
 از اراده بجهت وطنه و نوقم مکافات دار سپاست که در زمان نواب
 سنانی نسبت بشاهزاده مغفور صفی میرزا نوازه محضه صد و نوازه
 از من همراه زیاده از شمایی ادبی مرزده سخن در این نوازه بجائی رسانند
 که اگر شما سرفتنه دارید و این فکرهای حاصله مانع شما را شورید و اگر
 همین خطه کس نمانده سر هر سرپر خود را بر بی آردم که دیگر ذکر این
 مقدمات نشود چون طرح چیز نیست ترطآن گفتگو کردند و چون این
 از انهای محرومان سر پرده غریب خصوصاً خواجگان بان بعضی از سر پرست
 و نواب کامیاب از گفتگو آگاه بودند از حال و در اندیشی و حفظ این
 شک نیست که این غمی همیشه در ضمیر این و باطن قلبی موطن بسوخ دارد که
 سید محمد و دایم مشعل همیشه بدماغ دارد و در نیست که از بجز نادانی
 سلطنت در سویدای خاطر شرح بلوه میفرموده باشد خرم و گشتی از مقضی آن
 بود که دان شریف خود را از شر بدخواهان محافظت نمایند و هرگاه بشکارت

میبردند رفاقت و که همیشه بافتنک و براف در شکارگاهها در ملازمت
 و در شکار اندازی قصب السبق از افران میبردیم کرم خاطر نور بود و
 باد و لحوه امان اطهار احتیاط از مضرت و آسیب و میفرمودند همگی دفع
 و رفع مظنه خاطر اشرف مبالغه های عظیم میکردند چنانچه خان بجهت آنکه نقد
 سابق و گفتگوی ایام ارتحال نواب کیم سستانی حسن پوش کرد و زیاده از ^{سابق}
 اطهار یکجایی کرده در اینماده بر بن غلو و مبالغه داشت که می گفت از سبابر
 دختر شاه عباس احدی را غیبیاد زندگداشت که بر نشو و نما رسید بنکار
 اشرف خانانی در دفع پیران قورچ باشه حازم کشته نایب خیر العجز ^{نیکو کرد}
 آخر را یافت که دیدهای ایشانرا از دیدن عاقل گردانند در آن اوقات که ^{نور}
 باشی اطهار حواف استغفا از منصب ترددات مورد وک میفرمود سلطان ^{السلطان}
 خلیفه سلطان نیز که بشرف ضاهرت نواب کیم سستانی سرافراز و وزیر ^{الغیا}
 الدوله بودند چون آن سلسله از اهل صلاح و فضایل بوده شافل مشاغل ^{نی}
 کمز بوده اند و در زمان نواب کیم سستانی که بتکلف و زراف دیوان ^{العلی}
 الی شرف طوعا و کرها رضاجوی خاطر اشرف کشته چنانچه در تاریخ عالمه ^{مسلطون}
 اسف بدین سیوه ارجند و ریشه بلند بری یافت و چندگاه که بدین شغل ^{ای}

پراخت سلوک پسندید با خلق الله کرده حفظ و پارس خاطر که اینی نمودند
 و بعد از ارمغان آنحضرت که تخت فر و زینت پادشاهی و اوزن خوشید^{نک}
 ظل الهی بوجود شریف حضرت علی^ع داشتی یافت یومافوما انوار شفت
 و الطاف شاهان بر وجات حوالش می یافت اما چون شغل و تزارت امر
 خطری است و هر چند در مقام دنیوی جانب خوار منظور دارند اما چاکر^{حجت}
 انظام امور دولت مرتکب بعضی امور خلاف شرع گردید بنا بر ملاحظه^{فضل}
 و صلاح بالکلیه خود را معاف داشت و اوقات شریف را با امور دنیوی^{نیایشن} معطل
 نمیکرد و آنستند غایب و که او را از آن خدمت معاف دارند در ایام غلوی بسیار
 میکرد و بدکان اشرف را در اینوقت که آغاز سلطنت و پادشاهی آنحضرت^{است}
 و غافل و دولت از هر طرف در مقام انتقام و باجواز و ایضا و احتیاج تمام^{حضور}
 جمعیکه بشرف قریب سرفراز باشند دامن از مراقبت در چید و پیلو^{و نش} او را
 خالی کردن بخاطر انور و خطور میکرد که نتیجه تا اخلاص است با در صفحه خاطر
 طرح دیگر کشید اندکجهلا با انواع و جو و حزم و احتیاط مقصود آن کرد بد که خاطر
 اشرف را از اخبار این تفرقه پاک ساختن خود را از این غنچه فارغ سازند در^{دست}
 جمع اول و ثوما و رجب که در حرم سرای مقدس حسن خضر النبی علیه السلام انعقاد^{فتنه}

جميع بنات مكره شاه كهنهستان در آن جشن بودند رستم بيك سپهسالار
 و چراغ خان را بدفع پسران قورچي شاه مامور فرمودند الايشان بمنزل قورچي
 باشي رفته پسران او را طلب داشته اظهار نموده بودند كه نوآبادشون بيرون
 ايشان در آورده و راضى نيفتند و قرار يافته كه الايشان را بقلعه الموت فرستند
 كه در آنجا باشند قورچي شاه رضا جوئى كشته هر سرباز حاضر را خنجر ^{ايشان}
 سپرد الايشان ناچار را باغ آورده در آنجا بقاله آخرت فرستاده همان محله ^{بها}
 ايشان را بنظر اقدير آوردند رستم بيك سپهسالار را بمنزل خليفه سلطان
 و رستم خان را بمنزل ميرزا رفيع صدر فرستادند چهار ديگر خليفه سلطان و
 پير ميرزا اعظم رضوي كه داماد خليفه سلطان بود و يك پير ميرزا رفيع صدر
 و دو پير ميرزا رفيع را محمول كردايندند يك پير ديگر ميرزا اعظم را كه در مشهد
 مقدسه با پدر مي پود بمينوچرخان حاكه مشهد مقدس حكم شد كه در يها نيز
 از بدن فاطمه اخنه چهار پير حسن خان اسناجلو را و دختر زادهها سلطان
 ميرزا ابن شاه جنت مكان شاه طمااسب بودند حكم قتل شد علاوه بر اينچند
 مامور كشته در بلكه قم و ساوه بودند هر چهار بقتل رسيدند خليفه سلطان
 حباستدغا از ميرزا بك معاف و ميرزا رفيع از منصب صدر از عزت كشيدند

تفویض وزارت دیوان اطعمه بمیرزا طالعجان بن خاتم سیک نصیری الازد و داد
 در خلال اینحال انوار عواطف پادشاهی بر وجنان لعل عالیناب میرزا ابوبکر
 ابن مرحوم خاتم سیک نصیر الازد و داد که شمه از صفات حلال و فضل و کمال
 حالات حبیب و شبیه آن سلسله علیه و حقیقت عزت پادشاه از منصب جلیل القدر
 وزارت دیوان اطعمه در نسخه مال الازد عیسی رقم تسلیم یافته و در زمان جلوس
 میمنت مانوسها چون مورد الطاف شاهانه کشته مانوس و جلیس محفل مقدس
 بود چون شاد سبکی این منصب عالی از ناصیه اقبالش ظاهر و نمایان بود دیگران
 قامت با استقامت شرایب بر خلع کراوی امر است که بخشید به تفویض منصب عظیم
 وزارت دیوان اطعمه سرافرازی یافت سخن پردازان سحر پرور و سحر آفرینان
 کسرتوابع مرغوب یافته در سلك نظم کشیدند از آنجمله عیسی احمد بوقار
 براین شهور تاریخ باز کرد باصل خود همه چیز تاریخ یافته تاریخ روان شد از آب
 از سرچین دولت خزان محمد صالح برادر مراده را فرمود در سلك نظم کشید
 برشته تاریخ انظام داد و ملتی المالک میرزا عبدالحسین برکت یافته بود تاریخ
 کینه اولد و نیز طالعجان مسند وزارت بنوی است که بخشید و کلان اعتماد
 الدوله را نازکی داد **نظم** ز نو دولت بلند آوازی یافت نگارستان

ناز که یافت و ضعیف و شریف از وقوع این امر مستر و شادمانی نمودند و
 الحق حقیق بمرکز خود قرار گرفت تفویض منصب صد ارت و شرع پروردگار
 نواب و بوستان سلامت و سداد سلاله و دودمان فضل و اجتهاد عار و
 ربانی کاشف اسرار و زمانی المختار با خلافت مبرز الحبيب ابن المتین
 المحقق خاتم المجتهدین و ائمه علم الانبیاء و المجتهدین امیر مدینه الحسین
 کریم جلی علی کشته از مغاخر جاه و فضل و افضل الشریع در نسخه تاریخ عالم ارا
 سطوار است تفویض یافت الحق ذات حمید صفات صد ربوان فضل و
 وجود و نایب الجود و مصدر اثار سخاوت و همت افعال در تواریخ و تفویض
 از عدول مؤمنین و ایشقان و مهرمانی با خلق الله عموماً و طلبه علوم و
 واقفان خصوصاً در درجه کمال رانجام مطالب و اسعاد نیاز و مسئول
 از ارباب علمای مختلف بسؤال و عرض متقابلیت و مقصد و راه هر کس در نور
 دانش و پیش برایشه خویش بر تواند گذشت پیش از عرض مدعا کسور تفویض
 دانند عرض غنا نموده علی الفور مثال لازم الا مثال بوضع نم موقع و غنم
 محمد صالح بر آمدند که کتب تاریخ منصب آن منبع فضل و رشاد است تفویض
 یافته در سلاطین نظم در آورده قطعه تاریخ شکر خدا که شاه صفی سید الله

کش خل خوشانه نارنج دولتت ذکرش مدام شکر عطا پای ایزدی
 مکرش همیشه رونق کارش رعیت مدحی گردید است پی شرع پروری
 کافاق دیر سائید عدلش بر لعل است جودش مدام مدام روز و مقدار است
 عدلش همیشه مافی آثار بدعت است نامش بود نام رسول خدا عیان
 در ابدان لطیفه هزار گوشت است چون میدهد خلق شرع نبخیر
 نارنج این عطیه نبی شریف است ساخته دیگر از وقایع مفتوحه اندک
 دیگری از تعین صاحب صلب خورشید کریم بجز انجان چو سالیه
 از سایر شیخ العارفین مقرب درگاه سمندانی شیخ زاهد جلالیت که پیش
 سلطان الانعام و برهان الاسفند شیخ صفی الدین اسی قدس سره بوده
 و مقام اصلی ایشان طوالتش حدود دارالاشاد ارباب است و پیران و سادات
 که بامر تولد و خدمات سرکاران روضه مقدسه قیام داشتند و اینها
 شیخ شریف بیگ پدر و مولی الاستقلال سرکار فخر انار و در دارالاشاد
 مذکور خاک و صاحب اعتبار بود و باورچو ایشان هیچ آنکه در زمان او
 شجاعت و زاده اعتبار از والد او نمیکرفتند و میخواست بنابر فریب و منزلت
 که در خدمت حضرت کبیرستانی داشت در انداز فرزان و باشد صفای نما

و اگر چه ظاهر رعایت ادب نبود اما باطن استعدادات میوزیک بهجت
 اختفاء حکایات مازندران که سبق ذکر یافت ^{هت} مصروف این شده بود که
 از فور چپباشی بعضی از عریان که از آن حکایات آگاه بودند آثار ساند
 مهیج این فتنه ها کردند و پیران ^و قورچی باشی مقول کشنده خود از منصب عزل
 گشت و بسوا و خسته خان که با قورچی باشی مربوط و همزمان بود و هم عریان
 و زور قورچی باشی که از سادات سمنان و در خدمت علی خان بیخته بودند
 و حسن خدمات و کار دانی محل اعتماد کشنده در آن فتنه محرم بود هر یک بیخبر
 مغضوب کشنده بقتل رسیدند و بده منصب قورچی باشی بیخبر اغوان داده بودند
 حسب الوعد مشارالیه منصب عالی قورچی باشی بکری یافت و الحال آن
 علی خان باو محنت شد ضبط اموال ظاهری مشارالیه بیهوش او شدند و
 علی خان از تنه مشارالیه غلبت فرمودند و او بتزل علی نقل نموده در کمال
 استقلال بلوان منصب پادشاه و علی خان را باو سپردند و مقر شد بود که
 هر سال یکصد تومان بده معاش او مقر فرمایند که در گوشه از اسکان
 بقعه عربطاعت و عبادت گذارند چنان معلوم شد که جوهه او را متصرف
 مفاسد دانسته اغواء و بطلب او نکرد و او را از شکنجه استیسته

خلاصه بخشد بنجال و انبیا و نباید و بودن او در هیچ محل صلاح دولت
 فامر نیست بجای بسی چراغان او را بهمانه آنکه بجانب دیار میزد از
 چراغان سوار کرده چون از باغات چهار باغ گذرا سبند با نظرف پل سبند
 چون و از راز نه باغبان درن مقصود عقل نبود لهذا از ملازمایکه با بخت
 مامور بودند نفرس این الطوار عوده بود دل بر آن واقعه ناکز بر خاده خود
 مبالغه عوده بود که آنچه کرد فاست بکشد الفصه و زار در باغ بازه کان ایضا
 برداشت نفرس و زار بکر ای معنی برده در روض مقدس مدخون گردید و
 اندک زمانی چراغان نیز همکاران اعمال ناصواب گرفتار آمدن عفر ازها
 شرب چشید چنانچه در رساله آنهند مرقوم ملک بیان خواهد شد **کر**
آب آوردن بجفت شرف و خجالت عمارات روضه مقدس حضرت و لا یخاف و یسبح
عالمنا انصفنا من ربه و زوار الرزق جز فان حمید صفات اشرفا قدس لفظ
 باشاعر عدله و داد و احداث عمارات خیر و برکت مجبول و معذور است و
 مبارک حضرت امام المشارق و المنارات علیه السلام الغالب علیهم الجایز علی بن
 طالب سلام الله علیه و اولاده المعصومین شکست یافته اند و چون عزت
 بسیار شک و در هنگام زیارت و از دعای زائرین مرقوم ظهر بر زوار رعایت

بود و سکنه نجف شرف نیز از برای که آب شیرین از دفرخ راه میباید آورد
 ثقب تشویش بسیار میکشیدند و مردم عاجز و طاها را هر روز مبلغی
 آب میبایست داد و در اینوقت رای صواب نمای شرف بدان متعلق گردید
 که توجیه نام در حصول این مطلب علیا و مقصد عظمی مبدول داشت بخش آید
 هر فرات بان خطه طلیه جاری گردانید سکنه آن مکان شریف را که تشنه لبان
 باد بفر و تنگ سوخت از فیضان همت بحر نوال حسروانه سیراب میشدند و گنبد
 مبارک را که شکست یافته بر داشتند گنبدی از انبیا بطرح انداخته محرم را
 که هبط ملکوتیان و محل ورود فرات آن هفت اقلیم است توسیع دهند که
 ایام وقفه و از دحام زوار که از اطراف و کناف جمع میشوند بغیرت ^{مقصود} بدان
 عطی و سفارت کبری بازگشته مشروبات آن روزگار فخر خنده آثارها بون اعلی
 غالب گرد و از زمره اربابا خلاصه ساعیان حدیثات عالمی بآب آصف ضفا
 دستور میرزا محمد تقی مشهور ببار و تقی وزیر دارالملک که در زمان نواب
 ستان دروازند ران هفت نشان و محاررات عالیّه آنند بار مساعی حبله
 آورده اشای این خدمت بود و حسن روح و اهتمام او در انجام محاررات و سایر
 سمت فمهور و درجه و ضووح دارد شایسته این خدمت با فخر رجوع آن ^{افراد}

یافته متوجه آن صوب با صواب گشت و مقرّر شد که بنظر اعیان بزرگوار
 آن رسید شروع در آن امور خیر انجام غایب و معاراز و مهندسان حادق
 ماهر که در پائین بر راعی بودند همراه کردند و آنرا احاطات آن از خالص مال کرد
 خاصه شریفه که بخوار و زیرین کور مقرّر بود مقرّر گشت و عالجیاب شارالیه
 که همت بداخته منجبت بینه مقدم سعی و اخلاص علی مضاف نموده در
 ینک بد آنرا بنظر احتیاط در آورده و معجم نمودن مصالح و اسباب آن خدمت
 مردم سالی کار آمدن گاشت و آنچه در این سال منتهی و مقدور بود سرانجام
 سال بیکر شروع در حفظ نموده در عرض شش ماه مقرر فیض وسیع از شدت عجز
 برده آب بدین ناحیه بخت بیای عارت بقبره الصفا رسانیدند و فرزندان محمد علی
 برادرزاده مسود او را قیادت کردند آن سفر خیر اثر بنا بر روابط و سوری رفیع العجا
 مشارالیه بوده تاریخ آمدن آب بخت اشرف بدین نظر یافته در سلاک نظم
تاریخ شاه اقبال قهر بن خروید بن شاه صفی آنکه خاک قدش نیت آوردند
 یافت و فوقی که در بخت آب بخت وین اشارت بشه از ساقی کوثر آمدن کجها
 و بخت در این راه صحاب کوش **تاریخ** که در و خاک برآوردن نفی از سینه بیک
 شهنشاهان که با خلاص چو سلمان را بود ز آمدن گشت مأمور بسجای آن

صفوی زین شرف رفته اواز همه برتر آمد؛ اما من صدق در اینجا چو بر زد
 بمیان همه حاضر و بلبش شد و ره بر آمد؛ ساکنان حرم از نشستی از او شدند
 رحمت خود را شامل و ره بر آمد؛ سال را رنج چو سپیدم از ایشان گفتند
 آب ما از مدد ساقی کوثر آمد؛ شرح این احوال خبر مثال در سال آینده مرقوم
 کلام شیرین بقال خواهد شد ان شاء الله تعالی **ساخته دیگر** در اول آخرین سال
 جمعی از طبقه روح سپید و نشان از آن یافتند که همیشه در ساحل دریای خزر گشتن برآورد
 زنت که اگر کشتی تباهی شد در دریای شکسته شود و فتنه بارهای آن را با آب و آفتاب
 که غرق شدن امواج حادثه و طوفانهای بی دریغی از سواحل دریا اندازد
 صاحب شوند و اگر از صاحبان مال که در کشتی بوده اند کسی بدست ایشان افتد
 همه غنایم بقتلش بردارند و اموال او را اگر همه رحمت بپوشیدند بپایند و منفرد
 گردند و قریب ششصد هفتصد نفر از ایشان در چند روز فرار و کوفته ^{مقتضی}
 کشتی تباها را غارت کرده اند در این اثناء کولاک عظیم شده موج خرابه ها را غرق
 سیصد نفر انقوم را زد و سر زرق بطرف باد کویش و باران و آفت و مردم را غارت
 که از تسلط انقوم نگر و ضرر و آسیب یافتند اموال تاراج داده بودند بر سر ایشان
 هجوم کرده بودند چون بازند که بسیار شده بود باروت های ایشان بماتک

آتش ز کوفت و باد ایشا ز لیکش آورد مسلمانان باد کوبه تیغ انتقام افروخت
 جمیع آن کفره را بدینک اسفل فرستادند **از سال نشاط افزای چچیل**
مطابق سنه احدی و اربعه و الف که سال چهارم جلوس خضر شاه صفی مستوفی
 در این ایام طرودت غیر سعادت فرجام که ذات اقدس همایون را بخت و ریش
 و دولت گذر افروخت و بپیر و اقبال بنفس انفسر انتظام بخش مهمان
 و ضمران و زوئی و طرودت افزای هارستان خلافت و احباده بودند نسیم
 صبا مرده رسان کوکبه هار صوره کشته ضمیمه خرمیهای و زکار هار
 کردید طنطنه اقبال طلعه افروز مقدم هجرت افزای نور و زکریا زب
 جهان آرای هرا عظم در دوز سه شنبه بیست و سیم شهر شعبان المعظم مطابق
 احدی و اربعه و الف با هزاران فتوح و سیادمانی در شرف کاه حمل ارتفاع
 جود و راجه و انهار و نو خواستگان کار صنان هار بپیری قوای نایه
 باز آستنی و پیر استکی تمام از مغالت خاک بر آورده زینت بخش عرصه روزگار
 شهر بار جهان آرای جوان بخت کامکار اکثر اوقات در بابغات دلکش خصوصاً
 چهار باغ و باغ هشت آلب عباس آباد و سایر لبابین و سرزمینهای خرم و زیاده
 اصفهان نشاط سرا بودند و در لندیشان کارخانه سلطنت و در قیصر

ساعات دوز و شب مزاج مبارک اشرف را بدین نکته دلغیا خفتند که
 هیچ آنچه دولت خدا داد طراوت بها رعنوی دارد عصرگاه خلافت نیز از
 خیر و خاساک وجود سپهد را با این سخن فتن و آشوب رفت و رُوب با بد
 و جمعیت آباد خواطر را از پر کندگی فکرهای بیا حاصل آریاب شرافت بالکلیه
 فراغت حاصل آید و حصول این مقصود را اهم مهمات دولت و اتم تمایز
 سلطنت دانسته جمیع این مقررات بر من حضور که خود را آلوده صد کونر معایب
 بی اخلاص می دانستند بجهت اخفای معایب خود و اظهار دین و اخلاص و پنداشت
 و صریح اظهار می نمودند که هر کس را بکسر و رابطه انسانی با حضرت که نمی شناسد
 و والا تر از آن آیند و دمان هشت نفر خود سازا از اوصاف هستی می یابند
 و چون در راستانی با آنها تعلق در انقسام امور بخیر و دانا با آن عاقبت برین
 بال اکثر معیشت فسادات کلیه شده و مع هذا از شنیدن اینگونه حکایات
 بطور سلاطین که از جنس تفرقه ما الا مال است پیشتر مورد خطاب اند فاسد و
 کاسه میگرد و در بخیر فتن از انطباق خاطر بحر نوال پادشاهان که موج نیز
 روزگار است از توجیح و در پی نمی آید و از آتش غیبه که در حجب اطمینان غایب
 و در غایت مظنه و احتمال فساد چهار نفر از شاهزادگان عباسی میزد که در دفعه

مکهول البصر سر سپردند و جودشان از صفای همتی محو گردید سلطان محمد میرزا
 ابن شاه غفران ساس شاه عباس امام قلی میرزا برادر او و عجب قلی میرزا سلطان
 سلیمان میرزا و بعضی از اینای بیان مکرر آیند و دمان که مصلحت از ^{بند}
 و بدین جمعه در سال گذشته که جمعی از ایشانرا مکهول المجر کرده اینند این چند
 نفر را با بل آنند اینستند در اینوقت طرد الملباب عبقضای سر نوشت بستان
 مکهول شدند سحر میرزا دختر زاده شاه حبیب مکان شاه طهماسب الله بر
 ابن شاه نعمت الله برزی و یک پسر بیست و نه و یک پسر شاه نعمت الله بر علی و از شاه
 خلیل الله برادر شاه نعمت الله من کو که از صفی سلطان بهم صبیته شاه ^{شاه} عبدالعزیز
 متولد شد بود دیگری قبل رسید سلطان حسین خان ولد علی قلی میرزا ^{شاه}
 که والد او از فخر جهان بهم صبیته شاه اسمعیل ثانی متولد شد بود که بعد از
 فوت او بجای او شمرده صفی میرزا در آمد والد سلطان سلیمان میرزا بود ^{شاه}
 نسبت از جهان خود یک تنگ خود را برادر حضرت شاه شهرت داده بود
 دیگری ز سوانح این سال بقتل رسید چنانچه از اهل دیه که بمصطفی ^{والد}
 قورچی باشکری را فرزند یافت بود سبب لا و العلم عند الله آنچه در ^{عقل} جهان
 و قسطاس خرد خجسته می نمود آنست که در وقت شفا شد حضرت ^{کشته}

که او کار دولت در انظام امور سلطنت و قرار پادشاهی حکایات در بیان داشته
 چو بالغ از مادر بخله بیاید بر خوش آمد کوئی عیبی خان فورچو باشم که در آن وقت
 مختار السلطنه بود و باو تقریب جنت با محبت بی ادبها که در زمان حیات
 پادشاه زاده مغفور صفی میرزا از ایشان بظهور آمد بود باو سوسه دیو
 و خیالات فاسد که در سوبدای خاطر قرار داده و امنی پادشاهی توانا
 خانمانی و خلوصها یونش نشد همچنانچه در وقایع سال گذشته بجزیره
 سخن از پادشاهی سید محمد خان در فورچو باشی میگفت و صورت بنسبت و از
 جماعه خواجها که از آن گفتگوها آگاهی یافته بودند در خلوان بر من اثر
 رسید بود و از آن تاریخ ناخال عیار جواهر لافاض خاصان رکام و مقران
 بارگاه شاه کتیبهان در دژ رالعیار و طبیعت شاهانه بر بخت بخت
 زده شد بود و این اوقات که پیمان نسبی او پر شک بود و فقر او در
 و سکنه و موقوفان کوره اردبیل از ظلم و زیادهای کاشکان و بی عدالتی
 پدرش که متوکی سرکارستانه متبرکه که و صلاح افتد اطلاق العنان بود و
 آمد بودند بجزایر کار فرمایان قضا و قدر حکم قضا و شد در جنت که از
 دولتماندانها یون بیرون آمد بمنزل خود رفته بود علیقلی سبک بالدرستم

سپهسالار با جمعی از غویچیان آجر و شاملو که بدین خدمت مأمور بودند
 بمنزل او رفتند و در وقت ملاقات دست مشارا لیه را گرفته دست دیگر
 او زخمه او اضطراب بسیار کرده با علیقلی بیگ در مقام جدل شدند ^{حیات} خود
 مذکور از اطراف و جوانب او در آمده از ایوان بنی ^ی کشیدند و بقتلش
 پرداختند و سر پرش را بر یک بتظار آمدند و در آورده بزم ششمین ^{حیات}
 پیا آمدند و از نتیجه اخلاصی مکافات بدین ^ی یافتند منصب ^ی خود
 کوی بامبرخان ولد درستم سلطان سوکل ذوالقدر که از صوفیادگان ^ی
 اعتقاد سلسله علیه صفویه است و حکومت دارالامان کرمان ^ی منصب
 والامهر داری کرمانک داشت تقویض فرموده علاء حکومت آن ولایت ^ی
 منصب مهر داری ابعبدا لله بیگ پسر او مریمت فرموده پادشاه ^ی و وزیر
 او را بدین درجه ترقی کرای پنداری افزودند دیگری از سولخ این ایالت ^ی
 آمدن یوسف آقا است با چند نفر از خواجها که با او متحد بودند هر چند ^ی
 از جنایای خیمه پادشاهان اهل اعینیت و همچنانچه از مقدار آن ^ی
 آسمانی بسیار از کثرت عدم بعمره کاه ظهور می آید ^ی از کونین ^ی و عارف
 را بحال چون چرا و غل اغراض در دربار العدل طبیعت پادشاهان ^ی

در ساعت قدس صاحت کبریا الهی است آنچه بر تو ظهور اندازد از قوه
 بفعل آید باعث و سبب آن فرمان پندری هر فرمان پندری بسند است
 بیست پادشاهان و نیکوایان که گروه عجبند که نبودند و نباشند و نباشند
 کسی محمدا در این اوقات مزاج مبارک شرف از یوسف آقا و الطوار او که
 بطرز اهل نفاق آشنا بود مخفی گشته بود پند ^{الکیم} و نیز ست فلهو
 داشت که یوسف آقا بنوع معتدل الدوله و مختار الساطعت که پادشاه
 بهیچ وجه دخلی را مورد دولت نیت و مفاسد را بر عقیده سپاهی و رفیق
 بر عقلا ظاهر است و این معنی بر السنه و افواه افشاده بر تو شعور ^{این} شرف بر
 نافر بود و وقت مقتضای کشته ترك امر منوی انحضرت بر هکسان ظاهر گشته
 پی بدانش خدا داد انحضرت بر بند بدای پخته قمع آن بر همت شاهانه لازم آمد
 و نیز جمعی که بر از اقربا و تبعه او بخت انتساب مشارالیه و صدق اعمال ناصواب
 و بعد از با خلق الله می شدند و ستم دیدگان از آنها انعام غوده مجال آمد
 ندانستند بجملا در دار العدل حکمت از فی سرنوشت قضای الهی قضیه قتل
 دست بهم داده الخروزی که نواب کامیاب خانانی سوار دولت کشته در
 نقش جهان سر بر بخش خاطر انور بودند علی قلی بیادر سپه سالار و کاجلی بیگلر

و چند نفر دیگر بدین خدمت ما مؤمر گشتند و آن خدمت نمودند و سروردا
 آورده در میدان بزرگ سوار پیوند پیوند نهادند و خاطر انور خوش نظر
 از کبد و غنیمت آن بقاء غنیمت و منافقان دوست نما اطمینان یافت اموال
 یوسف آقا که مائة الآف و الوف بود بعلیق ملک غنایت شد و از زر و
 کبوسک که یوسف آقا را بطور دوستی و قوه داشت بعضی کبعلیق بقیل
 اسباب و نیز بکبعلیق شفقت شد و از خان چوکی که بیکار و بی شرفان
 و قوم یوسف آقا بود از آن منصب عزول گشت و فرخ سلطان غلام خاصه
 که حاکم در بند بود در تبار امیر الامرانی شیراز یافت و سیاهوشیک در عرض
 فرخ سلطان حاکم در بند و لقب سلطان سر بلند گردید و سایر اقرباء و
 یوسف آقا از مناصب که داشتند عزول شد و اموال و اسباب که داشتند
 بدیشان مسلم گردید و از بخله قوجه یک برادر مراده او که مهر از مهر شرف
 و میر شکار بود معزول شد منصب بیکار و بجز و یک غلام خاصه شریفه
 باقیه از سلاک مقرران اقدس منک است ساخته دیگر مرخص ساختند
 خان ایچ قلی شاه و لادکن است چون سلاطین دکن از قلم الا ایام بالیند
 طریقه اعلام و یکجمله مرع داشته هر چند که ایچ پان و کتاب اعلام را

۱۲۱
 جهل عقد بقواعد صداقت و تاکید بانی موالان بدرگاه سلاطین
 میفرستند اما سلسله علیه قطبشاه امید از وفور اخلاص و صفای عقیدت
 زیاده از سایر سلاطین و صمیم القلب اظهار ارادت و صفای طووس غوده بلا
 تکلف و تواضع در می آید اب ظاهرها را بجهتی و کلامی امید و بیان ^{شاه}
 همیشه با خلعت برآل احسن اعتقادش بر سرش میدهند و سلطان ^{سلطان}
 عبداللہ قطبشاه همه خلوص عقیدت و تجویز قواعد اخلاص خبر از خان را
 که از امر معتبر از سلسله است چنانچه در پیش اشارت بدان شد بنی
 سر بر کتی شاهی فرستاده و او در بند خبر محبت اثر و افعه غم اندوزان
 حضرت را استماع غوده و بآنکه حقیقت حال بوالی خود اعلام نمایند
 تهنیت جلوس هابون علی حضرت شاکانی و پرستش نواب کتی شاکانی
 و اولی دانسته بلا توقف عزم آستان بوسی جزم کرده روانه درگاه عرش
 اشتباه کردین در دار السلطنه اصفهان سعادت بساط بوسی دریافت و در
 مدین توقف ایران از شاکانی که داشت توفقات با فتنه شریف را ^{عقبت}
 عالمان کاظمین و عسکریین علی مشرفهم الصلوٰۃ والسلام استغاثه
 بعصمت معاودت حاصل نمود و مشمول نوازش و احسان متوجر از اسان ^{نوازش}

آستان ملائک آشیان حضرت امام نامنضام شد که از آنجا روانه مقصد
 کرد و امام علی پست شاملوزا که از معتبران طایفه مذکور و بزرگوار است
 و سنجیده کی و سخندان آراسته بود با یکدیگر قطب شاه ^{فقیه} فقیهین فرموده در
 خبر آن خان روانه نمود و صف و هدایای آن پسر سال داشتند از جمله ^{یا} هدایا
 چند از اسب نازنی برادر بود که هر یک در خور بیلای عصر بی قرین ^{بود} بود
 ذکر حوادث و قضایای خراسان و فتنه او و یکدیگر و فتنه خلف پست ^{سفر} سفر
 بکر دار سپاه خراسان در اول خراسان مذکور از انقای امرای نظام حیدر
 خراسان و تقریر و اردین عباس مع جاهد و جلال رسید که طایفه او و یکدیگر
 و شرطی که میان زمان بخت ناظر سردار سلاجقه خراسان و معتبران
 او و یکدیگر پنج خصوصاً او را در آنها از حاکم محکم وقوع یافت بود و در محل
 اشارتی بدان شد بر طایفه سنیان غاده دیگران آنجیلات فاسد و
 تسخیر قلعه مار و جاق در مقام لشکر کشی اند و از جانب امام علی خان پاشا
 ماوراءالنهر نیز گروهی از راه چهارچوب قصد تسخیر قلعه مرو خواهند آمد و
 دولت فاهمه صلاح دیدند که یکی از عطاء دولت و اعیان کوفه و خراسان
 با فوجی از افواج فاهمه بجانب خراسان فرستاده شود که اگر واقع روی ^{یا}

با اتفاق پیکر میکان عظام و عساکر فرمایش کرد و خراسانند خبر است
 ملک و دفع شرغالان دولت قیام نمایند بعد از امان نظر حال امر
 از دولتخواهان کار دین و شجاعان کار آزوده فرعونام خلف یک
 سفره چو نایش حضرت کیمستانی کرد زمان فرخنده نشان آنحضرت
 و جاز سیارها از و بظهور آمدن تجارب روزگار مذهب بود افتاد
 او را سردار عساکر منصور فرمود جمعی از تفکیکیان خراسان و قوچی
 تفکیکیان رکاب اقدس و بعضی از جنود ظفر و رود فرمایش از خبر
 او مأمور گردانیدند و حکم شد که مشارالیه بقدر احتیاج تفکیکیان
 کار آمدن از او بیانات خراسان ملازم درگاه نموده از دار السلطنه
 پیروز رفت در خلایق حال مامور خان چکنی که حاکم مرو بود سفر
 اختیار نموده در قلعه مرو حاکمی سرداری بود چون عساکر مرو و اکثر
 فجار ملازمان محراب خان حاکم سابق بودند ایالت دارائی آنوقت
 بمنتهی طغیانک و لاد و کدر اینال بحکومت و دار و عتقی قریب منسوب
 بانجام رفت بود تعویض یافت حکم شد که از قزوین بسفر تمام روانه مرو کرد
 مشارالیه حسب فرمان روانه مقصد گشت و معاقبت نهان آمد

اخبار نمودند که امام طایخان پادشاه ماوراءالنهر را زده هرگز از آنجا
 جو بر سر و فرستاد فلعه مرور را حاضر نمود چنانچه مرتضی قلی سلطان
 که بحکومت آنجا مامور گشته بود راه نیافت و در مشهد مقدس توقف
 وند و محمدخان پادشاه پنج نیز عبدالعزیز سلطان پدر خود را با آنکه در
 و امر او از یکبه ایست هرگز از سر فلعه مرور و طایخان فرستاده و در روز
 هرات بدینجهت کمال نزل محال پناه می رعت راه باخته بپایان راند
 خاطر اشرف بدان متعلق گشت که جماعت آثار رسم بیک سپه سالار
 با عسا که مضمون بفرستادن فرستند که با شاف خاف بیک و عا که از اسان
 فتنه او از یکبه پروازند و سپه سالار مذکور از دار السلطنه اسقفان متوجه
 اینجهت شد عسا که مضمون بفرستادن مامور گردیدند و از اینست
 آیت نیز فراریافت که بغیر از این روضه رضا علیه التحفه و التنا بدینصوب
 حرکت آید و سلطنت پناه در رسم بیک محمدخان نیز در الکاء در جزیر
 داشت بدینکه معلق طلب فرموده بفرستادن مامور ساختند و الکاء
 او بر و شافان که سابقا با او شفق شده بود بدستور و رجوع و مقرر
 و مبلغ سفر فرار توغان تبریزی بعد خروج او مرحت شد بیکار توغان

و جنس در درگاه معلی داد و ده هزار تومان از وجوهات خراسان ^{شماره}
 و او نیز روی ^{شماره} آورد و خلف بیک که پیشتر روانه شده بود لبرعت
 استجالد روانه شد بمشهد مقدس رسید نخست ازاده نمود که متوجه
 کرد و با اتفاق منوچهر خان پیکار یکی مشهد مقدس و امرای عظام و قتیچیان
 آنقدر در غیبت مرد نموده متوجه آن سوی شد در این اثناء از جانب حسرت خان
 پیکار یکی خراسان کس آمد خبر رسانید که عبدالعزیز سلطان و لشکر
 بلخ آمد قلعۀ مزار و جابر اعظم نموده خلف پیک و امرای عظام ^{دیده} صلاح
 که بازگشته در مشهد مقدس اقامت نمایند که اسرار جمیع نمود از هر طرف
 خبردار بوده در هر باب بدلیخه صلاح دولت قاهره باشد علم نمایند بدست
 رفتن مرد و بقوت یافتن اقبال از آن احمد سلطان چکنه خاکه ساوین و از آن
 بنابر جمیع معزول بود حسب الاستدعاء همراه خلف بیک رفت که در ^{۴۱}
 خدمات و جانپاری نموده تدارک تقصیر و جبریمۀ خود نماید از آن وقت
 مرد نمود و بلاد صاحب خوف همراه گرفته از مراغه متعارف روانه شد ^{موت}
 اقدح سلامت بیای قلعۀ هرید نصف شبی از میان جمع کثیر از نیکوکاران
 قلعۀ نموده بودند عیاران را کشته ناگهان رخسار آن ^{قلعه} باهل قلعۀ ازاد آمد

از معارف که میان عمر ایچان از اصال و اهلیت و خبر یافتن آموختی
بسیار کرده بود و از خدمت اشرف در خواست خوراک کرد و بعد از آنجا
در خدمت او را آمدن و مقام خود فرستاد در آنوقت او سر و پیر و زنی
قلیان فرستاده اند کار خود مذکور و نیکو ارکی والد او میباید حاصل
انکه اندک مردی با تو اند و بر تقدیر و کجنگ واقع شود بیکبار و با بخت
او زبکبه ظفر یافتن در دراز کار است و عنقریب تو ضایع میشود و این است
رنگ سبزه کرده داخل خون چندین کس نشوی که در صورت جنگ جمعی نظر
کشته خواهند شد و هر کجا جمعی از او زبکبه سیر و تنگ قزلباش کشته شوند
انرا الامر مستقیم خواهد کرد و من تعهد می کنم که گذارم که از پرتیقه
با و رفقاء او آسپس سد مرتضی قلیخان را ضعیف میگوید من اینجا حاضر ^{مهمی} آید
در حیوه دارم و بکجه تیر در ترک دارند نالاش کرده خون خود را میگیرم بعد
تکرار مرسله و آمد و شد او زبکبه دستالت قتال برده شروع در جنگ
از این طرف جوانان قزلباش و تنکجهان دفع صدقات لشکر مخالف نموده اند
طرفین نهایت کشتن و کوشش بطور آمان جمعی از هر طرف بقتل رسیدند ^{ظلمت}
سایر کشته های از دیر بقیه در طرفین نزول می نمایند مرتضی قلیخان و بقیه لشکر

نصف آتشی که بر این که خود را بپای قلعه رسانند راه می‌شوند راه را غلط کردند
 بطرف دیگر افتاده بود. نمایان می‌کردد بالضرورت باز و سخت زار و زخمی فر
 می‌آیند او را بیکه تنه بر پسر ایشان راه می‌شد و پی برداشته همان طامه پسندید و در
 لشکر باز گشت و فرستاده اطهار را می‌نهاد که ترک بجا حالت الحاح نموده خود را عیبت
 ندهید چون رفتی از این که بفرز پادشاه کشته هر یک بطرف افتاده بودند و چند
 نفری که با او بوده اند ناب و توانائی جنگ نمانده چند کس نیز زخمی وار بوده و دیگر
 حرکت نداشته اند و مع هذا آب در آن جای پادشاه عیبت نشدنی بر ایشان ناله
 کرده دل بر واقع کر فاری خانه نصیحت پذیر می‌کرد و در دار چند کس مستعد
 تعبیر می‌نهاد که او را بار قضا بیاورند و بعد از آن که دست آمدند و سر دار لشکر
 نام مردی بسیار مرتضی قلیخان کرده زخمی را ناله عالج سپرده در همان دو
 او را برداشته روی قوجه بچار افتاده سایر سرداران او بیکه عیبت و محمد
 در تخریم و کوشش می‌نمودند و مردم قلعه از این واقع خبردار گشته بغایت دل
 شکسته شدند اما و هنر و اضطرابی بخود را نمانده همچنان در حفاظت قلعه
 داری مردان کوشش می‌نمودند اما چون مرتضی قلیخان را بچار بردند نام قلیخان
 با او از روی تلطف و بجزئی پیش آمدن سلوک آرمید کرد و چون دانه سر

از نبات کابرتون و زوجه معفوده تنم خان پدر امام قلیخان و مادر ^{سید}
او بود که در خواستار ^{ساز} ماند بعد از کشته شدن تنم خان حضرت کیمیت خان
او را ^{عج} لیخان دادند و حبیاله او را آمد مریضی لیخان از دور وجود آمد
امام قلیخان از نسبت زامنظر داشته با بنو اب کامیاب خان و قزلباش
در مقام الفت و التهام در آمد ^{از} حرکت و لشکر فرستادن بر سر ^{پیشانی}
شد مقرر بود که لشکر او را یک ترک غاصه مرمر عموده باز کردند علی ^{بن} آقا
سپاه او را یک از سر مرمر بر خاسته راه بخار ^{پیش} گرفتند و کوسید که بر ^{عجل}
نیز اعلام داده بود که از سر راه و جاق بر خاسته مر بعد با انطباق ^{در} لایح خوش
و نزاع کرده جنگ و جلال اموتون دادند زیرا که چون رستم یک با محمد خان
بخار ^{ساز} رفت و او را از آمدن سپه سالار با عساکر حضرت شارد را انداز
شیوع یافت و خلف بیک از شهید مقدس را فریبست ^{فر} کرد از خود قزلباش
و قتیقچیان بعزم وضع لشکر ^{لج} متوجه دار السلطنه گردید ^{عمر} خان بیکار ^{یک}
خویشان و لشکرها را ملحق شد ^{طیفة} از یک ^{یکه} از سر قلعه عار و جاق بر خاسته
راه ^{لج} پیش گرفتند و چون ایضا قدامت بعزم خاکفان شد ^{جاء} و جلال ^{سید}
نقدی ^{یک} شاملو را بر تنبایالت و خوانی سرافراز فرموده ^{عج} کوش ^{فر}

نقد خان لبرته واستعمال بمرور رسید داخل قلعه شدند ^{القصه} مأمور
 به رفتن فلجیان نواصات آدمیانتر کرده تدارک حال او نموده با اسباب و براف
 ملوکانه او را رخصت داده از راه چهارچور و انشروم غود چون بمرور رسید
 از حکومت نقد خان آگاه گردید در مروت توقف نموده بمشهد مقدس علی ^{آید}
 و چون حقیقت آمدن او بعرض حضرت علی رسید مروت شاهان نیز دستور ^{مکرم}
 مرو را بمشاد الیه مرحمت فرموده ^{نظم} اشرف در ایالت غنمد و زافنه ^{الغرض}
 روانه فرمود و با نقد خان نواصات آدمیانتر کرده او را کسب کرد و ^{الموم}
 بدارائی آوایب مشغول و رعایای مروت نیز که کویا پند بچار برده بودند
 رخصت و طمان یافتند بمرور آمدن بزرگت و عمارت مشغول شدند در این اثنا
 عقوق عصیان و ورزیدن طمهورث کرجی باغوا و فساد داود خان ولد ^{الله}
 و بر دخی خان که بکلر یکی فراباغ بود چنانچه در ذیل مسطور خواهد شد رسید
 چون همتان و نرکیه به نروری دولت و اقبال بزرگوار توابع میان خانان
 خلجانی بکفایت مقررتش بود سپهر سالار که بمنیت فرخ انان دفع
 او نیکبده ناظم از رفته بود قرار یافت که مرلین غوده با عساکر منصوب بفتح
 کرجستان بردارد و مشار الیه محب الفهمان روی توپه را منصوب آوردند

تفصیل رفتن بکرجستان و قصایا سالخیز در دیار سحر میگردانند الله تعالی
 ذکر ناخست کردن جنود قزلباش **حکمو و میمنه را** چون از آمدن و رفتن
 او زبکبه فقمان و خسران بسیار بسیار و رعیت لک قزلباش رسیده
 در آغا از آمدن عبدالعزیز خان و پالنگوش بهار و چاقی مکرز جنود شقاوت
 ورود او زبک بیاد عیس و محال نهب هرات آید قتل غارت کرده اموات
 اسباب بسیار و مواش و درو آب و اغنام بشمار برده بودند بعد از آن کشتن
 ایشان حسن خان پیکار یکی و غازیان شاملو مستغنیان قلع و دار و دیوار
 او زبک کرده جمعی کثیر مقبول چند کس معتبر را دستگیر کردند اما حسن خان کفای
 بان نموده در اوایل نسلان این سال جمعی از عساکر منصوب هرات از جنود سر
 ورود شاملو و غیر ذلک بناخت **حکمو و میمنه** فرستاد که در برابر اندی و
 در از فیاض کرد این سال در مالک مغلطه قزلباش نمودند و دستبرد نمایند و چون
 طایفه او زبکبه بغایت چشم شک و مال دوست اند و هیچ انفاسی از ایشان
 کشیدن مقابل نقصان مال نیست در چینی که اکثر قبایل او زبکبه خاطر جمع و
 مواش و اغنام خود را در آن ولایت محافظت می نمودند و بخاطر ایشان غلوه میکرد
 که طایفه قزلباش خصوصاً لشکرها با آمدن آن ولایت دست داری ببال ایشان

جزات و دلیری توانست کرد اینک و عزیمت تاخت انجا کرده روانه شدند
 و تمام آن ولایت بی سرحد و مسعود کشته اموال و اسباب بینهایت تاراج
 کرده از صامت و طاعون آوار دارند یاد نکند باشند و مظهر و منصور و جعفر
 نمودند و هفتاد و حال بعضی عاکمان علیه اقبال میبرد و دوسه نفر از عیال
 او زبکبه که در آن آمد و رفت گرفتار شهباز کاران عا اگر طغر شکار شده بود
 در حقیقت که ایالت نصرت آباد در دار السلطنه قزوین نزول اجلال داشتند
 اشرف در آن بودند و چون امیر قلچان پادشاه ما و آء التهم در آن مرقطی
 خان مرد میکرده او را اطمینان کسب کرده بود و ثواب ها بویز گرفتار آن
 مشمول عواطف خضر و اندک در اندید عجلای ما خوه سراغ از ساختن اطلاق فرمود
 نزد نذر محمد خان والی بلخ فرستادند **ذکر عقوبت و عصیان و زبند زاده**
خان ولد الله و زبده خان و موافقت مومنه و مومنه در نسخه نادریه عالم از آن
 عباسی مرفوع کلام بیان کشته کرد و قضیه مخالفت و عصیان و زبند زاده
 و کرمی و ملک بجوام بنابر قصه یکبار از محمد قلچان زبده اعلی خان سپهر میگوید
 در آن واقع و وقوع یافته خاطر مبارک حضرت کتم سنانی از او محضرت کشته بود
 او را از منصب عالی مزل و فرمود دعا و دستان سپهرین بر الله و بر دستان زبده

و دارائی قرا باغ نصب و او را بدین تیره و الاسراف از فرموده طاهره فچنان
 و قشور و لشکر قرا باغ را بدستور عیال از من و امور فرموده بودند و او در
 افتد و استقلال امیر الامرائی آن ولایت بود و طهورت که در خانواده الکند
 که نصب کرده و تربیت یافته حضرت کبیرستانی بود پای از ذایره او در افتاد
 نهاده باعمال ثنائیت اقام نمود و مورد مهر و غضب شاهانه گشته و ملک
 او از آثار عصیان و طغیان پایمال فقر و فقر شده و یکدیگر بسیاری رفت
 مور او ملک مجرمان اتفاق نموده بعد از عمارت بنو خور و طفر و رود فریباش و
 بافتن و اختلال احوال و مراد که بروم رفت و عاقبت عکافات بخیر و عیال
 مجرای خود رسید طهورت مذکور هر چند گاه پناه بیکی از ولایت کرجستان
 ولایت مذکور بجهت هم پیشی ^{مقدور} شد حالش می نمود و او مدتی پس
 در کرجستانات بسر برده معاشی می کند تا پسند نا آنکه اندک از خواجگان
 و نادانی بیدار و از کرده سابق نام و شرسار با او در خان خصوصیت و
 آثار نهاده با و توسل بیت که بشفاعت او از سخت و غضب پادشاهی عفو و امان
 باید و او در خان مجرمان و بچار کو و ندامت و دیشمائی او را از مخالفت این دولت بد
 بجز مقدس حضرت کبیرستانی رسانیده اسدغای عفو نصیران او کرده و

نموده بود که بکثیر ولت سیحانبا کیدات مکتوب قسم یاد میباید که اگر از نصرت
 پشراز حد و قیاس آن بدمد که کار عفو نموده هاز الکافی و پیرانه موروثی را
 که بشامت عصیان و نادانی او در اندام امارت انداخته است با و باز گذاردند و
 اقامت نمود. در عرض دو سه سال چند از خدمت جان سپاری بظهور رساند
 که شایستگی احرام عقیقه علیها پادشاهی حاصل نموده دیگر باره در وی از امانت
 عرش نشان که قبله کار و مرجع سلاطین عالم است آورد و آنحضرت بحسب احوال
 داود خان منشور اسفالت با اسم او فرستادند و بشرا بطیکه در آن منشور اقباله
 حوزجان و تعویب سعادت او تواند بود مندرج و مرقوم بود از اعمال سابق و اغراض
 فرموده خلعت عفو و امان مرحمت فرمودند و بنوعیکه در تاریخ عالم از اقباض
 مرقوم است داود خان حیدر و سیاحی تکلفانه بگریختن از فتنه با او ملاقات
 کرد و از انلباس و مینا پیرن آورد و بلباس قزلباشی ملایس کرد و اسب
 خلعت فاخره شاهی را و پوشانیدند و خاطر دغاغه آورد و او را بنوبه عواطف
 اطمینان بخشید و باز کشت و او را غیال در آن ولایت اقامت نموده گروهی از اراک
 دیار سرگردان را که از بیم قتل غارت جنود فامره اسلام در هر گوشه و کنار
 بودند بیک جمع آورده روزی میکند میبندید و ایشان را میزد و داود خان

و پس بجانب خصوصیت و آیشش مرعی و مسلوك بود بعد از واقعه شهادت
 شدن حضرت کبیری ستانی که تحت نیز و زنجیت بوجودها یون نواکامینا
 خانانی را ایش یافت چنانچه در پیش گرفت از جانب شرف مباشر الطمان
 و استماله نامهاه متواتر با هم او غرور و دایفه و جماع فاحشه و انعامات و
 تفقدان متکاثره سرافرازی یافت و مقر نشد که صبیئه خود را محبوب
 معتمدان ذکور و اناث طرفین بدرگاه آسمان بجا فرستد که در سلک پد
 کیان سرادق سلطنت منسلک باشد و او اگر چه از غایت تنفای و تلبی
 که سرشت وجود خبیث او داست ناخبری نموده بلبت و لعل میکند مانند
 اما ظاهر خود را بلباس بکرکی و یکجهتی آراسته عارض اخلاص نمون
 معتمدان بدرگاه کیوان بارگاه فرستاده جوامع اطاعت بندگی خود را
 بر طبق عرض می نهاده تا آنکه سهراب کرمی چنانچه در عالم کشف شده ذکر شد
 بر بموجب خان والی کار تیل عذر نموده او را بقتل آورده نزد ظهورش
 که او را بکومت کار تیل اغوا نماید و ظهورش چون مکرر اعد و بدجهلی
 از او مشاهده نموده بود اعتماد نکرده در هنگام فرصت بقتل او پرداخت
 و حقیقت بدرگاه عرش اشتباه عزم کرد که چون از سمرال مخالف دولت ظهور

یافته بقتل سمیوز خان و لیست زاده خود نمودن بسیار و لشکرهای او را
 بجزا و سزا رسانیدم ثواب کامیاب خانانی از نیک طبعی او را در این قول
 مصدق داشته استخوان فرمودند و بجایزه و جلدوی انجمنیت کرجستان
 کار نسل اسوای قلعه قلیس بکرین میرزا و لدا و که از جانبها در حواری
 داشت مرحمت فرمودند و طبقه کرجیه و از ابرار و ان کار نسل حبس الا اشر
 حکومت و را پذیرفته کمال اطاعت بنظم و رعایت آورند و بجز و لشکرهای ایشانند
 و شفقتهای شاهانه ریاض دولت ظهورت فی الجلباب و رنگ یافته کجا
 دولت و عزت بودند و میان او و داود خان همان دستور طریق خصوصیت
 و دوستی بود هر چند که یکدیگر را ملاقات نموده چند روز با هم صحبت داشتند
 در کنار گرداب قدری وفای و شکارگاههای حدود قرا باغ و کرجستان
 بایکدیگر شکار کرده و سنانها را یکدیگر جدا میدهند تا آنکه در سنه ^{شیل} ۱۰۰۰
 واریعز و الف که خنرو پاشا سردار روم لشکر بدینار عجم کشید بر سر ^{رفت} بیداد
 و موکبها بون مغایب و بد آنصوب حرکت آمد داود خان بجزایعات
 دین پایی بوس اشرف مشرف نشد بود در این سفر آله سعادت و لا ذلت
 دریافت و در دیار اسلام بغداد در کباب اشرف بود جمعی از آقایان علمای ^{عالی}

از سلوک ناهوار و بے اعتدال او شکوه ناک بود مکرر او را پاپی سر بر خط
شکایت و بزرگوار آوردند و موجب اصراف مزاج اقدس و عنای خطاب
بارخ او پیشند و از غایت جمل و غرور و صلا در مقام دیوت و تذکر ط
الجماعت نشد چنانچه بشود و مجلس هشتا بن نواب کامیاب از روی شفقا
و صلاح مرشدانم با او عنای و خطاب آغاز نهاد از روی اعراض و تقارط
او را از مجلس حقیقت بیرون کردند و بجهت مرععات خاطر برادرش امام قلیخان
و حقوق غلامی پدرش الله بر روی خان چون در سریای بودند در آنوقت
زیاده در مقام بازخواست شکوه و شکایت آنان قاجار در نیامدند و در آن
مرحبت که امام قلیخان از حدود دوی سرکان عراق رخصت رفتن فارسی
ظاهر شد که او و دهان پر رخصت راه قراغ پیش گرفته نواب کامیاب خان
ایچکیت را حمل بر جمل و غرور او کرده بقا قلی پادشاهانه میگردانیدند تا آنکه
در این سال که لغتبا و قتل حیدر سلطان قویلی حصار لو و جواغزا و یوسف
باور رسید خوف و دهرت بر او غلبه کرده از جمل و غرور و جوانی که از نشاء بود
و جنون و چندی شراب شانه روزی از یاد بافته طغیان پذیرفته بود و بخاک
نفسانی بآن منتهی گشته و طغنه از داشت که از جانب نواب کامیاب و در شهر

و سیاست کرد از غایت خصوصیت و اعتمادیکه بجانب طهورث داشت
 دست در فراق معاونت و زد که اگر حادثه پیش آید با تو تسلیم عطا
 اواز مر و آسیب طایفه فاجار که از او متضرر و آزرده خاطر گشته ^{سینه} گشته اند
 دارند در امان باشد و جمعی از آقایان صاحب جود آن طایفه را که مصدر امری
 میتوانند شد با مدد طهورث از میان بردارند تخت با طهورث واضع
 دفع آقایان فاجار را با او مختصر ساخته برسم معناد و عادت معهود ببرد ^{طایفه}
 طهورث و بیانه شکایت از آب قوی بایران و اسباب و اسرار قطار و
 آن طرف شدند و جمیع آقایان و خواهر و ملازمتان فاجار بتلطف و مهربانی
 مراجعت و شکار کرده همراه برد و آن جماعت از غایت سوختگی و ساد و لوی
 ملائمت او را حمل بر حسن سلوک و لاف مافان کرده در ملازمت او روانه شدند
 و در پورتیکه فرود آمدن طهورث و او می آمد جمیع آقایان و ملازمتان خود را
 باستقبال طهورث فرستاد که خود نیز متعاقب باستقبال و در طهورث فرست
 بیکصد نفر بلکه بیشتر از نادار که در کربلایش از خود بداند خدمت مأمور فرموده بود
 میفرستند و ایشان چون بیایان می رسیدند بر وجهیکه قرار یافته بود بیایان
 در آنوقت هر دو سر کرمی روی یک آورده تنگ تیر بر آن چپا رکان حکم می نمودند

و بطرفه العبی جمع غاز را شربت شهادت چشایندند و اموال اسباب
 آنجماعت غارت و تاراج کر چنان شد و کسی از آن مملکت جان نبرد و خود
 خود را بکشتن داده اموال بقیات بدست کر چنان افناد ملای قصه خوان
 همراه داشت نقل میکرد که چون در آن محراب برق شمشیرهای کر چنان درخشید
 گرفت من بفرست باز گشتم که چنان خبر دهم که کر چیان با تو عندر کرده مردم ترا
 بقتل میرسانند و در کمال قتل و اضطراب میگفتم که در این خود اندیشه
 و اگر تواند پیروز رود و خنده میکرد و میگفت **لَا مَضْرِبَ مِثْلَ شَأْنِکَ**
 بدی نبود از نرسیدن آسمانی سپاه خواهی که چون این حکایت شنیدم
 شب روی بودی فرا آوردم القصه یکدیگر را ملاقات نموده **بَلَطَائِنُ الْجَلَدِ**
 و سخنان لا بفرست طهرت را از مسلک **أَهْلًا** و بندگی تو آب کامیاب نمافای دور
 انداخته او را ستر اموال پنهانیت سپاه و رعیت کجند فرست **الْمُظْلِمِ**
 کرد که با قافای و کجته آید و کوچ و فرزندان و اموال و اسباب او را بد کرد
 بکر چستان برد و اگر تواند الکافرا **الْمَغْرِبِ** کجته فرست در آورند و طهرت
 از کر چیان غریب کجته نمود چون این اخبار یکدیگر رسید فریاد و فغان عوزان
 و اطفال کشتگان فاجار هفتم آسمان رسید مردم آن ولایت از سپاه و رعیت

کشته خود را بجهکها کشیدند و بعضی ملازمان او که بر سر حرم سر بودند
 مخدّرات سلسله او را با پیر از او برداشته باریل آوردند و کجی
 چند روز در کجیه نشسته اگر چه نعمان و خضر از بسیار از این واقعه صحت
 آند یا رسیدند اما بمطالع که داشتند باز نکشتند چون با طهورش ^{مردی} داده
 همراه نبود از توقف فرا باغ خوف نموده با قنای باز نکشتند که لشکر و خضر
 جمع نموده در این مرتبه با استعداد تمام بکجیه آمدن مضبوط فراغ بردانند و چون
 اخبار در دار السلطنة اصفهان بعرضه افغان سده جلال میرد و مو
 طهورش باد او دخان و دست رانهای کجیان در قرا باغ بجهکها ^{سپو}
 ابالت قرا باغ را بدستور محمد قلیخان زباد اعظمی قمار تفویض نموده کرجیان
 کلاخت و کار تهل هر دو را بخیر و میرزای کرجی برادر بکران خان که نژاده ^{صاحب} لوار
 ماضی است و در زمان نواب کامیاب خانانی برستم خان ملقب گشته
 قولر آقا سی غلامان درگاه است مرحمت فرمودند و احکام اسمالت با هم
 اعیان کرجیان غرضدور یافت که بلاد غدغه بر سرستم خان که وارث ^{ملکت}
 است جمع شوند و اطاعت متابعت بپندم رسانند و زبان ضرت انابت
 جاه و جلال پورش کرجستان مضمین کشته پیش از موکب طاهور ^{سپهسالار} برستم

باجموع اهل ارا و اراکان و ملت و قوم چنان و علما و ائمه و سایر عساکر و
 نشان بفر کرجستان ما و فرموده روانه نمودند که دفعه شرا یا بعضی
 و طغیان نموده رستم خان را بر سر حکومت و دارائی کرجستان متمکن نشا
 اما چون ظهورت و داد و مردم دینی بمل مطلوب بازگشته بکرجستان رفتند
 و لشکر و حشربهار از کرجستان فراهم آورده دیگر باب بقرایع آمد چون
 سمع شد که داد مردم و دبطایف الحبل و زین فنون ظهورت را از
 بر دست خاطر نشان و کرده که تو حیات تو اب کامیاب خاغانی با او باطنیست
 بلکه اراده دارند که او را مظهرت ساختن هرگاه فرصت یابند ببلغ او بر دارند
 و چنین باز نموده که پادشاه از صلبه کتبی نشان در فارس زندام
 برادرزات که او را باسم دیگر موسوم ساختن نام فرزندی خود بر او نهاد
 در زمره فرزندان اوست و برادرم تمامت مالک فارس و بحر و بلاد و
 و خورستان و عربستان و حوزة بلاد تحت تصرف دارد و باجوازی سپهر او
 کس در آن ولایت فرمان رواست و عنقریب آن ولایات خطبه و سکه بایم
 و لقب آن پادشاه از او پیش خواهد یافت و من حسب الصلاح برادر این
 اقدام نموده ام و ظهورت با وجود فراست و دانش تمام و رای درست که در امر

سرور و ریاست داشت از او کول خورده پای و دایره مخالفان پیدا
 نهاد و با کرم ابنوه بقرایان آمد کتابات با مرئی شرفان و خجور سعدی
 نوشته با طاعت متابعت کدالت کردند و کتابات مذکور را امرای مزبور
 معلى فرستاده مخالفت ظهورش با غوائی داد و در دین الهی و رسم ظهور
 و حکم جهان مطاع بطلب امام فلجیان صادر گشت که بدرگاه معلى شتاب کردند
 دفع الحاح را با او مشورت نموده بدین نتیجه صلاح دولت ظاهر بوده باشد
 او عمل شود و امام فلجیان از این اخبار پریشان خاطر گشته در اول حال همان
 فرنگیه برنگالیه را داده آمدن میفرمودند از آمدن خود عذر خواست بعد از
 نکراد مرسله بجز آمدن علاج نیافته در اول حال سفری فلجیان بپیر خود را
 بالآخره خود نیز آمد در حین که در ایات جلال بزرگ فتنه ظهورش و انتقام
 مهام که حبشان از مقر خلافت و مستقر سلطنت بنزوال در حرکت آمدند
 در رب لمونی اصفهان نزول اجلال و کثرت سعادت آستان بوسه رسید
 ذکر حضرت زین العابدین از دار السلطنة اصفهان بجز نبی مقرب
 چون طفیان و عصیان داد و در معر و موافقت ظهورش نادان با آنجا
 مدان بخت پیوسته آمدن ایشان کرده بعد از بقرایان بمساع و جلال رسید

و سپهسالار را با عساكر حضرت شاهرخ معاقب رستمخان قوللر آغاسی و محمد
 قلیخان زباده اعلی و پیکر خان پیشتر فرستاده را بابت ضربت آفات نه تبارخ ^{محمّد}
 شهر جمادی الاول از دار السلطنه اصفهان پیروز فتنه چند روز در درب ^{طوخی}
 توقف فرموده از آنجا کوچ بر سر کوچ بدار السلطنه فرزند سید در دوش ^و
 مبارکه نزول اجلال فرمودند و صورت سوره و یارندگی شدند و یافته هوا
 سیمای کشت و چند شبانه روز متواتر برف بارید قتلای هایون در درون
 قرار یافت در این اثنا کثایانی که طهمورث نادان و داور مدرد و جامل شهر ^ن
 و خور سعد و خضر و آخند و دوشسته تصریح نموده بودند که این احوال از ما
 صد و نه یافته و میباید از روی دوش و آهای اینچنان از غمشت مورد و لک
 پادشاه مراده است که در فارس است و غنیمت لوی و دلش لبی و اما قلیخان
 و عساكر فارس ارتفاع خواهد یافت و چون آنکاتب فرغ لبیع ها بوز کشت ^ن
 شعور اما مقلبان بر این غیث یافت بندگان اشرف خاقانی با او به قندهار و
 نواب کامیاب بدکان شدند و رای جهان آرا بجهت دفع این فاسد دفع اما قلیخان
 و پسران او که پادشاه مراده کی یکی از ایشان پسر ابوهریرا کسند و خواه مذکور ^{مشهور}
 شد این گفتگو از عوالم الناس بخواس سرایت کرده بود و از مضمون کتاب نیز جدا

خلاف واقع باشد نفاذ خاطر اشرف از دیادین برقت حرم و احتیاط در دو
 اندیش بادشاهانه اقتضای آن کرد که خاطر انور را از بر عذبه فارغ سازد
 بهرمان فرمان روی عقل و مراندیش و اقتضای حقنا و صفی قلخان پسر بکر
 باد و پسر بکر فتحعلی بیگ و علیقلی بیگ در جنو کرد در خدمت اشرف تمام
 چراغان نموده از نشانه شرب بخود و از یاد فقرت و غرور پیشه ور بودند
 هر سه بقتل رسیدند کما علی بیگ ایشک آقا و داد بیگ کوچی و علیقلی
 برادر سپهسالار که هر دو داماد امام قلخان بودند بقتل و مأمور شدند
 و اورشند و رجحگر برهنشند مستعد خواب بود ایشان بهمانه انک نواز
 اشرف بطلب تو فرستاده پیرن آورد بقتلش پرداختند و اموال و اشیاء
 که داشتند بحیطه ضبط در آورده همان روز آغور لوخان ایشک آقا پی
 باشی را برقتن فارس و حفظ و حراست مملکت مأمور فرموده فرستاده اند ^{بحسن}
 وزیر ناظر با باقانی وزیر و غولاد بیگ ناظر امام قلخان بحیطه اموال و
 و اولاد او مأمور فرموده همان شب روانه شیراز فرمودند و بعد از چند
 آغور لوخان را طلب فرموده نقد خان شاملو را بایالت و دارائی
 کوه کیلویه و کما علی بیگ را بحکومت لار و منصب ساخته ولایت دورون ^{مهدی}

عرب تفویض یافت و ایشان از خدمت اشرف جدا شدند و او را آنصوب
 کرد بدید باقی اولاد امام قلیخان را امیل کشید از دین غافل گردانیدند
 و مضمون صدق مشهور از بیت سمت وقوع یافت **نظم** چو از قوم یکی میگذشت
 کرد نه که زانزلت مانند نمرود **هم** از بیک غلام با مارت سیستان ^{منصوب}
 کشند بر خوردار سلطان ذوالقدر بحکومت **هر** مقرر شد و لغو از
 اعمال ناشایست داد و مردود نادان سلسله الله و پر و پیمان کبریا ^{بیت}
 ایند و دمان سراوج عیوق افراخته بودند و از قشتر اصفهان تا سواحل
 عمان بیکجا راه در تحت حکم و فرمان ایشان بود و اساس پادشاهان ^{خبر} **الدخ**
 در کمال عظمت و اجلال بدولت و اقبال میکند برینند بنیاد بنیاد فرقه
 ذکورا و انانها با خاک یکسان شدند و اینغیر پادشاه و مرد و دود و طهور و نازان
 رسید موجب یاس و نومیدگی ایشان گشت و آوازه آمدن رستم خان ^{فولگر}
 آفامی کردار و سلطنت کرجستان کار تباه است و نزد یک شدن ^{بیک} **کس**
 با جود نامعدود قریب باش موجب نزل خاطر ایشان شده پایانی ^{بنا}
 سست پذیرفت کج کرده از فرمانج بکرجستان رفتند و محمد قلیخان ^{کس} **کس**
 بر مسند حکومت نیکر زد و چون رستم خان بتقلید ترید یک رسید غلام

از نادران و اعیان کار تیل حسب الفهرمان ها بوز خانانی بجانب ^{بشم}
میل کرده و چون فوج استقبال غوره اطاعت انقباض میکردند و او نیز ^{بی}
اقبال خانانی بقلعه قلعہ در آید بر سرند حکومت و فرمان ^{نش}
و کرجیان کار تیل و مقام خدمت و اطاعت و آید کمر بلاز ^{بستند}
و چون سپه سالار با عساکر طغر شکار داخل کرجستان شدند و هر
مقابله و مقاتله با آن لشکر بشمار در حوصله قدرت خود ندیدن با قلی
از مردم کاخ بجانب باشی آچوق کرخیت و سپه سالار حسب الفهرمان
دو قلعه یکی را کاء کاخت کلیسای آلا و دیگری رکودی کار ^{حضرت}
شاه که بستانانی در ایستقامت پای و قلعه گذاشته بود تعمیر نمود با انعام
رسانید حارس و نگهبان تعیین نمود و از طبقه خاقان کرجی در ^{در}
سنتاقی و جغتوشه بود لشکر فرستاده دقیقه از دقا بوق قتل و غنا
فر و گذاشت نکرد و اولی باشی آچوق و سایر ولایت کرج خصوصاً ^{از}
و کورپال از شکوه و ولایت دولت و بلند آوازه و سپه سالار ^{فر}
جنگی او که در معارک کارزار همیشه بر اعدای طغر یافتند بشه منکشته
کسان نزد سپه سالار فرستاده نسبت بنواب کامیاب اظهار بندگی ^{افکند}

کرده هیچ وجه با ظهور اتفاق نشدند و او را در این یافتن کوشش
 کردند و الیوم آن بدیخت در کمال ندامت و محنت روزه کمی رخصت یافت
 پس و سالان بسیار شد و او و مردم و دهراه او رفته اواره دیا را در بار
 القصه تمامات که چنان بر حسب خواه اجبای دولت روز افزون صورت
 یافت و بوی خوشی و کار دانی و نادر ساید سپهسالار بنوعی که در
 اندیشه عقلا ننگ در سوابق و انان از حکای و وفون بظهور نیامده شد
 انظار گرفت و غیر و نری و اقبال و شاد کای معاودت روی داد و چون
 رومی خط آن و اگر از آن طرف دست درازها جوش و حرور و نایب
 و بخور سعد و انفسه بود رای جهان از ایتادیب و کوشمال آن طیفه
 و تسخیر قلعه و ان اتفاق گرفته سپهسالار و عساکر منصور بدین جهت
 کشند انشاء الله تعالی شرح این احوال رقصا یا سال آنند مرقوم فلم
 سعادت رقصا آمد شد ذکر تولد شهرزاده عالمیا نو چشم آدینا سلطان
 محمد بن السلطان الله عزه از سوانح اقبال که در این سال فرخنده مال سعادت
 اشمال در دار السلطنه فرزند روی داد آنکه سعادت بخت خدا داد
 معاصرت اخضر فرخ زاد کوکیان و در درخشان از مطلع سلطنت اقبال

طلوع نمود که عالم و عالمیان را خضوعاً ممالک را از او نوازش می
 رویش بخشد یعنی بخشنده بیمنت و واهب بی صنت نواب کامیابان
 را از کج خانه لرزید و لرزید کمرای کوهی عطا فرمود و آن در کمال
 از بطن مطهر یکی از پرده نشینان سر داد و عفت بصره وجود هاد کافران
 خصوصاً یکرنگان و یکجهان صاف اعتماد و در میان قدس نشان صفت
 صفوت را نمود و عاقبت محمود کلاه کوشه شادمانی بزرگ لاف لاک
 اغراض خند و قهقهه امید و دان از نسیم غنیمتیم این عطیه و الا اهل از
 آمدن غلغلۀ شادی و شادمانی در عالم ملک و ملکوت افتاد و نام نای
 آن بود که ای بر سلطان محمد قزاق یافت امید که در ظل تربت والدین
 نامدار را بقدر برخوردار یافتن توفیقات چینی و ثوابت لاریجی
 و موفق گردد بجای محمد و الله الطاهر بن ساجده دیگر آنکه چو رعایا و رعایا
 الکاه کوهیم کیلان از سلوک محمد خان حاکم آنجا شکر داشتند و در آن
 فرموده حکومت آنجا بر محمد بن محمد خان برادر او قرار گرفت **ذکر آمدن دوسه نفر**
 از هر چهار پیمان فراز و نشیب در کار بر حسب آیه **فادر غفار و غفار**
خود بشمارند که انور کاف **فاد الله** قبل از این نگاشته که **کاف** بدین معنی است

کرد و میان قبیله افغانان تربی پسر پازده ساله بود و مذکور شد
 که پسر سلطان خضر و میکل ابن شاه سلیم بن جلالت الدین محمد اکبر پاشا
 فرمایند مایه مالک هندوستان است که از پسر حضرت سلطان خرم
 شاه سلیم او را در دیده و پوشید بمیان افغانان آورده بدست شهبان
 تربی افغان در آمد بود بنگ میز نام و شهبان اینقدر را اعطای
 هفتای مخفی داشته تصدقاً به معنی نکرد و او را پیش خدمت خود کرده در
 او خدمت شل بداری چراغی گرمی میکرد و چون میان او و علیرضا خان
 پیکار میکرد چهار و هشت پد پد آمد علیرضا خان بر سر او رفت و آری
 او دست یافت این پسر بدست او در آمد حقیقت حال معلوم نمود چون
 حوت شهبان که ملک کور شد علیرضا خان از فرط احتیاط او را بکرگاه
 جهازیناه فرستاده احوال شنید و عرض کرد تو اب کامیاب خانم ای او را
 بوزیر اصفهان سپردند که در قلعه طبرک نگاه دارند تا حقیقت معلوم
 آن معلوم گردد و او در قلعه زندگور و غرور و عجز میسر در این اوقات
 تخمیناً سی ساله رسید پس در قلعه سور و باله از راه دریا غریب فارغ
 و اظهار کرده بود که او را بخیر میز این خبر و کوه کرده در راه کشته عبدالمطلب

شاه سلیم بمصلحت امراء و ارکان دولت بر تخت سلطنت جلوس نمود ^{بسلطان}
 بلاغی مشهور بود در قضا یا سال لوی شیل و لغز زمان شاه کیتیستان
 در نسخه تاریخ عالم آراء عباسی در رشته عمر یکشده شد با امراء اعیان ^{الشی}
 کوچ بکوچ بلاهور آمدند و سلطان خرم کرد در زمان حیوة پدر خاتم عجبات
 شاه جهان و در اینوقت بنا بر بلند پروازیها مضروب پذیر گشته در برها
 افسرد حال بر سر پیران از انجاعت دار الخلافه اگر که مستقر دولت آن سلسله
 نموده با آنجا قریب شد و طبقات لشکر عجب انبیا و سیل غوده جمعی عظیم در وقت
 او فراهم آمد و آزاره و درود او نزول کرد و ارکان سلطنت سلطان بلاغی اند ^{خسته}
 جمعیت او روی تغیر و پراکنده گئی آورده شاه جهان در سلطنت و پا ^{شاه}
 استقلال یافت امراء عظام خصوصاً آصف خان که مدار علیه دولت ^{السلطه}
 بود صلاح در اجتماع انقباض دیدن سلطان بلاغی را با شهنشادگان کو ^{نوا}
 نژاد که دار و روی اعظم بودند بمناعبت عمالی مقدار تکلیف کرد و آصف خان
 بعد از ادراک ملازمت و کورنشها یون در باب جلوس سلطان بلاغی ^{ولا}
 کثیر ضرورت واقع شده بود بمعاذبرد لید بر عتک حجت الحاصل حکم بر ^{انفا}
 و اعلا م او و شهنشادگان صادر گشت بکمی از امینان دولت بلاغت ^{ملود}

کشت و بچینش شمراده را بد رجس شهادت رسانیدند که یکی از آنچنان بخوا
 مشهور سلطان بلاعی بود الفصه آنخوازان بندر من کو در عزیمت فارس نمود
 چون قدم بولایت نهاد امام علی خان از حال خود اخبار نمود و اوصفت
 بپای سر بر اعطی کرد و مقر شد که بجای تو خال و صدق و کذب آن احوال
 رسیده اگر فی الواقع صورت وقوع داشته باشد و تحقیق اخبار فیه تا
 لایون بجای آورد و همین اعزاز و احترام که سر او را سلاطین داشته و این نیز
 کرد اند که از جانب اشرف بنر تعظیمات لایقه بظهور آید و آنچه از حال تو
 در بند قتل عوده بود و از قول سامع اسموع شد آنست که مذکور نمود
 در چنین مهلتان دولت بر شاه جهان قرار گرفت از اطوار خلافت و آمدن
 معتمدی که بقصد ما آمد بود تفرس نمودم که حکم قتل داشته و در آن شب
 که این فتنه مهید یافته بقتل آمد بود غلامی داشتیم هم سال خود با او گفتیم که
 تو بجای من جواب این مضایقه مینمود گفتیم اگر حکم قتل من شده باشد عرض
 افتاد و اعدام من است بنو چه کار دارم بطریق بود او را تسلی کردم و عیال
 خود خوا بایندم و خود در ظلمت شب تاریکی پرور آید پیاده روی بر پیشه
 آوردم و انبیا شناختم و در گرفتاری چهارده روز در محراب پرورش

که نشان از ایشان نبود یکنا در محراب قناعت کرده مرحله پیمای وادی
 سرگردان بودم نا آنکه طاقت طاقت شد و اندکی از خوف شناخت مردم
 گرفتاری اطمینان یافتند بطرف آباد از روی آوردیم و تغییر لباس کردیم
 لباس فقر و درویشان شدم و آباد و سر سفر درویش شورید و نفوس در
 بند سورت آمدیم در آنجا اظهار حال خود بجا که بند سورت خودم آوردیم
 بسیار کرده بعضی هدایا داد و بودن آنجا را صلاح حال خود و من بدیدند
 حال مباهله نموده مرا با آمدن از دلالت کرده گفت که روش شما با آنخانه واده
 میمنت و سکونت دارد بسیار آن عزیمت درگاه نموده بنوکل الهی و انلاهی
 اسوام عقبه علیه شاه پس بد روی براه آوردیم و چون به بند تاج فارس
 بیان احوال خود با هر کس کردم بعضی استیلا نموده تنگنای میکردند و بعضی دیگر
 از سببهای من فالجمله زیادت قولی هم کرده متصدیق می نمودند در میان صدق
 کذب و خوف و رجا بودم نا آنکه قدم بولات فارس نهادم بیکد و نفر از مردمی که
 مراد از کشتن ایام سلطنت و قبل از آن نیز دید بودند و چار شده شنیدند
 و غیره مان سپید آمدند خدمت کاران از هر طرف جمع شدند و از مردم هند
 جامع هند و از نقد و غیر آن پنج مقلد ویشان بود آورده می دادند و چون

از آمدن من بملک فارس اطلاع یافت اگر چه در اول حال الجملة عتاب
 کرده کاشتگان او معدد خدمات شدند اما در اسرار بعضی اخبار که افشا
 نموده بودند نزد خاطرشان در صدق این دعوی متراکم گشت ^{علیه} تعظیمی
 نکردند و کس نیز عجب من اشرف فرستاده مطابق بدین هیچ عرض نکردند
 جانب کذب اقوی مریخ میفرمود باری در میان خوف و رجا بودم در خوا
 استغفار رسیدم بندگان نواب کامیاب جانب ظاهر را که مناط معاملة
 روزگار است رعایت نموده در مقام خوف و مردمی درآمدند و گریه
 از اعیان با استقبال فرستادند که یکباره فانون بر سر و آتش بمان نواز
 از دست داده نشود و جمعی اعز که با استقبال رفته بودند اورا مترز و غور
 بشهر آوردند و در سنازل مرغوب فروزا آوردند و در ستم تقصد و در مجور از جانب
 بوساطت مقراب اندر خصوصاً ناظر پوات بطهور و میرید چند نفر از
 ولایات هند و ادبیک متصدق نمودند طبقه ملانسان که در دال المنة
 استغفار بسیارند هجوم نموده ادا ب کورنش تقدیم میسرایند بیکد واه که
 آمدن او گذشت نواب کامیاب اشرف خانانی ملاقاتش غبت فرموده ^{روزی}
 لشکرا را فرستاد و از طلب فرمود و ناظر پوات بطلب او آمد و او بوده مدد ^{کام}

بعز ملاقات اشرف مقرر گشته بقدر تعظیم و تکریمی که بظهور آمد و بر بنا
 که را بفقده و نوازش فرموده است اسب واری از جنتیها و خاصه غنا
 فرمودند و آنرا از سیاهای او بختاب و بزرگی و فهم و میگرد و در عا و زات نیز
 بقانون عقل و سنجیدگی سلوک نموده سخن میا حاصل بنیان شر جاری نمیشود
 و حکم شد که بندی میفرار که حقیقت حال او در فوق ذکر شد نزد سلطان
 بلاعی برسد که یکدیگر را ملاقات نموده و چون در هند و شاهراک ^{بلاعی} و
 با آنکه دانکه از خود جدا میبوده اند در خبر ملاقات یکدیگر را نشناختند
 بایکدیگر بریده اسامی عورتان اهل حرم پدر و پادشاه و پادشاه فراد
 نشاهای حق و ظاهر و نیک و بد و ضاع حرم هر یک آنچه میدانستند بر
 میآوردند و بر سلطان بلاعی ظاهر شد که برادر او سن تصدیق برادر او
 کرده او را در آغوش مهربانی کشید و حسب کلام اشرف مقرر شد که برادر او
 بایکدیگر باشند و هر کس از ولایت هند میآید بقرین میاید که در هند و شاه
 بتر سخن فرار نمودن سلطان بلاعی بر آید و آوازه علوم اناس سایر و در
 اقا عقلا اصلا احوال صدقای حق نمیدهند که با وجود اهتمام دولتی
 پادشاه در حفظ و خواست شاه را با خصوصاً سلطان بلاعی که بختاخور و غرض

پادشاه در کاخ دماغش جای گرفته و مقصود بالذات اوست در صبر حکم کند
 چگونه تواند بود که او از میان سپرزفته باشد و این مقدمه را مسلم نمیداند
 و احتمال بدر رفتن او نمیدهند تا از بوالجبهه کار و زکار و شعبه بالا
 چرخ رفتار عجیب بعید نیست و میتواند بود که جواز محافظان در محافظت
 اغراض عمده معاون فرار او شده باشد یا غفلت و در نزاع او عاقل پیرون
 و هما اعتماد را از خوف غضب پادشاه سلطان بلاغی نماید و قبل از ورده باشند
 اعلام خدا لله **مصرع** تا خود فلک از پرده چادر پیرون دیگری میرزا با
 این میرزا دانیال از جلال الدین کبر پادشاه است که پدرش در زمان چو
 پدر بزرگوار خود عالم فانی را بدرود کرد و بعد از احوال شاه سلیم او در
 تابعان شهرزاده شهریار بوده و در هر وصول سلطان بلاغی وارد و بی
 جود و لاهور با ثانی لشکر سلطان شهریار مقابل ایشان رفت و ویران
 سلطان شهریار را راه یافته پراکنده که در میان جمعیت او افتاد میرزا با این
 بعد از تفرقه سپاه از معرکه پیرون رفته معاونت بکند و نفر از سپاهیان
 طرف کابل عمود و چون نزدیک بانولایت رسید اواز بر مهور که و لعل
 احوال سلطان بلاغی و استقلال شاه جهان شنبه رفتن کابل از اصلاح خود

عزیمت بلخ کرده میان راه از یکبه رفت و چند کاه اندر محمد خان والی بلخ
 بسر برد چون از زمره حر و مفلسان و تنگ مایه عقل و ادب بود و بلند
 پروازها آنچه ممکن خاطر او بود معاونت والی بلخ و جود از یک سو
 پذیر نبود از بد سلوکی و کج خلقی خود و سر داخل اطمینان از یکبه از بودن
 دیکبر کشته از ایشان رخصت یافته ازاده آمدند و از ایران و ادراک
 شهر بارز میان کرده بقصد هارزد علیم را خان آمد و او چند روز در شهر
 و میهمان نوازی و مردمی سلوک داشته چند نفر ملازم خود همراه کرده
 جهان پناه روانه کرده و نواب کامیاب خانانی جمعی را با استقبال و فرستادن
 و قریب به شش روز اقامت بدستخوار و آمد و چون از آمدن سلطان بلاغی
 اطلاع یافته بود بر اقامت او اکتفا کرد و بنا بر آنکه تعظیم و تکریم زیاده چشم
 میداشت مصدر حرکات ناپسند شد روزی در میان پیران خان چینی
 از آنسند قرار یافته بود که مجلس تفرقه و ملازمتی زینت یافته در آنجلس
 بینا میزبان ملاقات شود در حین ملاقات سخنان ناخردمندانه از او سرزد
 و با او بیگانه در آمدن در موجه اظهار کذب مدعی او کرد و مشغولت و
 آقا زناد اما سلطان بلاغی بمکین و وفار سلوک نمود معارض او نشد

از صبا لغها که در کذب سلطان بلاغی می نمود تا هواری از حد اعتدال گذشت
 سلطان او را بجهل و جنون منسوب ساخته و قیغی نهاد و اظهار از ردی
 کرده از آن مجلس ^{در}خواست بدو این پخت تو اب کامیاب نیز آن مجلس ^{در}تربت
 و در حین که رایان ضربت آیات عز و جلال بجهت دفع فتنه ظهورت کرد که باغی
 داور مردم و دیر امان و ملیحان بظهور آورد از مقر سلطنت حرکت کرده در
 پیرون شهر خیمه اقامت نصب نموده بودند و میرزا بایسنقر ازاده رفتن کرد
 رخصت طلبید تو ابی علی خاغانی مضایقه فرمودند و او از رد مدول رفت
 بر او آورد مدکور میشد که ازاده رفتن هستند و کن دارد که شاید عبا و
 سلاطین بکن کاری تواند ساخت روانه شد و بجان یکصد تومان اقامت
 که در اول حال جهاد و فرستاده شده بود اکفای فرموده دیگر رعایتی نداشت
 الحو جوان مستعد قابل بود اما مغرور شجاعت شهنشاه که بوده بسیار بزرگان
 مهزلیت و حرکات ناخوار و اعتدال آنکه از خفت عقل و تنگ حوصلگی نشا
 میندازد از او صد دریافت متوقفت است سنتی می بیند را و لغو اینها ^{خبر} رفت
 صفی قلیخان ملقب بشیر علی بکل بر یکی عراق عرب رسید که در دار السلطنه
 مهنر کشنده عالم فایز او ذاع کرده روی بجهان جاودان و غلامش را ^{حس} البه و لادخو

سخونی ولد ملک میرزا است که از دین مسیحی تیرا نموده شرفا سلام یافته
 بود و طعنه‌ها علیه بیک عم او چندگاه در خدمت حضرت کبیرستانی عز و جم
 و از زمره مقربان محفل اقدس بود مشارالیه را از کودکی در خدمت حضرت
 نشو و نما یافته در سلك غلامان خاصه شریفه منسلک بود و چون هم
 کار دانی از سیما و عیالان و قابل تربیت بود آنحضرت متوجه تربیت او گشته
 در اول حال دتیه ایلالت و خانی یافت بهای حرجان استاجلو و سکر یکی
 ظفر علی شکر کش و بعد از فتح دارالسلام بغداد چنانچه در نسخه تاریخ ما
 ذکر شده بابالک بغداد و امیر الامرئ عرا قرب برسانند یافت و نحو در آن
 خدمت مردانیکه از وظهور یافته در ایامیکه حافظ احمد پاشا بنظر آنولا
 آمد تا مدت نهم ماه با او زد و خورد کرد در خواست قلعه کال مردانکی بظهور آورد
 و در زمان حضرت قاضی بنیر خسرو پاشا وزیر اعظم سردار شد بنظر آنولا
 آمد زایده از مرتبه اول چنانچه از پیشتر گذشت مردانخواست قلعه غوره کارا
 بظهور آورد و نواب کامیاب خان قاضی بگناشازا که با او رابطه خویش داشت و در
 سلك غلامان خاصه شریفه بود شایسته اخذ خدمت دانسته حکومت بغداد
 الامرئ عرا قرب و تولیت و ضات مفید شایسته برنجی که بحرجه مذکور متعلق بود

باوقوفی یافت قامت قایلش بشرف ایضا صاحب را سستی یافت و اکنون
 بدین ترتیب سرلشکر دارد و قانع سال خاقوی ^{پل} ترک که بعضی ^{اشی} ^و ^{ازین}
 و الف و خبر مطابق ^{ثلث} ^{اربعین} ^{الف} سال ^{نیم} ^{چلو} ^{هلو} ^{خانو} ^{فغان} ^و ^{قل} ^{خجا}
 المتفقه که چهار ساله روز لحوال میمنت مال جهاندار بشهر و هاله
 نظیر و امثال اعنی ^{پدر} رحمت ذوالجلال شاه کسری باریکاه سلیمان خست
 فلت خدر ملائک خصال ابوالمؤید ابوالمظفر ابوالنصور شاه صفی القوی
 الموسوی الحسینی ^م بادرخان خلد الله تعالی غلال مرجمه علوم معارف العالمین
 مطلع شاه کی چرخ را چون اوزد بیک نگاه کرد و چون آفتاب رزخ
 کلاه سود یافت آغاز سال ^{نیم} ^{شد} ^{دیکر} ^{یاب} ^{نور} ^{وزیر} ^{وز} ^{در} ^{شبه} ^{حال}
 جهان را پیش روشنی بخشید مشظران را و نیز جل غلام واضح کشت ^{شهر}
 سپاه طارم چهارم روز یکشنبه ^{نهم} ^{شهر} ^{رمضان} ^{المبارک} ^{هفت} ^{ساعت}
 سیزده دقیقه از روز گذشت از اقامت عزای جوت بیرون خواستند ^{شکر} ^آ
 مرتب و متوسلخت ^و ^{با} ^{عی} ^{صد} ^{شکر} ^{که} ^{باز} ^{فضل} ^{نور} ^{وزیر} ^{سید} ^{هنگام} ^{با}
 و عهد فرزند سید ^{عشر} ^{طرب} ^و ^{اندر} ^{را} ^{وقت} ^{آمد} ^{افزود} ^و ^{نشد} ^{گذشت} ^{روز}
 رسید ^{هو} ^{بد} ^{ستبار} ^{فضل} ^{مهر} ^{روی} ^{با} ^{عند} ^{الطبیعی} ^{آورده} ^{موان} ^{سرا}

مهال پنج ماه و هفت روز و نیم ازین روز
 جمال و جمال بیخه و قیوم و شمس
 و شمس و زمانه کرد و ابو جعفر

طاعیان دی فرو نشست سپاه فروردین چون جیوش مضمون یخیز
 در آمد صفوت آرای معرکه یبار کشتند جنود و با چرخ کرد بر کام بطون
 از تو اگر خیز بودند مستعد جلوه کرد و خود نمائی شدند یبار دل آرا بخت
 و یبار قدم در عصر روزگار نهاد فراتشان صبا و شمال عصره چون را از دم
 خیز و کل از خضر و غار خوان رفت و روی داده از سبز و سر بر که فروش نرفت
 کسزدند و پادشاه را با چرخ سپاه یبار با جود شکوفه و افکار از صفوت
 غنچه و حرم بر لب خرامید قدم بر بساط کامرانی نهاد ساقیان چمن بر کارخان
 یاسمن نشتن از جوعه پیاله نرگس و لاله زار و دجانی و شراب را خوانی
 گرفتند شهر را چون بخت کامکار در بار فضل طرب قرار دادار السلطنه
 روزگار و نشاط و غم و کز زانند هوان در باغ جنت اساسعادت آباد
 قطعه از آن رشک و فای گلشن ارم ذات النعماد و مصداق الله و محاسن
 فی البلاد است و چنانچه در شهر درگاه باغ خجسته ملائک بلقی فی کز کز
 نو بیان عهد بود مردم کلک صنایع رقم کشته **شمر** با نعت کرد از الو
 شاد است در باغ سعادت آباد است بخوبی در طالع طاف و طاف و طاف
 ثانوی روان بسیر محبت و شاد کای میکند زانند حجه انشا طاف طاف

همه طاهر و معارست قیو اندازی خیابانی مجده در جانب شمالی
 باغ طرح فرموده در گاهی مجده بجانب شرق کشودند و همواره با مقربان
 افدس را آنغرضه نشاط بان شغل شکر و پر دلخنده در آن قفس بدیج کوی تقوی
 همچو کمان اقبال از سایر کمانداران جهان گذشت ماهر بوده اکثر اوقات تیر
 مرادش بر هدف مرام رسید کوی زریز آفتاب مثال قیورا از قرار صید ^{ند}
 و عالجانب دستور مکرر میر مخم نظام العالم اعناد دولت سعاد نشان
 اعتقاد سلطنت و خلافت ابدی بنیان میرزا طالعان نارنج ارج بابان
 و درگاه مجده مذکور بجنت کشودند ریاضه بدیهه بدین عطر و ملک
 نظم در آورند تا **نارنج** بسال سخاوی از یغ شاه با مر شمشاد و از کهر
 شمر دین و دنیا صفی آنکه کش از او خانه ظلم و زور زهی پادشاهی کرد
 محمد او یقیند کبر الیابل نظر در می شد بجهت کشته که هست مقیم اند
 فتح و جواهر ظفر در پیشال اگر چه با اقبال شاه لیو شاهد حضرت آمدین
 با اقبال شاه شمر به سال نشان میدهد این فتح ذکر بیال نارنج افغان
 که پیوسته ایدامصون از خطر جو کردم تفکر عن بر عقل بکفتا عیبت کشوند
 در ان سوای اقبال انکد و ابل ایصال هیت مال که با امانان ذوالان

کلاههای شکسته را هفتراز و باغستان بخت بلند شهریار کامکار بازها و تو
 غنچه آراستگی داشت و بلبلان نغمه پرداز و عندلیبان خوش نغمه و سنا
 هفتراز زبان مبدع و شای پادشاه و جواز نغمه طراز بودند و سواد سلطانی
 که از امرا و حرمین امام قلیخان حاکم هر روز بود بدگرگاه کبوتریاه شمشیر
 جهان کشای امیر کبیر صاحبقران امیر پور کورگان را که نشان اسم سنا آن
 پادشاه مؤید منصور بر آن منقور بود و در آن ولایت بدست او در آمد و سنا
 قنوج و دست او بر خود داشت بر سر مده بر بنظر افتد در آن روز در دولتخوا
 دولت قهر بدست در آمدن چنان شمشیر را مقدمه قنوجات عهد شمشیر
 بان ماک سکون گرفتند دلاوران مبارک قال چون نغمه سنا این انجمن
 بدین مقام ترم بودند که چو زها بون تیغ جهان کبر حضرت صاحبه لاری برفیق
 اغادی مظهر و منصور آمد و حال به نیروی دولت قنوج را قبال شایستگی
 مبارک شهیر کامکار نغمه در جاذبات است که عیده کاری بخت بلند و طالع
 احبندان افروز آید بقوت بازوی ناسید خرم عمر بسیار از بدخواهان خا
 بانش قهرمانی سوخته سیاه افتاد دهد و پوخته ظفر و نمز قریب حال شای
 سنوال بوده قنوجات علمه روی دهد انشاء الله تعالی عالجنا بعماد الدولة

الخامس في ميرزا طالع بن زاده الله جلالة و آقابله نارنج از عطية عيني که
قبضه اقتدارش بر ما بلند اقبال در آمله و در عالم خود و جهان اکمل ایشا
ملک کبر و ملک سباست **نارنج** میشود پادشاه عالم کبر باختر برین ^{طریق}
در ملک نظم در آورده اند **قطعه** شاه شاهان جهان شاه صفی
که از او کش جوان عالم بهر **نا جهان** کند از ظلمت پاک **برق** پیغش
خویشد سیر **تبع** تیمور که از این خلق بود همان **شاه** چو زان جهان در ^{شیر}
در زمان شده دین ظاهر شد **بطل** یکا بر چو خویشد منیر **بست** شاهش
بمیان منظر **وار** نا کند کل جهان از **تبع** هانی گفت **نی** از **بخش** میشود ^{باز}
عالم کبر **از** سولخ آمدن **جهان** بیک **یک** اول صحبت شاملوست
از ولایت دوم سابقا سفارش یافت که خسرو پادشاه و وزیر اعظم و سرکار ^{عسکر}
روم بود از سفر بغداد بی نعل مقصود باز کشد در سرحدات امت داشت یکی از
چاویشان در کاغذی **الهمراه** سلیم خان و **شمس** خان که در **خضر** کفر **نزار** ^{مضاد}
در ولایت روم دوستاف بودند و خواند کار روم ایشانرا اطلاف نموده
بود و مکتوب خبر اندیشانه عیدت اشرف نوشنه از روی صلاح اندیشی حضرت ^{شاه}
ما خواند کار روم **عصا** محمد دوستی ترغیب نموده بود و از این نظر جواب ^{اکتوب}

بر وجه مرغوب نوشن شدند جای بیکر اهرام چاوش نزد خسرو پاشا فرستادند
 که در مواجعه با او گفت شنیدم نموده مقدّمه صلح را مستحق سازد که بچه خدا
 فرار داد خاطر ایشان است که آنچه مناسب رعایت ناموس سلطان باشند
 آید نارسیدن چنانچه یک بار در محضر داور خسرو پاشا بنجر یک اصداد فرمان
 بقتل رسید بود پاشا آن سرحد حقیقت آمدن او را بدو گاه عالی عرض نموده
 او را حسب الامر باستقبال رفتن چند گاه در آنجا بود و چون رسیدار گشته شدن
 خسرو پاشا حافظ احمد پاشا که در زمان حضرت کبیر شانی مرگوار شده بر
 بغداد آمده بود و بیشتر حقیقت در تاریخ عالم از امر قوم شاهزاده بایع کار گشته
 کار را ساخته بر ایشان حال معاودت نمود و وزیر اعظم شد و مباح خصوصاً
 هوالموهایان خسرو پاشا او را با مقام خون خسرو پاشا که بنجر یک او واقع
 بقتل آورده محمد پاشا نامیر او را بر اعظم کرده بودند میانه او و طایفه یک در
 هر یک بخنان مذکور شدند و بایع بغداد بعضی حکایت میکنند که در این
 اخبار وقایع کرجستان و باغچه کرمی طهمورث و داود در دود باختر رسید و چون
 جای بیک نزد خسرو پاشا رفتن بود نامر و مکتوب از خطیب حضرت شاهان که
 بنده بود محمد پاشا ملاقات او را با خواندگار و صلح دیدم مکتوب بنواضا بن محمد

اشرف نوشته اظهار خیر اندیشی خود کرده بود و تمهید مقدمات تحریرا
 موقوف باز داشته که اگر مکشوف از جانب حضرت شاه و الامیر اندکار نوشته
 و ایلمی کار دانی مجدداً آید بدانچه مقتضای وقت و مصالح و آن طرفین
 عمل رود از سولخ این سال **آمد ملک میرزا و الی مکرانست بدرگاه اقبال شما**
و معاونت نمودن موجب بهیمن و لطف قباد محمد کسر علی کج و مکران
 ولایتی است از ولایات مشهور هندوستان اما بولایت ایران اقرب
 چنانچه یکطرف از سیریز و اب حیره هر روز و طرف دیگر بلاد امان کرمان
 و طرف بولایت سجستان پیوسته ولایت آنجا ابا محمد ریاست و سروری
 داشته اند و فرمان توابع کهنستان کنعلی خان زاب خا که فرمان
 ابن قتل که از ولایت کج و مضافات مکرانست مامور گشت و مشایخ
 با جود کرمان بدان ولایت رفت و قلع ز قلع را بریز و اقبال پادشاه وقت
 فاهر شاهنشاهی تسخیر نموده ملک شمس الدین و الی آجارا با اتباع بدرگاه
 پناه آورد و جمعی از قبیلۀ اگرادکیل و غیره در آنجا گذشت بعضی از غنائم
 محمود برانیر که میرانشان شاه وردی سلطان و بعد از او برادرش شیرازی
 بود در سز هفت سالگی و از آن نشود و ما از سطوت فاهر شاه و امثال او

جلیله قزلباش اندیشیده بکلاک عقل و زانندیش چنانچه در نسخ نامه
 عالم آرای عباسی مرقوم خامه بدایع نگار کرده در سال تحاقوی ^{الف} کابل
 روی منصب بدرگاه سعادت شهبان آورده در دار السلطنه اصفهان بسنما
 لباط بوسی شرف کشته فرخور حال پیشکش گذرانیده و اظهار خلوص عقیدت
 و بندگی نمود ملک اغتیار الدین حاجی که از تراد ملوک بن فغان و دامنه
 نیاز و بندگی برخاک آستان خواجه پناه که مقبل سفراء سلاطین نامدار است
 اسوده اظهار رضاعت و سرافکندگی نموده چون آنوالات کریمه و هوای آغاجا
 هوای شهر دم نشاوی هنرند بر سپاه قزلباش سازگار نبود و جمعی از غارتگران
 در این فتنه مانند از عفونت هوا صحرای علی می پیچیدند حضرت کبیرستانی
 را مشمول عنایات شاهان گردانیده ولایت مکر از ابر او مسلم داشتند و
 افتخار و درایت بروج مکرمت مهابات از آستانه باخلع غنوه شاهی انواع نوازش
 پادشاهی حضرت اشرف دادند و او خوشدل و شادمان روانه دار خود گردید
 و ملک اغتیار الدین نیز مشمول عنایات خسروان گردانیده الکابر فی ایل او
 مکرمت شد و او در سفر ثانی بغداد با جمعی از یقینکچیان بلوچ در مرکاب نیرت
 انتساب اشرف بود بعد از سنوح واقعه ناکر نیر نواب کبیرستانی که تحت سعادت ^{بخت}

پادشاهی ایران بجز وجود شهنشاه مالت را بجز انتساب یافت بدگر
 جهان بنیاده نامد و رسم مبارکبادی بجای نیآورد و پیشکش نفرستاد و
 حمزه خان ولد ملک جلال الدین خان حاکم سیستان اراده فتح آن ولایت
 استقام نمود که ایالت آن ولایت با و مرحت میشود که با وجود سپهسالار
 بجز فتح ولایت مذکور بر میان جانیست از ملک بجز انتراع نموده ضمیه
 مالت محروسه کرد اند حسب استقامت ایالت ولایت مکران نامزد او کردید
 و او با فوجی از جنود سیستان متوجه آن ولایت گشت ملک بجز این جنود
 جمع آورده در مقام محاصرت مخالفه را آمد و از جانبین صفوف بزرگ آراسته
 محارب بر وقوع پیوست و ملک بجز از محاصرت جدال با لشکر سیستان و
 این آستان پیرن از حوصله خود دید لشکران خود را با حفظ قلاع باز
 خود با معدودی اجرام عقبه اقبال شاهی سپهروی امید بدرگاه فلک الشهبان
 آورد و در دار السلطنه فروین رسید بجز عقبه بوسی سرافراز کردید و
 گذارید اظهار خلوص متابعت و بنای کی کرده متقبل شد که اگر محض شایسته
 شامل حال او گشته ایالت ملک موروث بدستور با و تفویض نماید هر سال مبلغ
 سیصد تومان تبریزی بر سر حراج و پیشکش بدیوان اعلی واصل سازد و

کامیاب خائفی که منبع مرقت و احسانند و مفسر و کرم و او را بنیاد
 مقصود باز گردانیدن آئین قوت شاهان زندان حسرت رسول اکرم
 با و اختصار یافت و امیرخان خورشیدپاشی که خاک کرمیان بود متکفل مهمان
 او گردید و او را مورد عنایات و احسان گردانید بجلع ناخود سر بلند کرد
 مقصود المرام رخصت نصرت باغی و زان کشت و وجهه کور با تمام همّت
 ملک حمزه مرشد ذکر مر حبیب عساکر نصرت نشان از کجاست با و از پادشاه
 و از آنجا بجانب وان رفت و غنیمت یافت از قزوین آمدن باجی قبل ازین
 نشان کشت کلاک سخن برآورد کردید که چون سیئه سالار و عساکر طغر شعار و تمام کرم
 را بر حسب خواه صورت انجام داده قلعه کوری و الاورد را عمارت کرده بودند
 و تفنگچیان قدر انداز و ذخیره و برآورد قلعهداری چنانچه باید و شاید تحکیم
 یافت و برستم خان در ایالت کار تیل استقلال باغی و در بیک تغلبه میکن
 و طهورت از خوف سپاه طغر سپاه در رکعت ملک موردت بحال توقف گیر
 سپاه آواز دینار ادا باشد و از درگاه معلی ایالت و لایق مزبور بر سر سلیمان
 شمس الدین و تقوی نصرت باور باجی از امر آه و عساکر و عساکر و تقوی
 سپر و شاه سپهوان هر طایفه از شما و افتار و لک کرد بحال در ایالت

و مقام داشتند بآن ولایت فرستادند و خاطر از قیامت کرجستان بجمع خو
 غریت بصوب بصره رجعت نعطاف دادند و چو از رومی خلع وان و اگر اد
 دست دراز فی الجمله و دلم و هابون واقع شد و هم مرتبه بطرف بخوان و
 و آخذ و دام پای از پاره ادب پیر و زنده بودند و عسا که مضمون بیت
 ایشان مامور گشتند و تسخیر لایب وان نیز پیش نهادت و الود و سپه
 و امر اعظام و عسا که هر ابراهیم بنام بد آن صوب در حرکت آمدند و در میان کرج
 بودند و چند سال بود که شیوه عصیان و طغیان پیش گرفته آفایان معتبر و
 هر یک بجهت استقلال دم از استبداد درده و حکام و پاشا با نرا که از جانب
 پادشاه روم منصوب می گشتند تمکین نمیدادند و بعضی اوقات مداخله کثرت
 خرج البوم سیاه می دادند و مدتی بود که روزگار در میان خوف و رشاهی
 در این هنگام احمد آغا و اسمعیل آقا نام متکفل مقامات آن ولایت و متصد امر
 کشته احمد آغا در کار بنقله و اسمعیل آغا در شهر فاش شدند و وجود و رویه
 با ایشان متفق بوده الحاحت اقتضا بدینطور می آوردند و گاهی بلا نظر آفایان
 که نسبت پادشاه روم کرده بودند و میکردند بامتنواز دولت هر یک
 کرده اظهار شاهی می نمودند و در آیه می گذار السلطنه فخر علی

موکب سعادت قرین بود جمعی از مهرزادهای اکراد حکاری بدین کار ^{مستحق} فائز
 آمدن تخیل خطه وان را بدین جهات که بخبر پیوست لبه ولت بعضی اقدس
 میرسانیدند آن قصه چون عسکر ضرب ظفر بواز رسیدند سپه سالار و مبارزان
 ظفر شکار گریخت بختیخار قلعه کبک بر اطراف و جوانب محیط کشته عجا^م و
 و مورچه اضمحلت کرده هر طایفه از طبقات لشکر بمورچه خود فرو آمدن شروع
 در لوارن سپهر بردن و امور قلعه گیری کردند و از آن طرف بمجسوران ^{مغیر} عبد
 پردلخته از جانبین سفر نیز رفتند آمد و شد می نمود و چون حقیقت ^{مکار} ظاهر
 قلعه وان بعضی اقدس رسیدند و آیات جلال نیز عزیمت ملک آذر بایجان ^{غیر}
 لوارن جهان کشای بدلتضویب فرستادند و در ساعت سعادت دارالسلطنه ^{فرمان}
 پیش خانه هایون پیروز زده موکب هایون با نظرف در حرکت آمد و رای ^{کثیر}
 کشا بدین تصمیم یافت که بغیر وزیر و اقبال در دارالسلطنه ^{بسیار} نیرنگ ^{بسیار} که بجهتگاه ^{بسیار}
 نافذ فرمان بران و محل اقامت آباء و اجداد عالمکانت نزول جلال ^{فرمان}
 که معاونت عساکر منصور که بمحاصره قلعه وان مشغولند و انجام ^{الامر} ما ^{بسیار}
 بروجه دخواه صورت بند بلا توقف منزل بمنزل نزول و ارتحال و افع ^{طریق}
 خست از میانجی صوب دارالارشاد اربعیل تشریف برده روی ^{بسیار} اقدس ^{بسیار}

قدس ایشان حضرت سلطان الاولیا آورده با کمال مسکن و نیاز مندی
 بشرف زیارت مرقد نور حضرت سلطان المحققین و مشایخ عظام حجت عظام
 احداث کرام شریف شدند و خدمت آن حضرت بهشتی احرام را بصلای و عطا یا
 از چند نوازش فرموده از آنجا بموضع کھواران شریف برده زیارت حضرت
 سلطان الخارفین سید جبرئیل قدس سره باز گشته عود فرمودند و از ارواح
 مقدسه آن بزرگان حق و بر گردیدگان معبود مطلق استمداد گشته کرده و
 توجیه بمقتضای آوردند در روز پنجشنبه مقدم شهر ریح الاولیای و زیارت
 بدان السلطنه بنی رسیدند خلعت آن بزرگوارم استقبال و شایان جای آورده
 در کمال شوق و شغف روی نیاز بر زمین نمودند و از غبار ستم ستمندان
 پای دین حاصل می نمودند و آنحضرت بکرامت و اقبال در دو نحو اثر مبارک
 نزول اجال فرمودند و آنکار دولت و اعیان حضرت هر یک در دو منزل
 قرار و آرام گرفتند در آستان راه بخاطر آگاه شاه حجاجه خطور کرد که مبادا
 و اگر ادحرف موصول و آنحضرت در دربار بکر حجت نموده بجد و بعد از آن
 محصوران و آن حرکت نمایند و از زمره مقربان دباط اندر کلبه خانیک
 دولت دار ایجاب قلم و علی شکر فرستادند که جمعی از غفار و مردم اوجانات را

که در آخذ و دند جمع آورده بخان احمد خان از دلان و بیکار یکی شهر نور
 پیوند و باقاف با عساگر بغداد بجانب موصل و آن طرفها شناخته غبار
 و آشوب بر آنکه نزد که مخالفان آن طرف از میان احوال خود و محافظت طالع
 و اهل و عیال بامر دیگر توانستند پرداخت و بدی از ایشان بمحور و ان سید
 و مشارالیه حسب الامر که هفت بدان خدمت چپ بشهر آن طرف شناخته
 و خدمت مرجوعه را با این شایسته تقدیم رسانید باخشوار از اسن شهر نور
 رفته بخان احمد خان طو کشت و باقاف جو در دلان و فوجی از قشودان
 و عساگر بغداد ناموازی ده هزار کس از موصل گذشته ناحیه جزیره و عساکر
 ناخ و نهج عارت نموده بمرکب از مخالفان رومی و قبایل اگر ادب ^{متن}
 از پای در آورده و آثار غلبه و اقتدار ظاهر ساخته مظهر و منور باغبانیم
 موفور و معاونت نمودند و کلیه خان سیک مذکور در دار السلطنه تبریز
 بپایه سر بر اعلیٰ ششصد راس از مخالفان از نظر اقدیر کرد ^{خدا} ^{ایش} ^و
 مستحق افتاد و خان احمد خان که مساعی و جان سپاری بنظهور آورده بود
 مشمول عنایات گردید و همچنین مقرر شد که دستم خان قول را آسانی ^{نکر} ^{کند}
 و دارائی که حبیبان کارش معصوب بکشته باخود که جبهه را برده و در ^{ار} ^{ایش}

وارض دوم در فتر عسا کر آنولایت را بخود مشغول گرداند و مشار الیه نیز با
 جنود کرج و لشکر اخسقه نامواری ده هزار کس سرانجام نموده بدینظرت
 نمود مکدیقه از هفت غارت و فرکداشت نکرد و بر رسته آخود در قلاع
 حریف حرات مقابل با آن سپاه موغور نمودند و در ستخان در آن سرحد
 آنان کشته سال و غنایم را بجهت خود و حقیقت مروض داشت و چون بخبر
 قلعه وان در این هفت رخ پذیر کلاک تقدیر نشد بود صورتی روی نمود
 که حبیبتی و قلمز بور کردید **ذکر طاری جنود طغور و دیار و دیار**
قلعه وان و آمد عا کو مشهور بطلعه و فتح آسمان بقلعه و فرید که چو زانده
 و رور عسا کر منصور بخبر وان در دیار روم شایع گردید از زمزمه پاشا بان
 مرتضی پاشا که در دیار بکر بود و خود را در این سرحد سردار و صاحب اختیار
 دانست و منتظر تقویض وزارت اعظم بود کسان با طراف و جوانب خود را
 لشکر طلب نمود و در اندک روزی از عسا کر دیار بکر و کفنه و مرعش و بلاد و ابا
 و سایر حال اناطولی و بجهت یکبار آن خود در خلق ناعمد و دفرام آورد و کرد
 از لوندان و طالبا کدوک و تیار که در میان روضه متعارف است بود عا
 جبل پاشای مزبور را میدوار کشته با و میگویند و عتبت آمدن و اسطرا

محصوران کرده چنانکه نزل پیش آمد از وفور جلالت و افتاد دلیران قزلباش
 اندیشمند بود که دلیران جزای آمدن نمیکرد گشتن و خلیلان شایسته بیکدیگر
 از زمین و دم که او نیز خود را مستعد و وزارت اعظم میداشت فرستاده با او
 باب مشاوره نموده اسناد کرد و انواع مختلفان بظهور آورد و نیز فرستاد
 که از اسلحه اگر آنراست جمع آورده بر بعضی پاشا پیوست مرصوف پاشا و وزیران
 و در پیش سفیدخانه انواع قطعات نموده تا حاصل باقیان یکدیگر باهم
 سوار بر آرد عزیمت وان کرده پیش آمدند و چون این خبر به پاشا و وزیران
 نامدار رسید چون مکرر تحقیق حالات و مقبوضات کرده مردمی که در این
 بودند را بجاه از دماغ پزده هزار نشان عنایت دادند بخاطر همتی که پاشا بان
 بآمدن دلیری توانمند که در حقیقت به بقدر را بپای بر سر اعلیٰ عرض نموده
 دستور در امور طاعنه کبری و سپه بردن اهتمام داشتند تا آنکه در مقیم پیش آمدن
 حقیقت امثال ایشان و کیفیت لشکر در جهه وضوح و مرتبه ظهور یافت و آن
 کامیابان چنانی بنابر امر اسامی مخم و احتیاط حکم فرمودند که طاعنه اسب تلخان بیکدیگر
 بخور و سعد با امراض تابعین خود متوجه کشته بافتوزان شدند که موازی سوار
 هزار سوار میشدند بعد از آنکه مضمون پیوند و از درگاه علی و ملازمان رکاب

و جوانان کار طلب اردو و معطل از غلامان و قوریان و غیر ذلک ده هزار گز
 بر کردی لغور و خان ایشک آغاسی باشی شاملو و کلعلیان افشار که اردو
 بمده سپاه مشغور تعیین شدند اما هنوز اینجاست نرسیده بودند که در میان
 دست کریز رسیدند چون جو در فزایش یساق کرچستان کشید از امتداد
 سفر فایده بسیار یافت در میان لشکر واقع بود و با طراف و جوان فلاحه پراکنده
 کشته و طبعه که در روز جل خود پیاده بکار فلاحه مشغول بودند و اسبان اکثر
 مردم حاضر نبود سپهسالار با امرای عظام قرعه مشورت بمیان انداخته اکثر
 منادید سپاه جنک کردن را مصلحت وقت نمیدانستند بعد از مشاوره
 و گفتاش قرار یافت که عساکر منصوص که بر در فلاحه پراکنده و در موی جها
 و سپهها اند دست از کار کشند بکجا جمعیت نمایند که بعد از وصول هر دو ^ک
 باشند القصه بدین کیفیت پیش عمل نموده غازیان همگی از سپهها و موی جها پرت
 آمدند و اردو را غور را کو جانید در محل مناسب یکفرسخی شهر فرود آمدند اما
 امرای عظام و عساکر عموماً در جنک کردن متامل بودند و در از این ^ب
 نوشته که خط و مهر بر این نامه بسته اند سپهسالار سپهسالار بعد از ^ک
 بسیار اختلاف و مجامعت و در آن روز که قرار جنک روز دیگر و متعذیل از آنست

با توب و تفتک و عزای چنانچه تا فوز و میا نشت بحرم طاهر حیدر ایستادند
 از اینطرف سپهسالار و امرا و بزرگ صفوف نیز از سینه میمند و علیه پیر بسته
 اسطفا داده مستعد محاربه و کارزار شدند و از جانبین دست تألیف تعالیه برد
 سفر نیز تفتک آمد و شد میفود و آثار و میا ن و لج از نخجیک مبادرت میفود
 و سپاه قول یکجا ایستاده از مقام خود حرکت نمی کردند اما تو بجیان و تفتک
 ایشان در توب و تفتک انداختن تغصیر نمی کردند از اینطرف نیز تفتک بجیان کرده
 کرو پیشرفته داد تفتک انداخته و مسلمان مکر نیز باز آتش سندق انداخت
 طرفین کمری داشت در این اشا و بجیان سپاه مخالف از طرف دست راست
 از حرم طاهر عباس با حو و طبر و قلباش در آمدن محاربه آغاز دادند از اینطرف
 میر قاسم منیر باش تفتک بجیان صفهائی و فوجی از فتر قلباش و غلامان رکاب بند
 جنگهای غلمان کرده پای باش افشرد داد و لاو می پیدا ند آمار رومان عنان کشی
 جنگی کردند و سپه ز خاور پیش آمد ند مجلان آتر روز بر این جنگ کنند
 باز از غدار برگرم بود و از طرفین جوج قتیل و زخدا شدند چون شب بمان در
 هنگام افروختن مسائل شد و مید دست از غدار کشی در حرم طاهر زد آمد
سپهسالار و امرا بجیان مردم کار از موده پیا سپا کاشته خود بار روی رفته

و منتظر وصول ملک بودند روز دیگر معلوم شد که جمعی کثیر از رسته در این
جنگ زخمی و کشته زخمی را از آن قلعه برده اند و پادشاهان همان جنگ کشتا
در محلی که در پشت قلعه داده فرود آمد بودند پیش روی خود را خندیدند
بر قنچک اسلحه کام داده محفظه حال خود و انتظام مقامات ضروری قلعه بر آن
را با جمعی خواهران و اربابان آورده اسمعیل آقا را مقید کردند و
بر اموال ایشان کشتن مبالغه ای نمی نمودند و خاک عبدی می نمودند
تعیین نموده جمعی بکران پادشاهان وجود کار را بجهت خواست ملک نام
کرده ضرورتی قلعه را تمام داده زاده از آن وقت در حوصله طاقت خود
که در خلیل پادشاه از آواز رفتن رستمخان قول را قاسمی وجود که بضرورت
روانتر از زمین و مکرده و رستم پادشاه بدایر بکر رفت چون در این قلعه منزل
دو خواهر و قریه نموده استقبال مرتعی پادشاه کرده او را با آمدن بای قلعه کرد
بود و قلعه در سه راه داشت مشهور بقلعه قور و لاجن نام بداد و با جمعی
عشیرت محمودی در آن قلعه بودند و آسیب ایشان بمردن معسکه ها چون رسید
دفعه شتران گرو لازم آمد سپهسالار با عا کر منضون بر سر قلعه و کور رفت
نمودند و محصوران در قلعه داری اصرار نموده با ستنها رو می با عا کر اقبال

طالچان و زېرو غور لو خان ايشك آقاسى باشق بامقضاى چرخ بولمى

وَقَدْ خَالَجَ بَصِيرَتُهُ مِنْ ذَٰلِكَ فَأَخْبَرَ بَيْنَ وَابَرِكَ بَيْنَ خَالِيهِ

پوشید نیست که خداوند از چاه و حشم و صاحب دُلّان عالم بیزل کبر

وساده عزت و جاه و سر عظمت و بارگاه مستقیم اند و از زو فور عقل و افضال

نشانہ شریعت متکبرانہ بر سلاخ دعوت جلوہ کرے میمانند اگر دیدیئے عبث بینی

نظر بر مال حال ارباب دولت و اصحاب جاه و حشمت اندر بدین اعیان و در

بصرا حیر. صورتی ظاهر میکرد که در حین نشانی بزرگ و کمال غیر و تکبر خود

کامی از حوادث فلکی و نوای آسمانی که يومًا فو ما حه انسان ااده کاخانه

است شمع و آب زلالت نغوره اند و محلول و ستر آسانتر و اسهل است و ناسود کاه

ماہِ خالصِ دوستانِ عاشقہ کہ از کثرتِ مشاغلِ بروج و دُعاہ صورتِ نمی بیند

و معاً دوستانه را از دویک عسید برند خاط مشو شراوند و گاه از افساد

مفتی از دستورات و نکات است: **الاصول** و **المبادئ** و **الكلمات**

الراكب اذا نزل ماءً لم يمسكه بيمينه ولا يمشي الا بيمينه

آتش نشانی و کشتن کمانه و فایده و ...

تلاوه طالع کائنات آید، می گویند که آن را شادمانی و خوشحالی

و صافی نمیند و در نیافتن اند و اوقات حیوة مسفار را که بدل ندارد بکارها
 باطل و اندیشه های بیاه کدر آید عمر و دولت را ببلخکاری و لباس خود کا
 بسر می برند و اگر در تجربه عقل و بی پروائی فرو شده خاطر را از زی و سوسما
 ن نارغ بخشند و تشبیه با این سخنها و عجایب بسته خود را از تفکر آن غافلانه در در^{اندیشه}
 پیوسته بر بیاطشاد کای خراسان نمایند و قی خیزند که اندک از غفلت^{بخشند}
 افتادن معاینه مشاهده نمایند پس صاحب دولتان غافل اندیش را که اگر
 انتظام مصالح ملک دولتی خواهی پادشاه و کسب و استقامت احوال^{ها}
 و رعیت و رفاه حال عیان که خوشنود حضرت خالق بآن منوط و مربوط^{است}
 بر دوش جان دارند که از دست که از روی کمال بقیظ و اکامی و نهایت احتیاط^ش
 افزای هر چه از امور که موجب عقل و بی پروائی و ستلزم انواع مفاسد^ی
 و معنویست اجتناب لازم شرع خود را از فتنه خود پستی منت و چو در^{نشد}
 و از کمالات بی و عیب اندیشه از ملک حق پستی خویند و از آماج تنگد^ی
 و دشمن کای که از تشبیه فزاد و ثروت روضه کار روی داده شده بدبطه دولت^ی
 دوست کای که از درگاه و اهاب العطا پارویند کرد شاگرد بود مطهر^{سیاس}
 اندوکی کی یاس دولت داشت است بر خود فرض عین و عین فرض دانسته^{است}

قویست فلک غدار و یکدسده پیشهای روزگار که دشمنان دوست نمایند
 در مقابل لطف و دادند و خصمهای دوست خود را چندانکه توانست بواسطه ^{شیخ}
 در پرده عجبایشان طریقت مدارا از دست ندهند و بخیان خوشتر از کینه
 و حشمت نیکتر است از طعنه و از خود دلبر نهانند و بر دباری را بشوید و غار
 خود را نشانیانک ناملاهی که از حساد و صنادید ظهور یابد طبیعت مکرر
 زانکه مقتضای عقل و رواندیش از آن غماز نموده اظهار آنرا که موجب غیب
 و کسر اعتبار ظاهر است جایز نمیند و از اینجا لان غافل نباشند و بدین غماز
 صورت احوال عالم بحاجان بن مرحوم حاتم بیک نصیری اردیلبیست که ایشان
 از اولاد علامه العلماء استاد البشر عقل حاد و بیخبر خواهر نصیر طوسی رحمة الله علیه
 میشمارند و بدین نسبت این سلسله را نصیر مینامند و او بوفور دانش و سلا
 نصیر و خبر خواهی خرابی موصوف و معروف بود و در زمان حضرت کبیر شاه ^{علیه السلام}
 بماد رضان اسکندریه تعالی فرمود این جهان همچو آنچه در نخل نارنج عالم از ^{شاه}
 در عمل خود اشعار و فن مرتبه و وزارت اعظم و لقب از حمید العلماء الذوالفکر
 نامت و بیستال در کمال استقلال و مظهر وزارت پر دلخند و لوازم انجمن
 حقایق و راستی و راست فکری و صانع و خاطر و لیسنت و فقه و فو گذاشت نکرد

و افعال و افعالشان را چنانچه بپسندید آنحضرت و جمهور نام بود و بعد از آنکه
 آن وزیر و آن وزیران را از درین برای عقیبتان نمود حضرت شاه که
 سنان در ازای حق و خدمت دیرین آنسله و حسن سلوک او با خلق و اخلاق و
 آنچنیند و اگر آقا جوانی و اوان نشو و نما و کامرانی بود و انواع فضل و
 و قابلیت و استعداد و از استی داشت بجای والدین که او را درین رتبه
 سر بلند و خشنود نامت ده سال مورد تربیت الطاف شاهانه بود و اگر از
 جهالت و غرور و قس و نشاء شراب جوانی از کتاب موریکه لازم این آیات
 مینمود از کمال محبت و کنایه خدمت سابقه و الاحقر از این افاضه فرمود
 بتعالف با دشمنان نمیکرد و ایندند تا آنکه اراده خاطر این بان معقول گشت
 که او را از این خدمت معاف دارند که چندگاه با خوشیهای آیات سکار و در پیشگاه
 فی الحقیقه اعتبار جوهر انسانیت مشاهده نموده بخار و روزگار مهذب کرد
 لهذا در غایت بر خیز خال و کشیدند و در سال ناکامی و تنگدستی روزگار
 گذرانید و نور نفی که بجا داشت بود که حضرت کبکی بنانی چنانچه از چنان اند
 سانی اجل کشید و فوت جز با فقر و ملک ایران بغیر ندم بپسند و تیرهای
 سعادت مندش یعنی شهریار کامکار که مرز رسید در اول جلوس و بایون موجب

منظور انظار عاطفت گردانید بجا است مجلس شبت^ن و منصب^ن والا^ن و
 نویسی محفل ارم^ن امینان^ن و چندگاه^ن مشاغل^ن این^ن شغل^ن بوده در سلاک^ن
 و افام^ن مضطر بودی و مافی^ن و در حرم^ن عمر^ن بود^ن مرتب^ن باش از اقوان^ن میفرود^ن
 در سنه^ن و چهل^ن کی مطابق^ن ای و اربعین^ن و الف^ن دیگر^ن بای^ن بمنصب^ن عالی^ن و تیره^ن
 متعالی^ن و زار^ن و غم^ن و فرازی^ن یافت^ن چنانچه^ن در عمل^ن خود^ن گذار^ن یافت^ن و او^ن
 مدرک^ن عالی^ن و فهم^ن و فراست^ن و در یافت^ن بنک^ن و بدر^ن و زکار^ن و نشانه^ن و قریب^ن
 هوش^ن رای^ن کردی^ن و مردی^ن و التفات^ن پادشاهی^ن علا^ن و بهوش^ن و جاه^ن و شمت^ن اند^ن
 کرد^ن بد^ن و از غم^ن و نفس^ن آسان^ن بنای^ن دولت^ن با ستوار^ن و بزرگ^ن و بجهت^ن کونا^ن و کون^ن
 پادشاه^ن و اسخ^ن البیتان^ن و یاب^ن الادرکان^ن پنداشند^ن و محال^ن و غایب^ن آینه^ن از^ن اکبر^ن
 قریب^ن و مبدل^ن و محض^ن یافت^ن و شفقت^ن انگاشته^ن از^ن الوارث^ن واضح^ن و واضح^ن میشد^ن
 که از^ن سلاک^ن احتیاط^ن و خرد^ن و مندان^ن و عدول^ن نموده^ن بود^ن و زینک^ن زدن^ن این^ن خال^ن
 که از^ن نقش^ن غبار^ن و کلفت^ن و وحشت^ن مکر^ن و سهل^ن شرم^ن و وضع^ن غیبه^ن و در^ن مهار^ن
 و هم^ن زانها^ن انکبه^ن بر^ن رخا^ن و بنید^ن که خود^ن و و شوق^ن و اعتماد^ن بر^ن الطاف^ن ظاهر^ن و یافت^ن
 که هر^ن از^ن و هر^ن خطه^ن مشاهده^ن می^ن نمود^ن کرده^ن و دل^ن بای^ن کسان^ن خانه^ن از^ن و ناش^ن میشد^ن
 صراح^ن پادشاهان^ن که باندک^ن نبی^ن مشغول^ن کس^ن و خرمهای^ن حیات^ن از^ن و می^ن آرد^ن

نمیکرد از تقاضای روز پنجشنبه اول ماه صفر در روز خود یا خواهر خود
 نشسته محبت شبانه میداشت که جمعی از لغز و لغیان امر آنها را بیکدیگر
 و آنور لوطخان ایشان آقا شیخ شاملو و او را رخا و وارد کشته را بپایه
 شدند و او بقتضای شیوه مردمی عمل نموده محفل را اگر بدی چون دماغ حریفان
 پیمای از جوهای مال مال ساقی کرده شد و کیفیت شراب را رغوان و تکرار
 جامهای در دستکاری علاوه نشانهای و غیره رکنه تفریحی در مجلس داشتند
 آنور لوطخان و حسن بیک پس اول محبت دلمانا طالع از آن هر دو بیکت باده
 نشانی بودند و نیز کیشک بوده باقی با آن کیفیت متوجه خدمت شدند
 جای کیشک که در دستخوانها بود در حرم علیّه عالمه و خواجگان حضرت شاه
 با هم از بیک کیشک میباشید احاطه و بخودانه بستی و عربک آنها زنده او آنها
 بلند کرده فتنه و تهدید را در اندام کذا نهادند و کیشکی باشی نیز بفرموده
 اساد بستی بر دو کرد آنور لوطخان غضبناک کشته خوبی بر سر هر یک زدند
 و سر او شکافته خون بر سر و پیش فرور و بخت چون هنوز نوایان بر
 اسرعت نغمه میداد بودند مجدداً و گفتگوهای ایشان فرغ سمع و فراموش
 بود از سخنان ظلم آن کیشکی باشی مذکور و بدستی و اعتدال آنور لوطخان

که هر دو سرست باده غروب بودند و اینگونه حرکت ماهیها را نشان میدادند
 معالی که صیبت و ملجائی از باب زلال و تقصیر آن محض بر ادبی خلاف عقیده و
 پاک اعتقاد است پسندیدیم نبودن اینها ^{باز} خاطر مبارک عیار آلود گردید چنانچه
 بود که نواب کامیاب بجن خان سپاکو ^{باز} یک سخن آسان وعده فرموده بودند که
 منزل او را بخورند و مصادیق از روز سازند و صباح آن روز که غریب ^{باز} آنکار
 نوازی تصمیم یافته بود و عازم سواتکو بودند هر لام بیک کشتی باشی ^{باز} سوار روی
 خور آلود بمقابل آمد شکوه و نظم آغان نهاد نواب کامیاب خان فرمودند که
 منزل ^{باز} جن خان دیوان کرده به تفتیش ما جی بریزند و در طوق و آذین و مفتاح
 سلسله علیه صفویه بر آغور لوحان لازم بود که راه بر تقصیر کناه خود
 باشد و بتو چند خانه ها بون پناه جسته خود را در سلك کتک کاران ^{باز} شمر
 از مرشد کامل استغای عقوکناه خود دانسته باشد و آراضای مرشد کامل
 حاصل نشود از تو چند خانه بر من بیامده در آنجا ملجی باشد و این بقدر ^{باز} سهل
 انگاشته و قی نهاد صباح آن روز نیز بخت نیامده بود این سخن موجب ^{باز} عیار
 خاطر اشراف گشت و در خائنه حستان اینک گفتو میان آمده طالبان ^{باز} خور
 که این یوزان دفع الوقت بطریق معتاد داری در گفتگو کرده معاطر را بخورد

ساخت و چون اسباب این بدست در خانه طایخان فراهم بود از بعضی
 عنای خطاب ز آمدن در آشنای محاور و هنرانی شعله غضبش برای
 زبان کشید دست بشمشیر و الفبا را آسار بند حواله او کرد ^{حادثه} در دست
 درازی کرده شمشیر با بر سر یک زخم منکریافت و از غایت اغرض ^{غضب} شعله
 از خسته تر کشن آن کف ناهم روده بیک زخم دیگر او را بر خاک هلاک انداختند
 و حاضران تسلط اهلین فرج مقتدر لغضبتان دیدن با تمام کاش ^{خند} چرخ
 و چون این واقعه دست داد حکم علی بقتل آنور لو خان و حسن یک ^{دست} نیز
 کشت در آیین اشخاص یک که شراب غالب بدست بود و بچلای آمدن
 بسیار بدادانه پیش رفتن بکفتن کوه ز آمدن سخنان کرد بر سر خدمت دیگر
 مانع پیش رفتن او شد و دست بشمشیر او گرفتند که قدم جرات پیش نهد
 قد فرغ من تسوید هذا الكتاب المطلب المحتاج الى عفوة ربه الباری
 انجم هاشمی محمد باقر الخوانساری حسب الامر فاش نواب شاهزاده العظم
 لغم سرکار والاینا و هنر و میرزا اید الله تعالی
 و زاد الله عمره و توفیقه در یک لایه
 ۲۱۲۸
 همدان بیست اتمام پذیرفت

تَبَصُّرَةٌ سوانح آیام دولت سام میرزا الما قتب پشاه صفی زاموزخین
در ظلد برین و سایر کتب نواریج صفویه رحمت الله علیهم لجمعین ضبط نکرد
اندا اسکندر بیک مورخ عالم آرای عباسی چو ز سمت چاکری بر افلاک
در آن دودمان دانسته احوالات اجداد طیبین الطاهرین امین الملوک
خلد میکنی با جمال نوشته است تا زمان دولت شاه اسمعیل طایر شاه
بعد از آن اندک بسط داده و احوالات شاه طهماسب از آن بسط
نکاشته پس از آن که خود در آن زمان سلطنت شاه اسمعیل ثانوی و سلطان
محمد بابو طالب میرزا و غیره را نموده ناهنگامیکه شاه عباس ثانوی بر مسند
سلطنت متکین گردید بجهت اینکه از ملزمنین رکا بآن سلطان خجسته
بود زیاده از آیام سلاطین گذشته شرح و بسط در نگارش حال داده
و بجهت طول عمر چندین نفر از ولی نعمتهای خود را برای العین مشاهد نموده
که از تحت دولت و اقبال بهر خشنودن انتقال کرده اند از سبک بخیر
آن نویسنده نیکو بیان چنان مفهوم این بنده سپیدان میشود که زندان
و در زندان آن زمان بقاعده هر روز در ایام اهل ایران آن بخاره را منسوب
بر بفرمودی دشوم فلمی کرده باشند زیرا که در آغاز بیان حال آن شاه صفی میرزا

خاصی متعرض یا محققون میشود که از عمر خود هرگز آن امید را ندارد که
 بسعادت اتمام تاریخ این سلطان جوان بخت فایز شود اما چون بشود
 این غلام همین بود که نام نیک و لغت های خود را بسیاری قلم در صفحه روزگار
 ناپا بیدار پیاد کار یکدازد بپایه روز بروز تا وقتی که روز دارد با انجام
 این خدمت بطریق روزنامه پیروزان ده ها ناگردار شاه صفی از سوار
 سلاطین صفوی مبسوط ترانشا و تسلیم کرده و بازده سال زلف از
 آتشها را بیدار کرد خوشحوار را ادراک نموده است در انجام بخت از
 نعمت وافر و فایزیت نکند بخوار طریقی که خور کرد که از راه شکر گذار
 مواهب الهی برشته خیزد را آورد نامطالع کندگان انصاف داده
 محل جلق و ضو و خوش آمد گویند و علی الدوام دمای بقای وجود
 هابون این شهر را بر جوان بخت و نیت از ای نایب و نعت اعیان سلطان
 ناصر الدین شاه خلد الله ملکه و سلطانه انجله فراغت شمارند و مستب
 و متعلقان آیند و کف قوی بنیان و هو هذا شاه عباس طایفه که در
 پین الحاق و الحاق است شمار دارد بعد از آنکه زاده از چهل سال سلطنت
 کرد در جزایر حال از فرزندان کی صحیح و سال را باقی ماند بود که در

این شهر را بیدار کرد خوشحوار را ادراک نموده است در انجام بخت از نعمت وافر و فایزیت نکند بخوار طریقی که خور کرد که از راه شکر گذار مواهب الهی برشته خیزد را آورد نامطالع کندگان انصاف داده محل جلق و ضو و خوش آمد گویند و علی الدوام دمای بقای وجود هابون این شهر را بر جوان بخت و نیت از ای نایب و نعت اعیان سلطان ناصر الدین شاه خلد الله ملکه و سلطانه انجله فراغت شمارند و مستب و متعلقان آیند و کف قوی بنیان و هو هذا شاه عباس طایفه که در پین الحاق و الحاق است شمار دارد بعد از آنکه زاده از چهل سال سلطنت کرد در جزایر حال از فرزندان کی صحیح و سال را باقی ماند بود که در

برگزیده شود و فرزندان با سه باختلاف مورخین بفرمان قهر آشهرای
 عدالت کرن کشته شده و را به هم محمد باقر میرزا مکفوف بود با این جهت
 سام میرزا که فرزند زاده آتشاه آزاد بود و بعد شد شریک کاشانه
 نوشته بعد از آنکه بر تخت دولت مقنن گردید باقی ابراهیم از پیکان و
 نادر و جمعی از اکت و بر خیزان و مکفوف نمود از همه غریب تر آن است
 که دای امین و ولش بر این قرار گرفت که هر کس اندک تسبیح لیسلی مقفوف
 داشته باشد از آن در جهان باید نماند و این خیال باطل آتشاه
 خسرو دنیا و آخرت کردند و از خلعت قطع مله رحم آن گواه
 نادر و صفوان جوانی رسید با آنچه رسید و حال آنکه مستببان آن
 در آن زمان از روی تحقیق زیاده از صد و پنجاه نفر بودند اکنون که تمام
 پسران و کوار و جدان را این شهر را بر دوز کار که از ده هزار نزدیک
 افزون شود و محمد الله بلاء و فریب و ایام قبیل در مالک محروسه بهم نرسد
 که خالی از این سلسله علیه باشد و شک نیست که شجاع و توانا و دانا و
 کفایت و درایت و قابلیت هر گونه کار در میان آمده هزار نفر هم میرسد
 حمد اله ثم حمد اله که نفس نفیس ها بونی و معص صمد و بلند و هفت این

برگزیده سچان بمرتبه ایست که مطلقا اینهمه صاحبان رای عالی را
 بنظر میانه بر کسی نه آورند و روز بروز نسبت به آنه منشیان خویش
 عنایات بیش از پیش میفرمایند و بعد از آنکه انسان عبد الله است
 بزرگ و کوچک این سلسله را علی قدر میزان فهم و دانوائه لسان
 خود می نمایند امضا آن است که منشیان این سلسله علیه نیز قد
 نعمت امنیت و آسایش را که مختصر میای وجودهای یون اعلمین ظل
 روحی در روح العالمین فلا هست از روی تحقیق کما هو حقّه الله
 نزدیکست که مثل ولار و یا بالکلمه خیالات فاسد حیوانیت از لوح
 خاطر محو نموده بغیر از نقش دولخواهی و شاه پرستی ازین ترتیب نماند
 در سربدای ضمیرشان خوف دیگر نقش پذیر نشود چو رساله مخصوصی در
 این باب این بند دعا کوالتف نموده بآن حجت در ایستقام زیاده ازین
 شرح و بسط شکر گذاری و شایع و دعا کوئی نیز خلاص نظم آرد
 زبان که بر آید که عهد شکرش بدر آید حسب الفرباش نواب مستطاب
 شاهزاده اعظم پهل و نظیر و ملک زاده لغم مالک و باب بارای و شمشیر
 سرکار و الانبوار و دشر مهرنا الملحق بر مرکز الدوله ایته الله تعالی

در قلمرو همدان این نسخه کتاب سمت تحریر پند پرفت فی سنة

هزار و دویست و هشتاد و هجری مطابق

اول فرسال تنگوزایل

ز کجی

